

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

C 62



Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 56

2 martie 2013

<u>Număr de referință</u>	Cuprins	Pagina
	I Rezoluții, recomandări și avize	
	REZOLUȚII	
	Comitetul Regiunilor	
	A 99-a sesiune plenară din 31 ianuarie și 1 februarie 2013	
2013/C 62/01	Rezoluția Comitetului Regiunilor „Pachetul legislativ privind politica de coeziune post-2013”	1
2013/C 62/02	Rezoluția Comitetului Regiunilor „Un viitor sustenabil pentru Uniunea Economică și Monetară (UEM)”	8
2013/C 62/03	Rezoluția Comitetului Regiunilor „O garanție pentru tineret”	11
	AVIZE	
	Comitetul Regiunilor	
	A 99-a sesiune plenară din 31 ianuarie și 1 februarie 2013	
2013/C 62/04	Avizul Comitetului Regiunilor privind Spațiul european de cercetare	14

RO

Preț:
4 EUR

(continuare în pagina următoare)

<u>Număr de referință</u>	Cuprins (<i>continuare</i>)	Pagina
2013/C 62/05	Avizul Comitetului Regiunilor privind strategia UE pentru perioada 2012-2016 în vederea eradicării traficului de persoane	22
2013/C 62/06	Avizul Comitetului Regiunilor „Consolidarea cetățeniei Uniunii: promovarea drepturilor electorale ale cetățenilor UE”	26
2013/C 62/07	Avizul Comitetului Regiunilor privind crearea unor sinergii mai puternice între bugetul UE, bugetele naționale și cele subnaționale	32
2013/C 62/08	Avizul Comitetului Regiunilor „O guvernare mai bună pentru piața unică”	39
2013/C 62/09	Avizul Comitetului Regiunilor „Cunoașterea mediului marin 2020”	44
2013/C 62/10	Avizul Comitetului Regiunilor privind „Creșterea albastră”: Oportunități pentru o creștere sustenabilă în domeniul marin și maritim	47
2013/C 62/11	Avizul Comitetului Regiunilor „Energia din surse regenerabile: o prezență majoră pe piața energetică europeană”	51
2013/C 62/12	Avizul Comitetului Regiunilor „Orientări privind ajutoarele de stat regionale pentru perioada 2014-2020”	57
2013/C 62/13	Avizul Comitetului Regiunilor privind regiunile ultraperiferice ale UE în lumina strategiei Europa 2020	64
2013/C 62/14	Avizul Comitetului Regiunilor privind rolul autorităților locale și regionale în promovarea creșterii și în consolidarea înființării de locuri de muncă	70

III Acte pregătitoare

COMITETUL REGIUNILOR

A 99-a sesiune plenară din 31 ianuarie și 1 februarie 2013

2013/C 62/15	Avizul Comitetului Regiunilor privind statutul și finanțarea partidelor politice europene și a fundațiilor politice europene	77
--------------	--	----



I

(Rezoluții, recomandări și avize)

REZOLUȚII

COMITETUL REGIUNILOR

A 99-A SESIUNE PLENARĂ DIN 31 IANUARIE ȘI 1 FEBRUARIE 2013

Rezoluția Comitetului Regiunilor „Pachetul legislativ privind politica de coeziune post-2013”

(2013/C 62/01)

COMITETUL REGIUNILOR

- recomandă insistent, în contextul negocierilor în curs privind cadrul financiar multianual (CFM), ca politica de coeziune să fie considerată o politică de investiții, care necesită atât cheltuieli efectuate cu eficiență, cât și un buget solid; în consecință, îndeamnă statele membre să reexamineze constrângerile bugetare și să mențină cel puțin nivelul actual de finanțare;
- sprijină ferm echipa de negociatori a Comisiei REGI în procesul de trilog, reamintind în special o serie de subiecte fundamentale în legătură cu care CoR și PE împărtășesc aceleași poziții, ca de exemplu „regiunile de tranziție”, echilibrul între Strategia Europa 2020 și obiectivele tratatului, implicarea efectivă a autorităților locale și regionale, precum și refuzul categoric al condiționalității macroeconomice; prin urmare, speră că acestea vor putea fi preluate în pachetul final;
- pledează pentru aplicarea integrală a principiului guvernancei pe mai multe niveluri și pentru o mai mare implicare a autorităților locale și regionale în cadrul elaborării contractelor de parteneriat și a programelor operaționale; sprijină propunerea Comisiei Europene de a elabora un cod european de conduită în materie de parteneriat; prin urmare, regretă profund respingerea de către Consiliu a unui astfel de instrument și invită statele membre reticente să-și reevalueze pozițiile cu privire la acest cod de conduită, dat fiind că acest fapt transmite un semnal negativ în legătură cu disponibilitatea acestor state de a colabora cu partenerii legitimi;
- este în favoarea unei mai bune asumări a răspunderii democratice și consideră că Consiliul ar trebui să discute o serie de chestiuni financiare – *de exemplu metoda de alocare a fondurilor la nivel local și regional, rata de plafonare, plasa de siguranță etc.* - în cadrul negocierilor care se referă la pachetul legislativ privind politica de coeziune, și nu la CFM; astfel încât Parlamentul European să fie implicat în mod corespunzător, iar CoR să fie consultat;
- regretă încă o dată că PIB/VNB (și numărul de șomeri, într-o mai mică măsură) sunt singurele criterii utilizate pentru a determina nivelul alocării fondurilor structurale într-o anumită regiune și subliniază că trebuie utilizați indicatori suplimentari pentru a permite o mai bună evaluare a necesităților și provocărilor pe plan social și ecologic.

Raportor dl Marek WOŹNIAK (PL-PPE), mareșalul voievodatului Marea Polonie

Rezoluția Comitetului Regiunilor – Pachetul legislativ privind politica de coeziune post-2013

I. RECOMANDĂRI POLITICE

COMITETUL REGIUNILOR

Introducere

1. adoptă o rezoluție politică cu privire la actualele negocieri interinstituționale pe tema pachetului legislativ privind politica de coeziune post-2013, luând în considerare pozițiile sale inițiale din perioada februarie-iulie 2012 și ca răspuns la discuțiile și pozițiile recent adoptate de Parlamentul European și de Consiliu;

2. recomandă insistent, în contextul negocierilor în curs privind cadrul financiar multianual (CFM), ca politica de coeziune să fie considerată o politică de investiții, care necesită atât cheltuieli efectuate cu eficiență, cât și un buget solid, iar acesta din urmă nu poate fi redus, dacă se dorește într-adevăr stimularea creșterii economice și a creării de locuri de muncă, creșterea competitivității și combaterea decalajelor teritoriale din interiorul regiunilor UE și dintre acestea, mai ales în vremuri de criză. Dată fiind importanța sa fundamentală pentru a face față crizei economice și provocărilor Strategiei Europa 2020, fondurile alocate politicii de coeziune nu se pot reduce cu 19 miliarde EUR (în comparație cu propunerea Comisiei Europene), în vreme ce sunt menținute la același nivel sau chiar majorate cheltuielile pentru alte politici ale Uniunii Europene, așa cum se propune în proiectul de concluzii ale Consiliului din 22 noiembrie 2012;

3. își exprimă deosebita satisfacție în legătură cu mandatele adoptate la 11 și 12 iulie 2012 de Comisia REGI a Parlamentului European, care reflectă în mare măsură solicitările autorităților locale și regionale așa cum au fost formulate și adoptate în cadrul avizelor Comitetului Regiunilor; regretă totuși că anumite aspecte esențiale legate de proiectul de regulament privind Fondul social european (FSE) nu au fost preluate în textul proiectului de raport adoptat de Comisia EMPL la 5 iulie 2012;

4. salută evoluțiile pozitive în direcția simplificării, conform propunerilor din proiectul de pachet legislativ al CE, precum și prevederile normelor financiare recent adoptate, aplicabile bugetului general al UE, de exemplu cele referitoare la utilizarea tarifelor forfetare și a sumelor forfetare, precum și a reducerii termenelor de plată; insistă pentru ca la nivelul fiecărui stat membru să se stabilească obiective și mai ambițioase în vederea simplificării accesului la procedurile care privesc fondurile UE, a normelor în materie de achiziții publice atât la nivel național, cât și la nivelul UE, precum și a mecanismelor de raportare și control;

5. sprijină ferm echipa de negociatori a Comisiei REGI în procesul de trilog, reamintind în special o serie de subiecte

fundamentale în legătură cu care CoR și PE împărtășesc aceleași poziții și speră că acestea vor putea fi preluate în pachetul final, mai precis:

- sprijinul pentru o politică de coeziune care cuprinde toate regiunile și care este deopotrivă focalizată pe regiunile mai puțin dezvoltate ale UE;
- sprijinul pentru o nouă categorie de „regiuni de tranziție” și pentru „plasa de siguranță” de două treimi din alocarea actuală pentru regiunile care nu mai sunt eligibile pentru obținerea unui sprijin pentru convergență;
- necesitatea unui echilibru între prioritățile legate de Strategia Europa 2020 și cele care decurg din obiectivele tratatului, precum și necesitatea unei flexibilități sporite în aplicarea concentrării tematice;
- implicarea efectivă a autorităților locale și regionale în elaborarea contractelor de parteneriat și a programelor operaționale, în conformitate cu principiul guvernării pe mai multe niveluri;
- sprijinul ferm în favoarea includerii la articolul 5 din Regulamentul privind dispozițiile comune a unui cod european de conduită în materie de parteneriat;
- refuzul categoric al condiționalității macroeconomice;
- necesitatea de a corela în mod direct condiționalitățile ex-ante cu implementarea politicii de coeziune;
- respingerea creării unei rezerve de performanță;
- transferul sumei alocate Fondului de coeziune către mecanismul Conectarea Europei, însoțit de respectarea cu strictețe a Regulamentului privind Fondul de coeziune și a cotelor naționale;
- sprijinul în favoarea abordării integrate a dezvoltării teritoriale preconizate de Comisia Europeană, precum și crearea de noi instrumente și modalități de guvernare, cum ar fi investițiile teritoriale integrate (ITI) și dezvoltarea locală plasată sub responsabilitatea comunității, în ceea ce privește zonele urbane;
- respingerea platformei de dezvoltare urbană, solicitându-se însă ca URBACT să dobândească un caracter permanent.

6. subliniază necesitatea de a adopta pachetul legislativ cât mai curând posibil după adoptarea CFM; reamintește gravitatea crizei economice și sociale cu care se confruntă UE, ceea ce face și mai necesar ca din 2014 să se lanseze contractele de parteneriat și să se înceapă implementarea programelor operaționale, aceasta fiind singura cale de a pune la dispoziție fonduri europene vitale pentru investițiile și reformele structurale din statele membre, regiuni și orașe;

7. reamintește că dezbateră pe tema proiectului de regulament privind GECT trebuie separată de pachetul legislativ global privind politica de coeziune și subliniază că este important ca acest regulament specific, care nu are un impact deosebit asupra bugetului Uniunii Europene, să fie adoptat fără întârziere și fără a se aștepta adoptarea pachetului în ansamblul său. Acest fapt ar permite ca regulamentul să intre în vigoare cât mai curând posibil și ar insufla un nou elan pentru crearea de noi proiecte de GECT, într-un cadru juridic sigur;

În sprijinul unui buget ambițios pentru politica de coeziune post-2013

8. reamintește că autoritățile locale și regionale sunt întru totul conștiente de necesitatea ca politica de coeziune să obțină rezultate mai bune, prin îmbunătățirea programării și a utilizării fondurilor structurale, îndeosebi în contextul actual de criză economică și constrângeri financiare;

9. consideră inacceptabil un cadru financiar multianual cu resurse financiare inferioare celor prevăzute de propunerea Comisiei Europene, întrucât ar duce la slăbirea economiei și competitivității Uniunii Europene și a pieței unice per ansamblu într-un moment în care aceasta are nevoie, mai mult decât oricând, de consolidare. Prin urmare, așa cum se afirmă în cadrul Rezoluției Comitetului Regiunilor „Negocierile în curs privind cadrul financiar multianual”⁽¹⁾, își reiterează îndemnul de a se adopta un buget multianual credibil al UE, care să acționeze ca un instrument de investiție în beneficiul tuturor statelor membre și al regiunilor UE și care, din punctul de vedere al creditelor de angajament ca procent din VNB, să se situeze cel puțin la același nivel cu bugetul aprobat pentru perioada de programare actuală (2007-2013);

10. consideră totuși inacceptabilă propunerea Președinției cipriote de a se reduce bugetul alocat politicii de coeziune post-2013. În consecință, îndeamnă statele membre să reexamineze constrângerile bugetare și să mențină cel puțin nivelul actual de finanțare;

11. reafirmă necesitatea menținerii unei politici de coeziune solide și ambițioase la nivelul UE, care să asigure respectarea obiectivelor tratatului în materie de coeziune economică, socială și teritorială, precum și a angajamentului colectiv de a îndeplini obiectivele Strategiei Europa 2020; o reducere de peste 10 miliarde EUR, așa cum propune Președinția Consiliului, ar

adânci decalajul dintre regiunile și teritoriile mai puțin dezvoltate și cele mai prospere, precum și diferențele de venituri dintre cetățeni;

12. insistă asupra faptului că reducerea finanțării pentru politica de coeziune ar avea efecte negative asupra dezvoltării pieței unice și a capacității de investiții a autorităților locale și regionale în domenii esențiale pentru viitorul Europei, precum cercetarea, inovarea, educația, sprijinul pentru IMM-uri, economia ecologică și infrastructura, care reprezintă factor-cheie ai creării de locuri de muncă în viitor; dată fiind actuala perioadă de criză economică și socială, consideră că reducerile bugetare riscă să compromită investițiile pe termen lung, creșterea economică durabilă a Europei și rolul acesteia pe plan mondial în viitor;

O răspundere democratică mai bine asumată: respectarea procedurii de codecizie

13. reamintește că, pentru prima dată, textele juridice care reglementează politica de coeziune vor fi adoptate în întregime în cadrul procedurii legislative de codecizie, conform prevederilor Tratatului de la Lisabona, statele membre și Parlamentul European fiind astfel plasate pe o poziție de egalitate;

14. în consecință, în opinia sa, Consiliul ar trebui să discute o serie de chestiuni financiare – *de exemplu metoda de alocare a fondurilor la nivel local și regional, rata de plafonare, plasa de siguranță etc.* - în cadrul negocierilor care se referă la pachetul legislativ privind politica de coeziune, și nu la CFM; așa cum a afirmat deja în avizul său privind „noul CFM post-2013”⁽²⁾, condamnă faptul că aspectele menționate sunt incluse în cadrul de negociere al Consiliului și consideră că, fiind vorba de domenii de codecizie, aceste chestiuni ar trebui dezbătute în cadrul Consiliului Afaceri Generale. Mai mult decât atât, Parlamentul European ar trebui implicat în mod corespunzător în aceste discuții alături de Consiliu, iar CoR ar trebui să fie consultat, pentru a se garanta o adevărată responsabilitate democratică; reamintește că CoR își rezervă dreptul de a se adresa Curții de Justiție a Uniunii Europene, în cazul în care Comisia Europeană nu prezintă o propunere legislativă asupra căreia CoR să aibă posibilitatea de a se pronunța;

Cu privire la metoda de alocare a fondurilor structurale

15. regretă încă o dată că PIB/VNB (și numărul de șomeri, într-o mai mică măsură) sunt singurele criterii utilizate pentru a determina nivelul alocării fondurilor structurale într-o anumită regiune; prin urmare, salută propunerea de a conferi un impact sporit numărului de șomeri din regiunile mai puțin dezvoltate și în curs de tranziție, așa cum s-a indicat în proiectul de concluzii ale Consiliului European (versiunea din 22 noiembrie 2012), pentru a contrabalansa ponderea PIB-ului în cadrul metodei de alocare și a ține mai bine seama de dimensiunea socială a coeziunii. În același timp, CoR propune ca, atunci când se stabilește alocarea fondurilor structurale la nivelul statelor membre, să se ia în considerare și alți indicatori demografici, de exemplu raportul de dependență demografică;

⁽¹⁾ A se vedea CdR 2263/2012 fin.

⁽²⁾ A se vedea Avizul CdR 1777/2012 fin [raportor: Mercedes BRESSO (IT-PSE)]

16. așa cum a afirmat deja ⁽³⁾, subliniază că trebuie utilizați indicatori suplimentari pentru a permite o mai bună evaluare a necesităților și provocărilor pe plan social și ecologic (ca, de exemplu, accesibilitatea serviciilor publice, sănătatea, venitul pe cap de locuitor, mobilitatea și existența unui mediu curat). Distribuția acestor indicatori la nivel subregional (indicatorul GINI) ar putea fi integrată în metoda de alocare a fondurilor, pentru ca provocările în materie de coeziune teritorială să poată fi mai bine evaluate;

17. consideră că, pentru a se ține seama de tendințele în materie de dezvoltare regională, evoluția PIB pe cap de locuitor în cursul perioadei de referință (pe baza cifrelor disponibile la nivelul Uniunii pentru ultima perioadă trienală) ar trebui să fie integrată în cadrul metodei viitoare de alocare a fondurilor. Astfel, printr-o abordare mai flexibilă, s-ar permite ca sprijinul să fie dirijat și către regiunile afectate de recesiune economică;

18. solicită ca „handicapurile naturale sau demografice grave și permanente” să fie adăugate pe lista criteriilor utilizate pentru alocarea resurselor de către statele membre; reamintește, în special, că criteriile demografice, precum dispersarea populației, depopularea anumitor zone ale unei regiuni sau îmbătrânirea populației au consecințe importante asupra dezvoltării economice și a costurilor serviciilor publice; apreciază sprijinul oferit de Parlamentul European în acest sens și solicită Consiliului să-și alinieze la rândul său poziția la cea a Parlamentului;

19. indiferent de metoda pentru care se optează, reafirmă următoarele principii:

— fondurile structurale și de coeziune ar trebui să se concentreze asupra regiunilor mai puțin dezvoltate, respectând totodată repartizarea pe tipuri de regiuni, conform propunerii Comisiei Europene;

— „regiunile de tranziție” trebuie să beneficieze de un tratament echitabil, evitându-se crearea de prea multe diferențe între regiunile care nu mai sunt eligibile în vederea atingerii obiectivului de convergență și celălalt tip de regiuni de tranziție;

— regiunile mai dezvoltate trebuie să beneficieze și ele de sprijin, întrucât cele mai multe dintre ele se confruntă cu probleme sociale majore, cu „insule” de sărăcie în majoritatea zonelor urbane, precum și cu provocări în materie de mediu și de competitivitate economică.

20. consideră că principiul aditivității este un principiu fundamental pentru eficiența politicii de coeziune, în lipsa lui toate eforturile depuse de politica regională europeană riscând să devină inutile;

21. este preocupat în mod special de menținerea de către Președinția Consiliului a perioadei de trei ani 2007-2009 ca perioadă de analiză pentru propunerile sale cu privire la regiuni. Într-un context de criză precum cel actual, calculele privind prosperitatea relativă a regiunilor făcute în această perioadă falsifică realitatea în măsura în care se bazează totuși pe ani de creștere economică, dezavantajând mai ales regiunile în care criza are cel mai puternic impact. În acest sens, Comitetul întâmpină cu satisfacție introducerea clauzei de revizuire în 2016, deși propune totodată un sprijin special, pe lângă plasa de siguranță, prin care să se ofere compensații regiunilor pe care scăderea prosperității relative indusă de situația de criză le situează pe poziții de plecare dezavantajoase, comparativ cu celelalte regiuni din categoria lor;

Cu privire la rata de plafonare

22. sprijină rata de plafonare propusă în cadrul de negociere privind CFM din 18 septembrie 2012 (2,5 %), care ține seama de recuperarea decalajului față de statele membre UE-12 și de dificultățile de absorbție cu care s-au confruntat unele state membre în cursul actualei perioade de programare; în consecință, respinge reducerea propusă în proiectul de concluzii ale Consiliului European din 22 noiembrie (2,35 %); cu toate acestea, preconizează ca pentru statele membre care au aderat la Uniune înainte de 2013 și a căror creștere reală medie a PIB-ului în perioada 2008-2010 a fost mai mică de -1 % să se asigure o limită de plafonare care să permită același nivel de angajamente ca cel din perioada curentă (2007-2013);

Cu privire la plasa de siguranță

23. sprijină propunerea Comisiei referitoare la o „plasă de siguranță” în valoare de cel puțin două treimi din alocarea actuală pentru regiunile care nu vor mai fi eligibile în temeiul obiectivului de convergență; în aceste condiții, regretă ultimele propuneri din partea Președinției Consiliului European referitoare la reducerea acestei „plase de siguranță” la un nivel inferior acestei alocări;

Cu privire la prima urbană

24. salută recenta eliminare a unei „prime urbane” din documentele Președinției Consiliului referitoare la cadrul de negociere privind CFM, care constă în alocarea a 4 EUR pe cap de locuitor din orașele cu cel puțin 250 000 de locuitori; această primă ar fi conferit un avantaj financiar regiunilor mai urbanizate, în condițiile în care decalajul de dezvoltare dintre zonele rurale și cele urbane este încă foarte ridicat;

Cu privire la bugetul de cooperare teritorială

25. sprijină ferm propunerea Comisiei de a crește alocarea pentru cooperarea teritorială europeană (CTE) până la 11,8 miliarde EUR, în locul celor 8,7 miliarde pentru actuala perioadă de programare; reamintește valoarea adăugată a CTE în ce privește integrarea europeană și coeziunea teritorială, dat fiind că minimizează efectele negative ale frontierelor, crește eficiența politicilor, îmbunătățește calitatea vieții, consolidează și mai mult capacitățile, promovând totodată încrederea și buna înțelegere reciprocă; de aceea regretă că în proiectul de

⁽³⁾ A se vedea Avizul „Măsurarea progreselor – dincolo de PIB”, CdR 163/2010 fin [raportor: Vicente ALVAREZ ARECES (ES-PSE)]

concluzii ale Consiliului European din 22 noiembrie se propune o reducere de 3 miliarde; de asemenea, regretă că s-a reintrodus criteriul celor 150 de km drept condiție pentru desfășurarea cooperării transfrontaliere în cazul frontierelor maritime; cu toate acestea salută faptul că proiectul de concluzii ale Consiliului se aliniază solicitării CoR și poziției PE cu privire la necesitatea de a crește rata de cofinanțare la 85 % pentru programele de cooperare teritorială europeană;

Refuzul condiționalității macroeconomice și al sancțiunilor/recompenselor financiare

26. își reafirmă puternicul dezacord față de condiționalitatea macroeconomică, în special față de orice suspendare sau anulare a fondurilor cadrului strategic comun (CSC) legată de sancțiunile din cadrul Pactului de stabilitate și de creștere, întrucât riscă să penalizeze dur autoritățile locale și regionale, care nu sunt însă responsabile de nerespectarea obligațiilor în materie de către propriile state membre;

27. salută sprijinul exprimat de Parlamentul European pe această temă și speră că echipa de negociatori va reuși - în cadrul trilogului - să convingă statele membre să retragă toate măsurile legate de condiționalitatea macroeconomică din cadrul Regulamentului privind dispozițiile comune;

28. își reafirmă sprijinul în favoarea corelării parțiale a fondurilor CSC și a noii guvernante economice a UE, prin crearea posibilității de a modifica contractele de parteneriat și programele operaționale pe baza recomandărilor specifice adresate fiecărei țări în cadrul „semestrului european”, însă respinge ferm ipoteza unei suspendări parțiale sau totale a plăților;

29. reafirmă opoziția față de folosirea „rezervei de performanță” ca recompensă pentru regiunile cu cele mai bune rezultate, deoarece un asemenea mecanism i-ar putea încuraja pe factorii de decizie politică să stabilească obiective deosebit de modeste și ușor realizabile pentru a beneficia de finanțare suplimentară și, totodată, ar putea favoriza dezvoltarea de proiecte prea puțin ambițioase, descurajând inovarea; de aceea sprijină poziția Parlamentului European și speră că Consiliul își va modifica poziția pe această temă; reamintește, în schimb, propunerea de a se crea o „rezervă de flexibilitate”, constituită din resurse provenite din dezangajarea automată, pentru finanțarea unor inițiative experimentale, care ar putea deveni o soluție de compromis între cei doi colegiutori;

30. este pe deplin de acord cu abordarea impusă pentru noul cadru, referitoare la o gestionare bazată pe rezultate, și, ca atare, cu importanța acordată măsurării performanțelor. Consideră totuși necesară o reglementare flexibilă, care să permită contextualizarea rezultatelor, în funcție de situațiile economice specifice fiecărei regiuni; mai mult, își reafirmă opoziția față de orice sancțiuni financiare legate de cadrul de performanță;

Pentru un parteneriat autentic cu autoritățile locale și regionale

31. pledează pentru aplicarea integrală a principiului guvernantei pe mai multe niveluri și pentru o mai mare implicare a autorităților locale și regionale în cadrul pregătirii, negocierii și implementării politicii de coeziune în cursul următoarelor perioade de programare;

32. salută propunerea Parlamentului European de a pune autoritățile locale și regionale pe același plan cu guvernele naționale în cadrul elaborării contractelor de parteneriat și a programelor operaționale, cu respectarea corespunzătoare a principiului subsidiarității;

33. se așteaptă ca autoritățile locale și regionale să fie implicate pe deplin în elaborarea contractelor de parteneriat, pentru a se asigura astfel o abordare integrată și de jos în sus a strategiilor de dezvoltare regională; îndeamnă statele membre să înceapă lucrările privind planificarea strategică a politicii de coeziune, pentru a fi gata să lanseze programarea fondurilor CSC la 1 ianuarie 2014; în acest sens, solicită Comisiei Europene să monitorizeze îndeaproape elaborarea acestor contracte, evitându-se orice abordare sectorială și de sus în jos în materie de programare;

34. în consecință, sprijină propunerea Comisiei Europene de a elabora, pentru prima dată, un cod european de conduită în materie de parteneriat; regretă profund respingerea de către Consiliu a unui astfel de instrument, care vizează îmbunătățirea calității parteneriatelor în toate statele membre și invită statele membre reticente să-și reevalueze pozițiile cu privire la acest cod de conduită, dat fiind că acest fapt transmite un semnal negativ în legătură cu disponibilitatea acestor state de a colabora cu partenerii legitimi;

O arhitectură care să țină seama de disparitățile teritoriale

35. își reafirmă deschis susținerea în favoarea noii categorii a „regiunilor de tranziție” și sprijină Parlamentul European în cadrul actualelor negocieri interinstituționale; invită Președinția Consiliului să își mențină poziția pe această temă până la încheierea negocierilor, dat fiind că această nouă categorie contribuie la îndeplinirea parțială a obiectivului coeziunii teritoriale, prin faptul că oferă un sprijin mai echitabil tuturor regiunilor;

36. salută propunerea Parlamentului European de a crea o altă plasă de siguranță în valoare de patru cincimi din alocarea pentru 2007-2013 pentru „statele insulare formate dintr-o singură regiune eligibile pentru fondul de coeziune în 2013” și pentru regiunile ultraperiferice care, după 2013, nu vor mai face parte din categoria regiunilor mai puțin dezvoltate;

37. reamintește necesitățile și provocările din regiunile ultraperiferice și cele cu o densitate scăzută a populației și solicită să se aloce acestor regiuni resurse bugetare suficiente și proporționale, pentru a se atinge obiectivul coeziunii economice, sociale și teritoriale, precum și pentru a le integra mai bine pe piața unică; prin urmare, salută creșterea intensității ajutorului pentru regiunile periferice (de la 20 la 30 de euro pe cap de locuitor), așa cum se propune în proiectul de concluzii ale Consiliului European din 22 noiembrie 2012;

38. insistă asupra faptului că Tratatul de la Lisabona a adăugat coeziunea teritorială la obiectivul politicii de coeziune economică și socială și este preocupat de faptul că raportul Comisiei EMPL privind proiectul de Regulament FSE nu face nicio referire la această dimensiune teritorială și nici la regiunile supuse mutațiilor industriale și la regiunile insulare, cele cu o densitate scăzută a populației, cele muntoase sau ultraperiferice;

Concentrarea tematică: către o flexibilitate sporită

39. salută abordarea mai flexibilă a concentrării tematice în cadrul Strategiei Europa 2020, așa cum a fost adoptată în cadrul soluțiilor de compromis ale Parlamentului European și ale Consiliului; reamintește principalele obiective politice ale tratatului (coeziunea economică, socială și teritorială) și necesitatea, susținută de ambii legiuitori, de a se ține seama în mai mare măsură de disparitățile și provocările de la nivel regional și național;

40. salută extinderea obiectivelor tematice și a priorităților de investiții, așa cum reiese din textele Parlamentului European legate de mandatele referitoare la proiectele de regulamente privind FEDER și CTE, precum și în textele de compromis adoptate de Președinția Consiliului în ceea ce privește blocul „concentrarea tematică”. Cu toate acestea, Comitetul semnalează că este important să se acorde în continuare cea mai mare atenție tematicii referitoare la valorificarea patrimoniului cultural și a turismului. În schimb, regretă că raportul Comisiei EMPL privind FSE, contrar sugestiei CoR, nu propune nicio reducere a procentajelor de concentrare propuse de Comisia Europeană;

41. salută în mod deosebit poziția Parlamentului European în ceea ce privește necesitatea ca extinderea domeniului TIC pentru toate regiunile să includă și infrastructura de bază, însă regretă lipsa de reacție a Consiliului pe această temă, solicitând, prin urmare, statelor membre să își reevalueze pozițiile în legătură cu acest subiect, dat fiind că rețelele TIC de mare viteză sunt încă absente în multe zone rurale izolate, chiar și în regiunile mai dezvoltate;

42. salută faptul că Consiliul a eliminat din Regulamentul FEDER concentrarea tematică impusă de Comisia Europeană în ceea ce privește alocarea specifică pentru regiunile ultraperiferice și speră ca Parlamentul European să își modifice mandatul de negociere la acest punct, aliniindu-se la poziția Consiliului, în contextul actualelor negocieri interinstituționale;

Fondul social european

43. reafirmă că autoritățile locale și regionale sunt și trebuie să continue să fie actori esențiali în materie de planificare și implementare a programelor operaționale din cadrul FSE, motiv pentru care respinge afirmația din raportul Comisiei EMPL potrivit căreia statele membre ar trebui să rămână „principali intermediari” pentru toate politicile privind FSE, în virtutea importanței politicilor naționale de ocupare a forței de muncă;

44. își reiterează solicitarea ca Regulamentul FSE să cuprindă o referire la zonele cu handicap natural sau geografic, similară celei prevăzute la articolul 10 din proiectul de regulament privind FEDER, precum și o referire la regiunile ultraperiferice; subliniază necesitatea de a extinde cooperarea teritorială din cadrul FSE astfel încât, pe lângă cooperarea transnațională, să se includă și cooperarea transfrontalieră și interregională;

45. regretă reducerea bugetară (2,1 în loc de 2,5 miliarde EUR) referitoare la programul de ajutor alimentar destinat persoanelor celor mai defavorizate, reducere propusă în concluziile Consiliului European din 22 și 23 noiembrie; pledează pentru o separare clară a programului de FSE și insistă asupra alocării de resurse adecvate, printr-un transfer de la rubrica 2 a CFM (PAC);

Către instituirea unui „Consiliu pentru politica de coeziune” formal

46. salută și sprijină propunerea Președinției cipriote de a crea un „Consiliu pentru politica de coeziune” formal, din care să facă parte „ministrii responsabili cu politica de coeziune”; CoR pledează de multă vreme pentru instituirea unei astfel de reuniuni formale, care ar asigura o vizibilitate sporită pentru politica de coeziune și ar garanta continuitatea dezbaterii politice pe această temă; dorește să participe activ la discuțiile politice privind crearea acestui Consiliu formal, întrucât aceasta ar avea un impact asupra intereselor autorităților locale și regionale din UE, care sunt direct vizate și implicate în implementarea politicii de coeziune pe teren;

47. regretă faptul că în continuare li se impune autorităților naționale sau regionale care au statutul de autorități de gestiune efortul de a asigura prefinanțarea investițiilor, un efort financiar greu de asumat în situația actuală, de restricții ale piețelor financiare. Prin impunerea principiului prefinanțării investițiilor, Uniunea Europeană ar rata o șansă unică, de a injecta resurse financiare destinate nemijlocit impulsivării economiei și schimbărilor structurale prin furnizarea unor avansuri mai consistente, care să permită finanțarea în ritmul necesar, astfel încât rambursările să poată demara;

Gestiunea financiară a programelor operaționale

48. referitor la reglementarea privind gestionarea și controlul, nu este de acord cu tratamentul aplicat taxei pe valoarea adăugată, întrucât se limitează eligibilitatea acesteia, ca cost al operațiunilor, la cazuri foarte punctuale, ceea ce, în majoritatea regiunilor, ar face imposibilă autorizarea ei drept cheltuielă eligibilă. Aceasta presupune, practic, o reducere efectivă a ratei de cofinanțare a fondurilor care poate ajunge până la 23 %;

49. este în favoarea menținerii regulii N+3 pentru perioada de programare 2014-2020;
50. susține eligibilitatea TVA pentru toate categoriile de cheltuieli, în situația în care această taxă nu poate fi recuperată de către beneficiari.

Bruxelles, 1 februarie 2013

Președintele
Comitetului Regiunilor
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Rezoluția Comitetului Regiunilor „Un viitor sustenabil pentru Uniunea Economică și Monetară (UEM)”

(2013/C 62/02)

COMITETUL REGIUNILOR (CoR)

- având în vedere concluziile Consiliului European din 13 și 14 decembrie 2012,
- având în vedere raportul „Către o veritabilă uniune economică și monetară”, elaborat de președintele Consiliului European, Herman Van Rompuy, împreună cu președinții Comisiei Europene, al Băncii Centrale Europene și al Eurogrupului (5 decembrie 2012);
- având în vedere Comunicarea Comisiei Europene „Proiect pentru o uniune economică și monetară profundă și veritabilă [COM(2012) 777/2 – 28 noiembrie 2012]”;
- având în vedere rezoluția Parlamentului European din 20 noiembrie 2012, cu recomandări adresate Comisiei privind raportul președinților Consiliului European, al Comisiei Europene, al Băncii Centrale Europene și al Eurogrupului, „Către o veritabilă uniune economică și monetară”;
- având în vedere Rezoluția Parlamentului European din 16 ianuarie 2013 privind finanțele publice în UEM – 2011 și 2012;

1. subliniază că este esențială consolidarea uniunii economice și monetare (UEM) în statele membre pentru a se asigura o creștere durabilă, progres social și o mai amplă integrare politică în UE;

2. regretă că o serie de chestiuni de politică bugetară și economică evidențiate în Proiectul Comisiei Europene pentru o UEM profundă și veritabilă și în raportul elaborat de președintele Consiliului European împreună cu președinții Comisiei Europene, Băncii Centrale Europene și Eurogrupului nu au fost încorporate în concluziile finale ale Consiliului și au fost amânate pentru Consiliul European din luna iunie 2013;

3. solicită ca autoritățile locale și regionale să fie implicate în procesul semestrului european la nivelul statelor membre și ca CoR să fie implicat la nivelul instituțiilor europene, întrucât coordonarea politicilor bugetare înseamnă în același timp și o coordonare economică la nivel regional și local. Pentru a garanta eficiența coordonării politicilor bugetare, este nevoie de o repartizare clară și neechivocă a responsabilității între UE, statele membre și nivelul regional și local;

4. subliniază că deciziile europene care au legătură cu UEM au un impact substanțial nu numai asupra finanțelor naționale, ci și asupra celor de la nivel subnațional. Subliniază, în acest context, că autonomia fiscală de la nivel subnațional este garantată, printre altele, de articolul 4 din Tratatul privind Uniunea Europeană; ca atare, solicită sinergii mai ample între bugetele UE, ale statelor membre și cele de la nivel subnațional;

5. sprijină cu fermitate îndemnul adresat de Parlamentul European Comisiei ⁽¹⁾ ca „în următoarea sa Analiză anuală a

creșterii, să evidențieze și să abordeze pe deplin rolul bugetului UE în cadrul procesului Semestrului european, prin furnizarea de date tangibile și concrete privind efectele sale de multiplicare, de catalizare, de sinergie și de completare asupra cheltuielilor publice globale de la nivel local, regional și național”;

6. își reafirmă sprijinul față de apelul adresat de Parlamentul European statelor membre, de a lua în considerare semnarea unui „Pact pentru investițiile sociale”, bazat pe modelul Pactului euro plus. Acesta ar stabili ținte pentru efectuarea de investiții sociale de către statele membre, în scopul de a atinge obiectivele în materie de ocupare a forței de muncă, cele sociale și cele privind educația ale Strategiei Europa 2020;

7. subliniază că eforturile pentru depășirea crizei economice trebuie să acorde acum prioritate elaborării și bunei funcționări a noilor mecanisme convenite, precum și participării nivelului regional și local la semestrul european;

8. salută faptul că în concluziile Consiliului European ⁽²⁾ se subliniază că „posibilitățile oferite de cadrul bugetar actual al UE, de a ajunge la un echilibru între nevoile de investiții publice productive și obiectivele disciplinei bugetare” ar trebui „exploatate” în mai mare măsură în partea preventivă a Pactului pentru stabilitate și creștere. Acest obiectiv devine încă și mai actual în contextul recentelor concluzii ale Fondului Monetar Internațional conform cărora așa-numiții multiplicatori bugetari, care măsoară impactul negativ al consolidării bugetare asupra creșterii, sunt „substanțial mai ridicați” decât au anticipat analiștii în timpul crizei datoriei. Se așteaptă, prin urmare, ca Comisia să trateze această chestiune mai în detaliu în cadrul comunicării anunțate privind calitatea cheltuielilor publice, care ar trebui să abordeze, printre altele, tema

⁽¹⁾ Rezoluția Parlamentului European „Semestrul european pentru coordonarea politicilor economice: punerea în aplicare a priorităților pentru 2012”

⁽²⁾ Concluziile Consiliului European, 13-14 decembrie 2012, I. Politica economică pct.2.

separării *cheltuielilor curente* de *investiții* la calcularea deficitelor bugetare, astfel încât să se evite obstrucționarea investițiilor rentabile pe termen lung;

Cadru financiar integrat

9. subliniază că deficiențele sectorului bancar din unele state membre și din Uniune în general amenință finanțele publice, având un impact substanțial la nivel regional și local și regretă că în principal contribuabilii au fost cei care au plătit costurile gestionării crizei bancare, care, totodată, au dăunat creșterii economiei reale;

10. subliniază că orice măsură luată în contextul unei uniuni bancare ar trebui să fie însoțită de o îmbunătățire a transparenței și a responsabilității, deoarece măsurile pot avea efecte profunde asupra finanțelor publice, atât la nivelul statelor membre și la nivel local și regional, cât și asupra băncilor și a cetățenilor;

11. salută acordul la care au ajuns Consiliul și Parlamentul European privind un mecanism de supraveghere unic drept cadru de reglementare pentru bănci în Uniunea Europeană și subliniază, în acest context, rolul băncilor regionale în furnizarea de capital pentru IMM-uri, ca și pentru proiectele de investiții publice care vizează dezvoltarea teritorială;

12. sprijină propunerea de directivă privind redresarea și rezoluția și propunerea de directivă privind schema de garantare a depozitelor și este de acord că adoptarea lor constituie o prioritate; subliniază, cu toate acestea, că este necesar ca normele introduse prin această legislație, și mai ales sistemul de monitorizare și control, să fie proporționale;

13. consideră că obiectivul pe termen lung privind un cadru unic european al depozitelor necesită cerințe uniforme, comune și obligatorii, care să țină seama în măsură suficientă de circumstanțele naționale diferite din sectorul financiar;

14. solicită Comisiei Europene să prezinte rapid o inițiativă legislativă ca urmare a raportului Liikanen ⁽³⁾ privind separarea juridică a anumitor activități financiare deosebit de riscante de activitățile de depunere bancară din cadrul unui grup bancar;

15. dorește să afle motivul pentru care Comisia și-a amânat angajamentul de a prezenta un raport privind înființarea unei agenții europene independente de rating până la sfârșitul lui 2016;

Cadru bugetar integrat

16. este de acord cu faptul că UEM trebuie însoțită de norme reale în domeniul politicii bugetare și sprijină în acest sens adoptarea rapidă a „pachetului de două dosare” în completarea „pachetului de șase” și a Tratatului privind stabilitatea, coordonarea și guvernarea (TSCG, „Pactul bugetar”), care a intrat în vigoare la începutul lui 2013;

17. sprijină invitația adresată de Parlamentul European statelor membre „să clarifice responsabilitatea, rolul, transferurile

bugetare și sursele de venituri ale diferitelor niveluri ale administrației (național, regional și local) în menținerea unui cadru al finanțelor publice solid și sustenabil, ținând cont în special de impactul Tratatului privind stabilitatea, coordonarea și guvernarea în cadrul uniunii economice și monetare asupra autonomiei bugetare locale și regionale”; recomandă, de aceea, ca autoritățile locale și regionale să fie implicate în mod corespunzător în elaborarea în continuare a acestor norme și în punerea lor în aplicare, în conformitate cu spiritul guvernării pe mai multe niveluri;

18. regretă faptul că, în concluziile Consiliului European, nu se menționează nevoia unei capacități bugetare destinate sprijinirii reformelor economice naționale și absorbirii șocurilor asimetrice. CoR este convins că o astfel de capacitate bugetară este necesară pentru realizarea unei UEM profunde și veritabile;

19. consideră că este important ca, în cazul introducerii unei capacități bugetare, aceasta să facă obiectul unei decizii luate în comun și al implementării la nivelul UEM, dar că ar trebui să fie deschisă totodată, pe bază voluntară, statelor membre din afara zonei euro;

20. este de acord cu solicitarea adresată Comisiei de Parlamentul European de a prezenta cât mai curând posibil o foaie de parcurs în direcția unei emisiuni comune de titluri de datorie publică;

21. pornește de la premisa că, în eventualitatea introducerii unei capacități bugetare, aceasta va fi tratată separat de CFM pe termen scurt și ca procedură bugetară separată, specifică UEM, pe termen mai îndelungat, însă numai cu condiția ca procedurile Tratatului să fie respectate, garantându-se astfel transparența și supravegherea democratică;

Un cadru integrat de politică economică

22. consideră că Strategia Europa 2020 reprezintă cheia unei consolidări a pilonului economic al UEM, în vreme ce, în ultimii ani, accentul a fost pus în principal pe partea monetară;

23. subliniază importanța potențialului de creștere asociat implementării prevederilor pieței unice, cu condiția ca aceasta să funcționeze în mod corespunzător și să se concentreze asupra unor domenii de mare importanță, în care există o marjă pentru inovare și pentru crearea de locuri de muncă de calitate;

24. salută instituirea unui mecanism de consolidare a coordonării, convergenței și a asigurării respectării politicilor structurale, pe baza unor înțelegeri de natură contractuală între statele membre și instituțiile UE, cu condiția ca răspunderea democratică să nu fie eludată. Este de acord că încheierea unor astfel de aranjamente ar trebui hotărâtă de la caz la caz și salută faptul că acestea ar urma să fie sprijinite cu resurse financiare temporare, orientate și flexibile. Subliniază, în acest context, rolul specific jucat de finanțarea locală și regională a investițiilor și solicită, în consecință, implicarea autorităților locale și regionale în procesul elaborării acordurilor contractuale, cu respectarea legislațiilor naționale;

⁽³⁾ http://ec.europa.eu/internal_market/bank/docs/high-level_expert_group/report_en.pdf

25. este întru totul de acord că politicile economice trebuie să fie orientate către promovarea unei creșteri economice puternice, durabile și favorabile incluziunii, către consolidarea competitivității și stimularea ocupării forței de muncă, pentru ca Europa să rămână o economie socială de piață extrem de atractivă și pentru menținerea modelului social european. Subliniază că principalele instrumente pentru atingerea acestui obiectiv le constituie Strategia Europa 2020 și Analiza anuală a creșterii;

26. salută propunerea ca toate reformele de anvergură în materie de politică economică pe care plănuiesc să le inițieze statele membre să facă obiectul unor dezbateri ex-ante și, acolo unde este cazul, al unei coordonări între acestea. Subliniază că, la nivel european, astfel de discuții ar trebui să implice instituțiile și organele consultative ale UE, iar la nivelul statelor membre, ar trebui să permită participarea autorităților locale și regionale și ale altor părți implicate;

27. salută faptul că raportul Comisiei Europene din 2012 privind finanțele publice în UEM consacră un capitol finanțelor publice de la nivel local și regional și solicită Comisiei să-și mențină capacitatea de analiză a descentralizării bugetare în viitoarele rapoarte;

28. salută propunerea formulată în Analiza anuală a creșterii de a se menține cele cinci priorități stabilite în martie 2012 și sprijină introducerea următoarelor elemente:

— adăugarea unei dimensiuni regionale în Analiza anuală a creșterii, care să sublinieze dimensiunea locală și regională a Strategiei Europa 2020 și respectarea principiului subsidiarității și a repartizării competențelor în fiecare stat membru,

atât în ceea ce privește recomandările specifice fiecărei țări, cât și în pregătirea programelor naționale de reformă;

— implicarea reprezentanților autorităților locale și regionale în dialogul continuu dintre Comisia Europeană și statele membre, în special în probleme care sunt direct legate de competențele locale și regionale;

Guvernanța consolidată: legitimitatea și responsabilitatea democratică

29. subliniază că trebuie să se asigure democrația și legitimitatea în cadrul dezvoltării UEM. De aceea, CoR salută rolul central pe care se preconizează să-l joace Parlamentul European, precum și implicarea parlamentelor naționale, solicitând participarea nivelului local și a celui regional la acest proces, în special a regiunilor cu competențe legislative și a parlamentelor acestora;

30. dorește să observe creșterea nivelului de răspundere democratică a troicii, prin audieri ale membrilor săi de către Parlamentul European;

31. observă că discuțiile privind UEM sunt strâns legate de dezbaterile generale privind viitorul UE, la care CoR dorește să contribuie activ, reprezentând opiniile autorităților locale și regionale ale UE;

32. îl mandatează pe președintele Comitetului Regiunilor să transmită prezenta rezoluție președintelui Parlamentului European, președintelui Consiliului European, președintelui Comisiei Europene, Președinției irlandeze a Consiliului UE și viitoarei Președinții lituaniene.

Bruxelles, 1 februarie 2013

*Președintele
Comitetului Regiunilor*
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Rezoluția Comitetului Regiunilor „O garanție pentru tineret”

(2013/C 62/03)

COMITETUL REGIUNILOR

- având în vedere propunerea Comisiei Europene din 5 decembrie 2012 de recomandare a Consiliului privind înființarea unei garanții pentru tineret [COM(2012) 0729],
- având în vedere Rezoluția Parlamentului European referitoare la înființarea unei garanții pentru tineret din 16 ianuarie 2013 (2012/2901(RSP)),
- având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Tineretul în mișcare” [COM(2010) 477],
- având în vedere avizul Comitetului Regiunilor pe aceeași temă (CdR 292/2010 fin),

Întrucât:

- criza economică a ridicat cota șomajului în rândul tinerilor în UE la niveluri inacceptabile, 5,7 milioane dintre ei neavând un loc de muncă,
- numărul tinerilor care nu sunt încadrați profesional și nu urmează niciun program educațional sau de formare se ridică în prezent la 7,5 milioane, ceea ce reprezintă echivalentul a 1,2 % din PIB-ul UE ⁽¹⁾,
- o garanție pentru tineret ar putea contribui la îndeplinirea a trei din cele cinci obiective principale ale Strategiei Europa 2020, ajutând la reducerea ratei abandonurilor școlare timpurii și a ratei persoanelor expuse riscului sărăciei și excluziunii sociale, ridicând totodată numărul persoanelor cu studii superioare,
- costurile punerii în aplicare a unei garanții pentru tineret în întreaga zonă euro nu ar depăși 21 miliarde EUR, ceea ce reprezintă circa 0,45 % din cheltuielile publice din această zonă ⁽²⁾,
- numeroase state membre nu au reușit să răspundă solicitării Comisiei Europene și a Parlamentului European de a introduce o garanție pentru tineret în vederea creșterii ratei de ocupare a forței de muncă în rândul tinerilor,
- garanția pentru tineret este un element-cheie al pachetului privind ocuparea forței de muncă în rândul tinerilor al Comisiei Europene,

1. salută hotărârea Comisiei Europene de a da un nou impuls acțiunilor destinate soluționării șomajului în rândul tinerilor, o problemă cu multe fațete, care necesită urgent un efort politic coordonat și cuprinzător; în acest scop, sprijină propunerea Comisiei Europene de recomandare a Consiliului privind înființarea unei garanții pentru tineret, care să constituie un instrument esențial de combatere a șomajului în rândul tinerilor;

2. amintește că a sprijinit cu fermitate, în avizul său ⁽³⁾ pe această temă, obiectivul de a oferi tuturor tinerilor o ofertă de loc de muncă, formare profesională sau formare superioară într-o universitate sau colegiu în termen de patru luni de la părăsirea

școlii, după cum prevede inițiativa emblematică „Tineretul în mișcare” din cadrul Strategiei Europa 2020;

3. sugerează ca sistemele de garanție pentru tineret, în special componentele acestora privind posibilitățile de angajare, ucenicie sau efectuare a unui stagiu, să se extindă în cazul proaspeților absolvenți până la vârsta de 30 de ani;

4. subliniază importanța rolului autorităților locale și regionale în domeniul politicilor privind ocuparea forței de muncă, formarea și educația, după cum s-a dovedit încă o dată în cadrul conferinței organizate de CoR pe tema inițiativei emblematică a Strategiei Europa 2020 „Tineretul în mișcare” la 13 decembrie 2012;

5. salută accentul pus de Comisie pe abordările bazate pe parteneriat pentru introducerea și punerea în aplicare a sistemelor de garanție pentru tineret. Totuși, insistă ca aceste parteneriate să se încheie chiar de la începutul procesului de dezvoltare a politicilor și să implice toate părțile interesate relevante, în special autoritățile locale și regionale. Până în prezent,

⁽¹⁾ A se vedea Raportul Eurofound „NEET – tineri care nu sunt încadrați profesional și nu urmează niciun program educațional sau de formare: caracteristici, costuri și răspunsuri politice în Europa”: <http://www.eurofound.europa.eu/pubdocs/2012/54/en/1/EF1254EN.pdf>

⁽²⁾ A se vedea studiul realizat de OIM/Institutul internațional pentru studii în domeniul muncii pe tema „Criza locurilor de muncă din zona euro: tendințe și răspunsuri politice”, 2012: http://www.ilo.org/global/research/publications/WCMS_184965/lang-en/index.htm

⁽³⁾ CdR 292/2010 fin.

acestea nu au fost implicate în procesele legate de Strategia Europa 2020 și de semestrul european, în detrimentul legitimității democratice și al eficacității măsurilor adoptate;

6. este de acord cu Comisia Europeană în ceea ce privește necesitatea unei intervenții și activării timpurii în ceea ce privește ocuparea forței de muncă în rândul tinerilor și este de acord cu ideea că principiul obligației reciproce trebuie aplicat încă de la început;

7. insistă ca, printre măsurile de sprijin în vederea integrării pe piața muncii prevăzute în contextul garanției pentru tineret, să se numere neapărat competențele lingvistice și experiența practică, care sporesc capacitatea de inserție profesională și stimulează mobilitatea forței de muncă în UE;

8. subliniază importanța de a se stabili o legătură între sistemele de garanție pentru tineret și mobilitatea tinerilor între statele membre și de a se acorda, în acest scop, un rol sporit inițiativei emblematice „Tineretul în mișcare” și autorităților locale și regionale. Deseori, acestea din urmă pun în aplicare programele de mobilitate la nivel local, iar un sprijin din partea UE pentru îmbunătățirea cooperării interregionale ar putea duce la îmbunătățirea rezultatelor;

9. în acest context, salută propunerea Comisiei Europene de a introduce un card profesional european, menit să simplifice procedurile de recunoaștere a calificărilor profesionale; subliniază în acest sens că stagiile, remunerate sau nu, care fac parte din formarea în vederea exercitării unei profesii reglementate, ar trebui să fie recunoscute în întreaga UE și să facă obiectul unui contract; acest aspect este important pentru tinerii europeni, care sunt afectați de șomaj într-o măsură îngrijorătoare și pentru care mobilitatea profesională constituie o modalitate realistă de a intra sau de a se întoarce pe piața forței de muncă;

10. subliniază importanța conștientizării tinerilor cu privire la posibilitățile de a studia, de a se forma sau de a lucra o perioadă într-un alt stat membru; aceste experiențe pot juca un rol esențial în stimularea spiritului de independență și a simțului de răspundere, contribuind totodată la dezvoltarea unor idei noi și creatoare;

11. subliniază că UE ar trebui să garanteze că aceste programe de mobilitate sunt accesibile tuturor tinerilor, în condiții de egalitate, motiv pentru care recomandă sprijinirea regiunilor cu caracteristici geografice specifice, cum ar fi zonele rurale și slab populate și, mai ales, regiunile ultraperiferice sau insulele;

12. atrage totuși atenția asupra faptului că principalul mijloc de a ridica rata de ocupare a forței de muncă în rândul tinerilor constă în a stimula crearea de noi locuri de muncă pentru toate nivelurile de calificare și nu numai în sectoarele care necesită o calificare de nivel superior;

13. subliniază că unul dintre principalele instrumente este crearea unor sisteme de formare la locul de muncă și sprijinul acordat acestor sisteme, în care, încă de la începutul studiilor, se creează legături între student și viitorul său angajator;

14. subliniază necesitatea concentrării măsurilor menite să stimuleze competențele asupra adaptării ofertei în materie de competențe la nevoile pieței forței de muncă; în acest scop, continuarea studiilor, perioadele de ucenicie și de stagiu trebuie ancorate în mod clar în obiectivul de ocupare a forței de muncă; în plus, este esențial rolul jucat de angajator, în contextul sistemelor de garanție pentru tineret, în a oferi oportunitățile necesare de dezvoltare a carierei;

15. amintește, în contextul consolidării competențelor în cadrul sistemelor de garanție pentru tineret, că Comitetul Regiunilor a instituit titlul de „Regiune europeană întreprinzătoare” (REI). Unul dintre obiectivele principale ale acestuia este acela de a promova spiritul întreprinzător și punerea în aplicare a unor politici favorabile mediului de afaceri, care să ducă la crearea de locuri de muncă. Regiunile REI au acordat o importanță primordială stimulării spiritului antreprenorial în rândul tinerilor;

16. salută atenția acordată de Comisia Europeană calității locurilor de muncă, recomandând statelor membre să aibă în vedere ca sistemele lor de garanție pentru tineret să cuprindă o ofertă de locuri de muncă de calitate pentru tineri. În plus, criza economică nu ar trebui utilizată ca o scuză pentru diminuarea exigențelor în materie de sănătate și securitate la locul de muncă. Comitetul subliniază necesitatea unui nivel minim de protecție socială pentru lucrători, dar reamintește că responsabilitatea încheierii acordurilor în materie de drept al muncii le revine partenerilor sociali, la nivel național. Ar trebui ca partenerii sociali să fie implicați pe deplin în elaborarea unui cadru de calitate pentru ocuparea forței de muncă propusă în contextul sistemelor de garanții pentru tineret. Comitetul subliniază, de asemenea, că riscul de sărăcie în rândul tinerilor este considerabil mai ridicat, după cum demonstrează raportul din 2012 al Comisiei Europene privind evoluția ocupării forței de muncă și a situației sociale ⁽⁴⁾;

17. solicită statelor membre să implice într-o măsură cât mai mare angajatorii, inclusiv pe cei din sectorul privat, în punerea în aplicare a garanției pentru tineri, pentru a le oferi acestora din urmă cât mai multe oportunități;

18. subliniază că rata șomajului este extrem de ridicată în rândul tinerilor din statele membre care, în prezent, aplică măsuri drastice de austeritate bugetară. Prin urmare, se angajează să sprijine continuu și în mod specific aceste state membre, prin resurse financiare suplimentare, dacă este cazul, pentru a face față provocărilor procesului de introducere și aplicare a sistemelor de garanție pentru tineret, așa cum prevede, de exemplu Pactul de creștere din iunie 2012;

⁽⁴⁾ http://europa.eu/rapid/press-release_IP-13-5_en.htm?locale=en

19. în lipsa unor fonduri specifice prevăzute de Comisia Europeană pentru sistemele de garanție pentru tineret, este de acord cu utilizarea instrumentelor de finanțare ale politicii de coeziune, în special a Fondului social european (FSE) pentru cofinanțarea inițiativei; avertizează totuși cu privire la reducerile prevăzute în bugetul politicii de coeziune în cadrul Cadrului financiar multianual 2014-2020;

20. solicită Comisiei Europene și statelor membre să se asigure că viitorul acord de cooperare privind politica de coeziune abordează în mod corespunzător în special problema șomajului în rândul tinerilor și totodată să promoveze sistemele de garanție pentru tineret, utilizând bugetele alocate din Fondul social european pentru implementarea de bune practici și de abordări inovatoare deja utilizate în unele țări;

21. face apel către statele membre și autoritățile locale și regionale să instituie coordonarea necesară între administratorii agențiilor pentru ocuparea forței de muncă și administratorii unităților din învățământ, astfel încât tinerii care au abandonat școala și sunt șomeri să poată beneficia de fonduri europene destinate acțiunilor de formare și tineretului și, mai ales, să-și poată îmbunătăți calificările în unități de învățământ unde să li se dea o a doua șansă;

22. solicită statelor membre să transmită în 2013 planurile naționale privind locurile de muncă, care să includă și progresele înregistrate în introducerea și punerea în aplicare a sistemelor de garanție pentru tineret;

23. solicită introducerea și punerea în aplicare a sistemelor de garanție pentru tineret până în ianuarie 2014 cel târziu;

24. recunoaște că nu se poate garanta asigurarea unor locuri de muncă de calitate pentru tineri fără îmbunătățirea situației economice generale. Prin urmare, solicită statelor membre să adopte, odată cu măsurile legate de garanția pentru tineret, politici menite să stimuleze creșterea și crearea de locuri de muncă în general, precum și calificarea tinerilor fără un loc de muncă care au părăsit școala fără a obține o diplomă; în acest context, salută includerea acestei inițiative în semestrul european;

25. solicită statelor membre să țină seama de recomandarea Comisiei de a asigura o cunoaștere cât mai largă a noilor măsuri privind serviciile și căile de sprijin puse la dispoziție de sistemele de garanție pentru tineret, domeniu în care implicarea autorităților locale și regionale este esențială, dat fiind rolul activ al acestora în punerea în aplicare a acestor sisteme;

26. solicită Comisiei Europene să creeze un mecanism eficace de asistare a statelor membre în punerea în aplicare a garanției pentru tineret, inclusiv în schimbul de bune practici și know-how și cere implicarea CoR în acest proces;

27. sugerează Comisiei Europene să facă din propunerea privind o garanție pentru tineret una dintre prioritățile sale de comunicare în 2013, utilizând pe scară largă platformele de comunicare socială în acest scop;

28. îl însărcinează pe președintele Comitetului Regiunilor să transmită prezenta rezoluție președintelui Parlamentului European, președintelui Consiliului European, Președinției irlandeze și viitoarei Președinții lituaniene a Consiliului.

Bruxelles, 1 februarie 2013

*Președintele
Comitetului Regiunilor*
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

AVIZE

COMITETUL REGIUNILOR

A 99-A SESIUNE PLENARĂ DIN 31 IANUARIE ȘI 1 FEBRUARIE 2013

Avizul Comitetului Regiunilor privind Spațiul european de cercetare

(2013/C 62/04)

COMITETUL REGIUNILOR

- salută inițiativa Comisiei Europene de a răspunde solicitării Consiliului prin furnizarea unui cadru menit să sporească eforturile de finalizare a Spațiului european de cercetare (SEC) până în 2014;
- împărtășește opinia potrivit căreia cunoașterea este moneda de schimb a noii economii. Prin urmare, este de acord că o capacitate de cercetare și inovare de talie mondială, cu o bază științifică publică solidă, este crucială pentru realizarea unei redresări economice de durată și pentru asigurarea poziției de actor mondial a Europei;
- subliniază că finalizarea SEC este necesară pentru depășirea fragmentării cercetării europene prin bariere naționale și instituționale. Fără îndoială, această fragmentare împiedică valorificarea deplină de către Europa a potențialului său de cercetare și de inovare, ceea ce face ca europenii să suporte un cost uriaș în calitate de contribuabili, consumatori și cetățeni. În această privință, în prezent se resimte nevoia unor acțiuni mai numeroase și mai punctuale;
- solicită Comisiei să promoveze cooperarea interregională în cadrul Orizont 2020 prin elaborarea unor instrumente și stimulente eficiente. În acest context, autoritățile locale și regionale pot juca un rol de coordonare și susținere (instituind rețele de cercetare și inovare, oferind sprijin tehnic și administrativ și stimulente pentru finanțare din sectorul privat), pentru a promova cercetarea și pentru a fructifica rezultatele cunoașterii și inovării.

Raportor	dl Grigorios ZAFEIROPOULOS (EL-PPE), membru al Consiliului regional Attica
Document de referință	Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor – Un parteneriat consolidat al Spațiului european de cercetare pentru excelență și creștere COM(2012) 392 final

Avizul Comitetului Regiunilor – Spațiul european de cercetare

I. RECOMANDĂRI POLITICE

COMITETUL REGIUNILOR

A. Mesajele principale

1. salută inițiativa Comisiei Europene de a răspunde solicitării Consiliului prin furnizarea unui cadru menit să sporească eforturile de finalizare a Spațiului european de cercetare (SEC) până în 2014;
2. este de acord cu Concluziile Consiliului European din februarie 2011 și din martie 2012 în ceea ce privește nevoia urgentă ca SEC să fie finalizat până în 2014;
3. este de părere că legislația privind finalizarea SEC poate fi considerată utilă pentru anumite sectoare [de exemplu, coordonarea politicilor naționale cu politicile europene în temeiul articolului 181 TFUE și promovarea acțiunilor de diseminare a rezultatelor în temeiul articolului 180, coroborat cu articolul 182 alineatul (5) TFUE];
4. consideră că, în contextul crizei economice actuale, finalizarea unui Spațiu european de cercetare axat pe cercetare și pe inovarea bazată pe cercetare reprezintă cheia susținerii creșterii economice, a creării de locuri de muncă, a excelenței științifice și a coeziunii dintre regiuni și țări;
5. împărtășește opinia potrivit căreia cunoașterea este moneda de schimb a noii economii. Prin urmare, este de acord că o capacitate de cercetare și inovare de talie mondială, cu o bază științifică publică solidă, este crucială pentru realizarea unei redresări economice de durată și pentru asigurarea poziției de actor mondial a Europei;
6. subliniază că atât punerea în aplicare a programului Orizont 2020, cât și instituirea SEC trebuie să se axeze mai mult pe practicile din viața reală și să aibă un impact mai puternic asupra acestora ⁽¹⁾, adică nivelurile local și regional trebuie să fie invitate să se implice activ în îndeplinirea obiectivelor Strategiei Europa 2020;
7. subliniază că SEC va aduce îmbunătățiri în viața noastră, transformând Europa într-un loc în care cercetarea științifică, dezvoltarea tehnologică și inovarea prosperă și răspund provocărilor majore ale vremurilor noastre; consideră că, pentru a promova fructificarea cunoașterii, este necesară îmbunătățirea cooperării dintre mediul științific, industrie și autoritățile publice;
8. susține ideea că potențialul de excelență al tuturor regiunilor trebuie exploatat și că sunt necesare abordări noi pentru a ajuta regiunile și statele membre mai puțin performante să ajungă la excelență și la o specializare regională inteligentă;
9. subliniază că finalizarea SEC este necesară pentru depășirea fragmentării cercetării europene prin bariere naționale și instituționale. Fără îndoială, această fragmentare împiedică valorificarea deplină de către Europa a potențialului său de cercetare și de inovare, ceea ce face ca europenii să suporte un cost uriaș în calitate de contribuabili, consumatori și cetățeni. În această privință, în prezent se resimte nevoia unor acțiuni mai numeroase și mai punctuale;
10. este de acord că măsurile adoptate trebuie să vizeze sporirea concurenței între cercetători și organizațiile de profil și exploatarea sinergiilor transfrontaliere dintre sistemele de cercetare naționale și regionale, prin facilitarea carierei și mobilității cercetătorilor și a liberei circulații a cunoașterii;
11. nutrește convingerea că unul dintre obiectivele principale ale SEC ar trebui să fie diminuarea exodului de creiere, în special din regiunile care înregistrează rămăneri în urmă în sectorul cercetării, precum și reducerea decalajelor importante dintre regiuni în ceea ce privește rezultatele cercetării și inovării, pentru a se ajunge la excelență pretutindeni în Europa, finându-se seama de potențialul de inovare. În acest sens, este important ca programele europene de cercetare și inovare să se coreleze cu strategiile de inovare de la nivel național și regional;
12. salută obiectivul Consiliului European de îmbunătățire a condițiilor de cercetare și dezvoltare (C&D) și de majorare a investițiilor combinate, publice și private, în C&D la 3 % din PIB-ul UE. Cu toate acestea, trebuie recunoscut că, în comparație cu alte regiuni ale lumii, Europa înregistrează încă rămăneri în urmă în ceea ce privește comercializarea excelenței științifice. De aceea, rolul IMM-urilor ca motor al inovării trebuie subliniat cu insistență;
13. consideră că instrumentele de coeziune ar putea consolida dezvoltarea excelenței și a capacităților prin promovarea politicilor de cercetare și inovare la nivel regional. Astfel, se vor face progrese pe calea către excelență, regiunile respective putând să participe plenar la SEC și să beneficieze de sursele de finanțare ale cadrului strategic comun;

⁽¹⁾ CdR 402/2011 fin.

14. solicită Comisiei ca, împreună cu Consiliul și cu Parlamentul European, să asigure implementarea reală și eficientă a programului Orizont 2020 instituind norme și proceduri cât mai simple cu putință pentru beneficiari;

15. recunoaște că prioritățile SEC stabilite de comunicare sunt bine definite și că, odată cu punerea lor în aplicare pe deplin, va crește nivelul performanței și al eficacității activității europene de cercetare până în 2014. Este totuși necesară o implicare pleneră și activă în parteneriatul consolidat a statelor membre, a părților interesate din cercetare și a organizațiilor lor europene, precum și a Comisiei, astfel încât să se asigure că finalizarea SEC va aduce în prim-plan excelența europeană, promovând eficiența, calitatea și noile oportunități, pe baza nevoilor Uniunii;

16. solicită Comisiei Europene să asigure sinergiile și complementaritățile dintre Orizont 2020 și fondurile structurale și să deschidă calea excelenței pentru statele membre și regiunile mai puțin performante, care sunt mai vulnerabile din punct de vedere economic și social, pe baza punctelor forte ale acestora, în scopul sporirii semnificative a capacității lor de cercetare și inovare și al eliminării decalajului de inovare din Europa;

17. solicită Comisiei să promoveze cooperarea interregională în cadrul Orizont 2020 prin elaborarea unor instrumente și stimulente eficiente. În acest context, autoritățile locale și regionale pot juca un rol de coordonare și susținere (instituind rețele de cercetare și inovare, oferind sprijin tehnic și administrativ și stimulente pentru finanțare din sectorul privat), pentru a promova cercetarea și pentru a fructifica rezultatele cunoașterii și inovării;

18. subliniază necesitatea ca regiunile să fie mai bine pregătite pentru a profita de pe urma cercetării. Competențele, practicile și instrumentele dezvoltate ar trebui utilizate apoi pentru a asigura utilizarea la scară europeană a rezultatelor cercetării. Acest obiectiv poate fi atins doar prin intensificarea sinergiilor în utilizarea tuturor instrumentelor europene de finanțare, precum resursele puse la dispoziție de Orizont 2020, de politica de coeziune, precum și a resurselor locale, regionale și naționale⁽²⁾. Utilizarea în comun a resurselor nu este însă suficientă, necesitând în plus schimbări în cultura operațională și în practicile administrative;

19. îndeamnă autoritățile locale și regionale să strângă relațiile de colaborare dintre organizațiile europene și/sau regionale și cele naționale pentru promovarea cercetării și inovării, să introducă măsuri de promovare a alinierii politicilor, a eficienței și eficacității în gestionare, a armonizării procedurilor, prin consolidarea sistemelor comune de gestionare care să înlesnească accesul cetățenilor la politici și să sporească impactul socioeconomic al acestora;

20. consideră că autoritățile locale și regionale pot și trebuie să joace un rol important în dezvoltarea unor produse și servicii

inovatoare, prin promovarea parteneriatelor public-privat. Aceasta va duce la creșterea nivelului de ocupare a forței de muncă și la intensificarea creșterii economice la nivel local și/sau regional și, totodată, va spori capacitatea operațională și eficiența sectoarelor public și privat;

21. salută inițiativa luate de DG Cercetare și Inovare și DG REGIO prin care este facilitată instituirea rețelelor regionale de cercetare și inovare, care pot fi susținute de către universități, instituții, autorități publice și de către sectorul privat;

22. remarcă faptul că, din anul 2000, Comisia și statele membre au înaintat împreună pe calea finalizării SEC, însă relevă că, între diferitele dimensiuni ale SEC și de la un stat membru la altul, aceste progrese sunt inegale;

23. încurajează implicarea în cadrul SEC, atunci când este cazul, a organizațiilor părților interesate de la nivel regional și a organizațiilor actorilor din domeniul cercetării;

24. relevă rolul important pe care îl joacă, în general, sectorul public și, în special, cel îndeplinit de autoritățile locale și regionale, ca verigă de legătură între întreprinderi, universități/centre de cercetare și instituțiile publice (conform abordării tripartite), în scopul dezvoltării și implementării concrete a SEC, și observă că, în comunicarea Comisiei, rolul sectorului public nu este luat în considerare în suficientă măsură;

25. face apel la Comisie, la statele membre și la părțile interesate din cercetare să stabilească și să pună în practică condițiile necesare pentru sporirea eficienței sistemelor europene de cercetare, abordând aspecte esențiale, precum cooperarea și concurența transnațională, piața muncii pentru cercetători, egalitatea dintre sexe și transferul de cunoștințe științifice. Condițiile stabilite de Comisie par a fi suficiente pentru îndeplinirea obiectivelor;

B. Sisteme naționale de cercetare mai eficiente

26. recunoaște că, din cauza concurenței insuficiente din cadrul sistemelor naționale de cercetare, nu se asigură condițiile necesare pentru îmbunătățirea calității științifice. În această privință, concurența limitată dintre institutele de cercetare și universități duce la o specializare insuficientă;

27. consideră că se impune îmbunătățirea performanțelor Europei în domeniul cercetării fundamentale, motivate de curiozitate, astfel încât să se asigure realizarea inovărilor și descoperirilor necesare pentru a face față marilor provocări. Europa trebuie să facă investiții bine orientate și strategice în cercetarea fundamentală, având drept criteriu principal în luarea deciziilor excelența științifică, aceasta creând premisele pentru formarea și dezvoltarea durabilă a competențelor și a potențialului de cunoaștere, pe plan local și regional;

⁽²⁾ CdR 402/2011 fin.

28. este de acord cu necesitatea ca statele membre și regiunile să susțină finanțarea pe bază de concurență prin licitații și evaluări *inter pares* instituționale, ca una dintre metodele principale de alocare a resurselor din fondurile naționale și regionale pentru cercetare și inovare; în anumite cazuri însă, alocarea fondurilor pentru cercetare, dezvoltare și inovare la nivel regional nu necesită o evaluare *inter pares*;

29. salută obiectivul formulat în Cartea verde (publicată de Comisie în 2011) privind găsirea echilibrului corespunzător între finanțarea instituțională și cea pe bază de concurență. În conformitate cu punctele de vedere exprimate anterior, Comitetul Regiunilor solicită continuarea dezbaterii privind echilibrul corespunzător dintre finanțarea instituțională și cea pe bază de concurență. Modul în care se va ajunge la acest echilibru este foarte important pentru dinamica sistemului și pentru viabilitatea diferitelor instituții de cercetare;

30. consideră că sporirea ponderii finanțării de bază și a specializării inteligente permite ca fondurile să ajungă și la comunitățile de cercetare viabile, dar de mici dimensiuni. Alături de unitățile mari și de programele tehnologice majore orientate de sus în jos, care asigură o masă critică, o comunitate de învățământ și de cercetare de mici dimensiuni, concentrată pe o singură disciplină poate genera la rândul său multă competitivitate și inovare atunci când cooperează în mod eficace și construiește relații în rețea, ca parte a unui campus și a unui lanț multidisciplinar de universități și institute de cercetare, în localitatea de origine sau la nivel internațional;

31. își reiterează punctul de vedere potrivit căruia ar trebui să crească finanțarea de bază pentru institutele de cercetare. Astfel, Comitetul încurajează Comisia și statele membre să preia această idee și să realizeze un model de finanțare a infrastructurii de cercetare care să țină seama și de complementaritatea dintre fondurile structurale. Pentru comunitățile de cercetare, o finanțare de bază mai solidă permite lansarea unor proiecte de cercetare bazate pe o abordare de jos în sus și pe nevoile strategice proprii ale acestora, precum și pe o interacțiune dinamică cu regiunea și orașul în care își au sediul;

32. subliniază că, la alocarea fondurilor destinate cercetării și activităților de inovare, principalul criteriu de selecție utilizat ar trebui să fie excelența științifică și că ar trebui aplicate de asemenea principiile fundamentale în materie de evaluare *inter pares* internațională;

33. recunoaște că modelele de cercetare și inovare care au succes într-o regiune nu pot fi pur și simplu „copiate” și transpuse la nivelul altor regiuni. Cu toate acestea, dacă se ține seama cum se cuvine de condițiile structurale, sociale și culturale respective, acestea pot servi drept exemple pentru dezvoltarea unor modele adecvate în alte regiuni, inclusiv în cele mai puțin performante;

34. își reafirmă sprijinul pentru coordonarea programelor și priorităților de cercetare regionale, naționale și europene, insistă

asupra responsabilității statelor membre, a autorităților regionale și a celor locale în materie de cercetare și inovare și își exprimă în continuare dezacordul în raport cu programele și prioritățile de cercetare centralizate la nivel european;

35. invită Comisia să promoveze învățarea reciprocă și schimbul de bune practici și de experiență între statele membre și organizațiile părților interesate, cu privire la eliminarea barierelor legislative naționale și/sau a altor bariere din calea SEC, în ceea ce privește prioritățile stabilite în comunicare. Comitetul consideră că ar fi bine-venită, de asemenea, promovarea unor orientări comune întregii UE în materie de politică științifică, pentru a încuraja și facilita acțiunile comune;

36. solicită Comisiei să sprijine statele membre și regiunile în utilizarea fondurilor structurale în scopul dezvoltării capacității de cercetare și al elaborării strategiilor de inovare adaptate, bazate pe competențele regionale și pe strategii de specializare inteligentă, sprijinind inclusiv programele comune de cercetare, în concordanță cu obiectivele politicii de coeziune;

37. în acest sens, recunoaște importanța identificării celor mai promițătoare domenii în termeni de avantaj comparativ, ca bază pentru definirea de strategii de specializare regională inteligentă⁽³⁾. UE ar trebui să încurajeze regiunile să devină pionieri în materie de inovare în domeniile dorite și, totodată, să construiască relații în rețea și să coopereze cu alte regiuni. Comitetul Regiunilor ține să atragă atenția asupra tuturor tentativelor de a se recurge la specializarea inteligentă ca o modalitate de a acorda prioritate autorităților locale și regionale aflate deja într-o poziție frunțasă, neacordând sprijin sau sprijin suficient altor regiuni. Prin urmare, este necesară o hartă europeană a regiunilor, care să arate nivelul de inovare și domeniul de specializare al fiecăreia. Această cartografiere poate să servească la încurajarea cooperării dintre regiuni și la crearea unor instrumente de sprijin specifice pentru regiunile rămase în urmă, prin intermediul unor fonduri ad-hoc care să contribuie la convergența acestor regiuni cu regiunile cele mai inovatoare;

38. este de acord cu necesitatea unui sistem mai precis de indicatori și obiective, care, pe lângă procentajul de cheltuieli consacrate cercetării-dezvoltării de către întreprinderi, să redea și aspecte legate de îmbunătățirea competitivității și a productivității. Cu alte cuvinte, este vorba despre un sistem cuprinzător, care să măsoare eficiența rezultatelor sistemelor de C&D, precum și productivitatea inovării⁽⁴⁾;

C. Cooperarea și concurența transnațională optimă

39. subliniază că UE trebuie să acționeze de urgență și în mod coerent pentru a depune eforturile necesare și pentru a obține impactul dorit, astfel încât să facă față provocărilor majore cu resursele publice limitate de care dispune pentru cercetare;

⁽³⁾ CdR 373/2010 fin.

⁽⁴⁾ CdR 374/2010 fin.

40. își reafirmă încrederea că îmbunătățirea coordonării și cooperării între statele membre și regiuni, precum și în cadrul acestora, poate duce la sinergii și deci la valoare adăugată pentru SEC. Grupările europene de cooperare teritorială (GECT) constituie un instrument valoros pentru punerea în aplicare cu succes a cooperării teritoriale, inclusiv în domeniul cercetării și inovării. Ele vor contribui la creșterea competitivității Europei pe piața mondială a cunoașterii;

41. subliniază că atenția acordată producției, diseminării și utilizării cunoașterii ar trebui orientată în mod eficient ținând seama de interesele strategice ale părților interesate din sectoarele public și privat, prin implicarea acestora în elaborarea programelor strategice. Pentru aceasta este necesar sprijinul rețelelor internaționale, astfel încât cei mai buni cercetători să poată lucra împreună pentru a găsi răspunsuri la provocările majore;

42. subliniază necesitatea unei mai bune coordonări și sinergii între strategiile transfrontaliere de cercetare și inovare la nivel local, regional, național și european, respectând caracteristicile diferitelor contexte și sporind posibilitățile de complementaritate și cooperare între ele;

43. reafirmă opinia că este necesară o mai bună coordonare între sectorul cercetării și industrie, astfel încât regiunile să facă progrese pe calea specializării inteligente în domeniile tehnologiilor generice esențiale, cum ar fi nanotehnologia, microelectronica și nanoelectronica, biotehnologia industrială, fotonica, materialele avansate și tehnologiile avansate de fabricare, să se promoveze crearea de rețele transnaționale, să se intensifice cooperarea la nivel regional, național și internațional⁽⁵⁾ și, în plus, să fie facilitată crearea de locuri de muncă stabile și cu înaltă calificare;

44. este de acord că statele membre și regiunile ar trebui să promoveze și să pună în aplicare programe comune de cercetare pentru a aborda provocările majore, făcând schimb de informații și bune practici în zonele prioritare stabilite de comun acord, și să asigure finanțarea corespunzătoare, de la nivel național și regional, repartizată strategic în aceste zone;

45. consideră că trebuie înlăturate barierele legislative și birocratice din calea interoperabilității transfrontaliere a programelor naționale și internaționale, astfel încât să poată fi finanțate în comun proiectele și infrastructurile de cercetare la nivel național, regional sau internațional;

46. invită Comisia să sprijine în mod concret și cu eficiență statele membre, regiunile și organizațiile de finanțare a cercetării în efectuarea evaluărilor *inter pares* internaționale și în stabilirea unor standarde de finanțare comune;

47. subliniază că excelența în cercetare se bazează pe echipamente și infrastructuri de cercetare (IC) de anvergură mondială, printre care și infrastructurile electronice. Aceste IC sunt foarte importante pentru Europa deoarece pot atrage

talente și stimula inovarea și oportunitățile de afaceri, contribuind totodată la crearea de noi locuri de muncă;

48. apreciază rolul esențial al IC în sistemele de inovare bazate pe cunoaștere și salută, în acest sens, noul concept de infrastructuri regionale partenere (IRP) și parteneriatul dintre infrastructurile de cercetare, recunoscând potențialul acestora de a contribui la o dezvoltare mai echilibrată a Spațiului european de cercetare prin implicarea țărilor și regiunilor mai mici sau care dispun de mai puțină experiență în cercetarea competitivă și în dezvoltarea inovării⁽⁶⁾;

49. consideră că trebuie luate măsuri eficace pentru orientarea programului Orizont 2020 în direcția reformelor de care Europa are nevoie. În acest context, o importanță crucială o are pilonul „Provocări societale”, în cadrul căruia ar trebui să se pună accentul pe combinarea know-how-ului european cu proiecte de creare în comun la scară largă, permițând Europei să pună în aplicare reforme structurale ample, la nivel de sistem, care să depășească granițele tradiționale. Cercetarea de orientare unidisciplinară luată individual nu va genera cunoștințele necesare pentru soluționarea marilor provocări societale. De aceea, ar trebui să se pună accentul direct pe activitățile de cercetare, dezvoltare și inovare (CDI) multidisciplinare, capabile să producă concepte și componente necesare în reformele structurale la nivel de sistem menționate. Experimentarea și realizarea de proiecte-pilot se află în centrul activității de cercetare, un bun exemplu în acest sens fiind domeniul de acțiune extins al inițiativei Smart City (Oraș inteligent). Un aspect esențial al acestui demers este adaptarea rezultatelor la diversitatea de condiții din regiunile europene⁽⁷⁾;

50. susține unul dintre angajamentele inițiativei emblematică „O Uniune a inovării”, și anume că, până în 2015, statele membre împreună cu Comisia Europeană vor lansa ori vor finaliza construirea a 60 % din infrastructurile europene prioritare, identificate în Foaia de parcurs a Forumului strategic european pentru infrastructuri de cercetare (*European Strategy Forum on Research Infrastructures – ESFRI*);

51. recomandă ca statele membre să asigure angajamentele financiare pentru construirea și funcționarea infrastructurilor de cercetare din cadrul ESFRI și să promoveze dezvoltarea IRP, în special în contextul elaborării foilor de parcurs naționale și a programelor operaționale pentru următoarea perioadă de programare;

52. invită Comisia Europeană să sprijine efectiv, prin programul Orizont 2020, accesul la IC, precum și integrarea, în curs de realizare, a tuturor IC de interes paneuropean, nu numai a celor cărora li s-a acordat statutul de consorțiu european pentru infrastructuri de cercetare (*European Research Infrastructure Consortium – ERIC*).

53. recomandă Comisiei să susțină eventual costurile operaționale ale IC prin surse de finanțare precum fondurile structurale;

⁽⁵⁾ CdR 374/2010 fin.

⁽⁶⁾ CdR 373/2010 fin.

⁽⁷⁾ CdR 402/2011 fin.

54. solicită autorităților naționale și regionale să pună în legătură foile de parcurs ale IC cu cea a ESFRI și cu strategiile de specializare inteligentă în cadrul programelor de cercetare și inovare cofinanțate prin fondurile structurale, consolidând astfel capacitatea regiunilor defavorizate de a găzdui IC de interes paneuropean și internațional și de a participa la acestea.

55. consideră că Comisia Europeană ar trebui să colaboreze cu ESFRI pentru a stabili prioritățile punerii în aplicare a Foii de parcurs și pentru a oferi statelor membre consiliere și îndrumare cu privire la depășirea piedicilor juridice, financiare sau tehnice întâmpinate în acest proces;

D. O piață a forței de muncă deschisă pentru cercetători

56. recunoaște că barierele dintre diferitele piețe ale forței de muncă naționale cu care se confruntă cercetătorii sunt ridicate cu precădere de abordările diferite în materie de recrutare și autonomie instituțională, de abordări divergente în conceperea strategiilor privind resursele umane și în promovarea mobilității în cercetare, precum și de condițiile de lucru care nu sunt de natură să îi atragă pe cercetătorii tineri și pe cei din afara UE;

57. reamintește că mii de lucrători din statele membre și-au pierdut deja locurile de muncă în decursul crizei economice actuale⁽⁸⁾, printre ei regăsindu-se chiar cercetători de elită, mai ales din departamente de C&D ale sectorului industrial; apariția unor piețe noi și relocalizarea întreprinderilor în țări unde costurile de producție sunt mai scăzute vor accentua și mai mult această problemă. Este absolut vitală sporirea competențelor aferente tuturor locurilor de muncă, pentru a le adapta la cerințele de pe piața forței de muncă⁽⁹⁾;

58. consideră că este esențial să se înlăture barierele juridice sau de orice alt tip din calea unei recrutări a cercetătorilor care să fie deschisă, transparentă și bazată pe merite, precum și a accesului transfrontalier la granturile naționale și a transferabilității acestora;

59. este de acord că organizațiile din domeniul cercetării ar trebui să publice toate posturile libere utilizând profilurile comune stabilite în cadrul european pentru carierele din domeniul cercetării și să ocupe posturile de cercetători prin proceduri de recrutare deschise și transparente, incluzându-i și pe resortisanții țărilor terțe; de asemenea, posturile libere ar trebui publicate pe portalul EurAxess (<http://ec.europa.eu/euraxess/index.cfm/lobs/index>);

60. subliniază că ar trebui acordată o atenție specială mobilității cercetătorilor în Europa și solicită să se aplice măsuri concrete în vederea eliminării obstacolelor din calea mobilității (precum transferabilitatea drepturilor de pensie și garantarea protecției sociale, recunoașterea reciprocă a calificărilor profesionale și măsuri pentru reconcilierea vieții familiale cu cea profesională), care să faciliteze mobilitatea cercetătorilor europeni și să sporească atractivitatea perspectivei unei cariere de cercetător în UE;

61. salută inițiativele Comisiei de a aborda aspectul piedicilor în materie de securitate socială pe care le întâmpină cercetătorii în UE și de a facilita în mai mare măsură intrarea cercetătorilor resortisanți ai țărilor terțe;

62. reiterează necesitatea de a atrage cercetători de elită din afara Europei și, ca atare, subliniază importanța unor programe europene în domeniul mobilității, precum programul Marie Curie, și măsurile luate sau care urmează a fi aplicate în anumite regiuni pentru a sprijini întoarcerea cercetătorilor și a oamenilor de știință;

63. încurajează autoritățile locale și regionale să ia măsuri pentru îmbunătățirea mobilității în toate domeniile, în special între sectorul științific și industrie. Este foarte importantă cooperarea strânsă la nivel paneuropean între universități, întreprinderi și organizațiile de cercetare, cu implicarea actorilor politici majori și a administrațiilor de la nivel local, regional și național, sub forma unui model tripartit;

64. insistă asupra necesității ca tinerii să fie încurajați să aleagă o carieră profesională în activitățile de cercetare și inovare, ca tinerii întreprinzători care contribuie la activitățile de cercetare, dezvoltare și inovare să fie sprijiniți, iar rezultatele lor să fie utilizate în propriile comunități locale sau regionale;

65. subliniază că, date fiind problemele existente în ce privește ocuparea locurilor de muncă din domeniile strategice pentru viitor, cum ar fi cercetarea și știința, ingineria, sănătatea sau matematica⁽¹⁰⁾, este urgent necesar să se ofere certitudinea faptului că există persoane bine pregătite, care să aibă competențele necesare pentru a lucra în industria cunoașterii, și că, în acest domeniu, condițiile de muncă sunt atrăgătoare. De asemenea, competențele, calificările și cunoștințele lucrătorilor trebuie actualizate permanent și orientate către cererea noilor sectoare și către noile tehnologii, nu doar în beneficiul industriei, ci și al lucrătorilor care își pierd locul de muncă, în vederea readaptării rapide la un nou sector sau la noi tehnologii;

66. subliniază totodată necesitatea de a se asigura, pe lângă promovarea excelenței și a performanțelor de vârf, și o mai bună educație și formare pentru oamenii din fiecare regiune, ca bază a bunăstării individuale și sociale și a capacității de inovare a regiunilor⁽¹¹⁾;

67. recomandă Comisiei Europene să creeze un portal online pentru schimbul de exemple de bune practici la nivel local și regional în ce privește integrarea tinerilor pe piața forței de muncă⁽¹²⁾, inclusiv în sectoarele cercetării și inovării;

E. Egalitatea dintre sexe și integrarea acestui principiu în cercetare

68. recunoaște progresele limitate înregistrate până în prezent în ceea ce privește egalitatea dintre sexe și observă că doar câteva state membre și organizații din domeniul cercetării pun în aplicare politici menite să valorifice talentul femeilor care își desfășoară activitatea în domeniul științific și includerea dimensiunii de gen în conceperea, evaluarea și punerea în aplicare a acțiunilor de cercetare pare a fi în continuare restrânsă;

⁽⁸⁾ CdR 85/2009 fin și CdR 373/2010 fin.

⁽⁹⁾ CdR 85/2009 fin și CdR 373/2010 fin.

⁽¹⁰⁾ CdR 374/2010 fin.

⁽¹¹⁾ CdR 83/2007 fin.

⁽¹²⁾ CdR 292/2010 fin.

69. pune accent pe necesitatea înlăturării barierelor din calea recrutării, reținerii și evoluției profesionale a femeilor-cercetător, pentru contracararea dezechilibrelor în materie de gen și pentru promovarea dimensiunii de gen în cadrul programelor de cercetare;

70. este de acord că, în cadrul Orizont 2020, dimensiunea de gen ar trebui integrată în toate programele și proiectele, încă de la elaborarea lor;

71. salută inițiativa Comisiei de a propune o *recomandare adresată statelor membre în 2013*, care să conțină orientări comune cu privire la schimbările instituționale necesare pentru a promova egalitatea dintre sexe în universități și în institutele de cercetare;

72. sugerează Comisiei să instituie o comisie transversală pentru monitorizare și consiliere pe teme de reprezentare a femeilor-cercetător în SEC și în activitățile din cadrul programului Orizont 2020;

F. Optimizarea circulației și transferului de cunoștințe științifice, precum și a accesului la acestea

73. observă progresele inegale înregistrate de statele membre în ceea ce privește politicile de sprijinire a accesului liber, care ar putea contribui la reducerea informării asimetrice. În plus, transferul de cunoștințe dintre institutele publice de cercetare și sectorul privat este încă insuficient, acest fapt având un impact asupra calității științifice și a rezultatelor economice obținute din C&D;

74. subliniază că accesul la cunoștințe și transferul acestora între institutele de cercetare, universități și industrie, precum și în cadrul acestora ocupă un loc central în cercetarea fundamentală și în inovare, motiv pentru care ar trebui să fie încurajate fără rezerve;

75. subliniază că abordarea privind accesul liber la rezultatele și datele obținute prin cercetarea finanțată din resurse publice constituie un element esențial al construcției Spațiului european de cercetare, urmărindu-se ca cercetătorii să aibă posibilitatea de a construi pe baza cunoștințelor existente, de a evalua noile descoperiri și de a evita suprapunerea eforturilor de cercetare;

76. insistă asupra importanței coordonării și armonizării politicilor privind accesul la informația științifică și conservarea acesteia, asigurându-se totodată faptul că cercetarea publică stimulează transferul de cunoștințe între sectoarele public și privat prin strategii naționale;

77. evidențiază nevoia unei interacțiuni și legături optime între mediul universitar și industria de profil, precum și a creării de parteneriate strategice între acestea și, totodată, a stabilirii unei agende comune de colaborare în domeniul cercetării, pentru a exploata la maximum rezultatele activităților de cercetare și impactul lor în materie de inovare și abordare a provocărilor majore;

78. este de acord cu instituirea accesului liber la publicațiile științifice, ca principiu general pentru toate proiectele finanțate din fonduri europene în cadrul Orizont 2020, și cu faptul că

Comisia trebuie să finanțeze în continuare proiecte care au legătură cu accesul liber; în acest context, trebuie garantat că se ține seama pe deplin de interesele oamenilor de știință și ale întreprinderilor cu privire la drepturile de proprietate intelectuală și la drepturile de utilizare;

79. propune lansarea unor activități de conștientizare a părților interesate în privința accesului liber și a e-științei. Ar trebui ca, în strânsă cooperare cu părțile interesate, Comisia să se ocupe de elaborarea unor modele de acorduri de consorțiu, pentru a intensifica transferul de cunoștințe;

G. Finalizarea SEC – pași către succes

80. subliniază că statele membre și regiunile trebuie să ducă la capăt reformele necesare la nivel național și regional și să creeze condițiile necesare finalizării SEC. De asemenea, ele trebuie să sprijine realizarea acestor reforme prin facilitarea acțiunilor care cad în sarcina organizațiilor care finanțează și desfășoară activitatea de cercetare;

81. sugerează crearea unor rețele de parteneriate tripartite în cadrul regiunilor, care să poată colabora pentru a-și coordona acțiunile, și subliniază importanța schimbului de bune practici, inclusiv cu privire la strategiile de specializare inteligentă, prin introducerea unor catedre SEC în sistemele regionale de cercetare și inovare și prin susținerea rețelelor internaționale legate de anumite competențe regionale specifice;

82. subliniază nevoia monitorizării și evaluării progreselor înregistrate în punerea în aplicare a acțiunilor SEC identificate în comunicare, de către statele membre, Comisie și părțile interesate din cercetare. În această privință, salută elaborarea de către Comisie a mecanismelor de monitorizare a SEC anunțate și invită Comisia să se asigure că procesul de pregătire a mecanismului de monitorizare a SEC anunțat și de selecție a indicatorilor este transparent și că se desfășoară cu participarea statelor membre. Alegerea și numărul indicatorilor ar trebui să fie menținute la minimumul necesar pentru o evaluare a progreselor în realizarea SEC. Pentru selectarea datelor prevenite de la institutele de cercetare și universități, ar trebui utilizate procedurile consacrate de cooperare cu Eurostat, cu birourile naționale de statistică și cu autoritățile locale (de exemplu, cu ministerele);

83. salută eforturile de simplificare a procedurilor, precum și publicarea Ghidului practic privind oportunitățile de finanțare din partea UE ⁽¹³⁾; salută îndeosebi eforturile continue realizate pentru a permite diferitelor programe să finanțeze diverse etape ale proiectelor, în perspectiva continuității; ar fi favorabil evoluției acestui Ghid practic către un portal digital complet, dar accesibil, cu informații și resurse cu privire la programe relevante în domeniul cercetării și inovării ⁽¹⁴⁾;

84. invită Comisia să asigure contribuția programului Orizont 2020 la consolidarea finalizării și funcționării SEC, prin sprijinirea acțiunilor legate de carierele și mobilitatea cercetătorilor, de infrastructurile de cercetare, de dimensiunea de gen, de cooperarea transfrontalieră, de liberul acces și de transferul de cunoștințe;

⁽¹³⁾ CdR 67/2011 fin; CdR 373/2010 fin; CdR 230/2010 fin.

⁽¹⁴⁾ CdR 373/2010 fin.

85. salută intenția Comisiei de a transmite anual Consiliului și Parlamentului European, începând din 2014, o evaluare exhaustivă a progreselor înregistrate;

86. solicită Comisiei Europene să transmită Comitetului Regiunilor Raportul privind progresele înregistrate în domeniul SEC.

Bruxelles, 31 ianuarie 2013

Președintele
Comitetului Regiunilor
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Avizul Comitetului Regiunilor privind strategia UE pentru perioada 2012-2016 în vederea eradicării traficului de persoane

(2013/C 62/05)

COMITETUL REGIUNILOR

- este de acord că punerea în aplicare a strategiei va necesita o abordare coerentă și multidisciplinară și participarea celor mai diverși actori, printre aceștia numărându-se autorități de la diferite niveluri, organe de aplicare a legii, personalul serviciului public, societatea civilă și organizațiile de voluntari. Proximitatea geografică a anumitor orașe și regiuni de locurile de intrare a victimelor traficului de persoane și/sau de locurile în care are loc exploatarea acestora îmbunătățește posibilitățile de identificare și de sprijinire a victimelor și contribuie la lansarea unor inițiative de informare în strânsă colaborare cu societatea civilă, ceea ce este, la rândul său, benefic pentru victime și societate în ansamblul său;
- subliniază că Comisia ar trebui să evidențieze și să difuzeze mai bine în cadrul acțiunilor sale ulterioare diferitele măsuri disponibile pentru reducerea cererii și solicită Comisiei să diferențieze mai clar, în legătură cu cererea, între cazurile în care este vorba de 1) exploatarea forței de muncă, 2) exploatare sexuală și 3) exploatarea sexuală a copiilor;
- este convins că autoritățile locale și regionale dispun, mai degrabă decât autoritățile centrale/naționale, de premisele necesare pentru a recunoaște indiciile faptului că cineva a devenit victimă a traficului de persoane. Prin urmare ar fi utilă implicarea Comitetului Regiunilor în elaborarea orientărilor pentru identificarea victimelor și sistemele de protecția copiilor;
- subliniază faptul că eficacitatea abordării multidisciplinare preconizate de Comisie pentru punerea în aplicare a strategiei depinde în mod decisiv de participarea activă a actorilor de la nivel local și regional;
- în calitate de reprezentant al autorităților locale și regionale, dorește să participe la Platforma societății civile și la Platforma sectorului privat și angajatorilor;
- salută propunerea privind aprofundarea cunoștințelor referitoare la dimensiunea de gen a traficului de persoane și la grupurile vulnerabile, dar în același timp solicită Comisiei să nu se concentreze doar pe dimensiunea de gen a victimelor, ci să țină seama și de faptul că există diferențe clare de gen de partea cererii.

Raportor	dna Jelena DRENJANIN (SE-PPE), membră a Consiliului local Huddinge
Document de referință	Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social și Comitetul Regiunilor - Strategia UE pentru perioada 2012-2016 în vederea eradicării traficului de persoane COM(2012) 286 final

Avizul Comitetului Regiunilor - Strategia UE pentru perioada 2012-2016 în vederea eradicării traficului de persoane

I. RECOMANDĂRI POLITICE

COMITETUL REGIUNILOR

Observații generale

- salută comunicarea Comisiei, precum și eforturile coordonatorului UE, numit de curând, în vederea eradicării traficului de persoane;
 - salută faptul că, în strategie, Comisia a ținut seama de solicitarea sa anterioară privind elaborarea unor planuri de acțiune specifice pentru eradicarea traficului de persoane și integrarea măsurilor luate în acest sens în relațiile externe cu țările terțe;
 - recunoaște că s-au realizat pași decisivi pe calea către o colaborare internațională sporită în acest domeniu prin aplicarea Directivei 2011/36/UE privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și protejarea victimelor acestuia, precum și prin Protocolul de la Palermo al Națiunilor Unite privind traficul de persoane și Convenția Consiliului Europei privind lupta împotriva traficului de ființe umane. De aceea, Comitetul solicită Comisiei să încurajeze în continuare statele membre să ratifice și să transpună rapid aceste acorduri internaționale importante;
 - este de acord că punerea în aplicare a strategiei va necesita o abordare coerentă și multidisciplinară și participarea celor mai diverși actori, printre aceștia numărându-se autorități de la diferite niveluri, organe de aplicare a legii, personalul serviciului public, societatea civilă și organizațiile de voluntari. Cu toate acestea, în comunicare nu se atribuie un rol important autorităților locale și regionale, în ciuda importanței majore care le revine deja în prevenirea și combaterea traficului de persoane și în sprijinirea și protecția victimelor și a contribuției suplimentare pe care și-ar putea-o aduce în acest domeniu. Autoritățile locale și regionale sunt cele mai în măsură să abordeze preocupările cetățenilor și locuitorilor lor și în plus pot elabora soluții și strategii pe măsură, care sunt adaptate condițiilor specifice de la fața locului. În ceea ce privește identificarea victimelor, semnalarea abuzurilor și măsurile de sensibilizare, contribuția autorităților locale și regionale ar putea spori în mod considerabil eficacitatea măsurilor planificate. Proximitatea geografică a anumitor orașe și regiuni de locurile de intrare a victimelor traficului de persoane și/sau de locurile în care are loc
- exploatarea acestora îmbunătățește posibilitățile de identificare și de sprijinire a victimelor și contribuie la lansarea unor inițiative de informare în strânsă colaborare cu societatea civilă, ceea ce este, la rândul său, benefic pentru victime și societate în ansamblul său;
- este preocupat de faptul că în multe părți ale strategiei nu se face **nicio diferență între diferitele forme de trafic de persoane**. Cauzele în țările de origine (sărăcie, marginalizare, lipsa educației etc.) și nevoia de ajutoare sunt însă adesea asemănătoare. Atunci însă când este vorba de măsuri de reducere a cererii în țările de destinație, trebuie să se distingă între traficul de persoane în scopul exploatării forței de muncă, traficul de persoane în scopul exploatării sexuale și traficul de persoane în scopul exploatării sexuale a copiilor. Traficul de persoane în scopul exploatării sexuale (care în opinia Comisiei constituie forma predominantă de trafic de persoane) are o dimensiune de gen, care în fond se bazează pe inegalitatea dintre bărbați și femei. Ar trebui, de asemenea, luată în considerare creșterea traficului de persoane în scopul exploatării forței de muncă. Comitetul Regiunilor solicită Comisiei să evidențieze mai clar **aceste diferențe și să adapteze în mod corespunzător acțiunile propuse de combatere a acestui fenomen** (a se vedea punctul 13 de mai jos);
- #### Poziția CoR față de cele cinci priorități ale comunicării
- Identificarea, protecția și acordarea de asistență victimelor traficului de persoane*
 - recunoaște că autoritățile locale și regionale participă adesea la mecanismele de sesizare pentru victimele traficului de persoane, dacă acesta are loc într-un stat membru (în diferită măsură în funcție de repartizarea competențelor în statul membru respectiv). Acest lucru ar trebui să se reflecte mai clar în strategie, precizându-se în mod explicit faptul că mecanismele ar trebui instituite **de comun acord cu autoritățile locale și regionale competente din fiecare stat membru**. Formularea actuală „Aceste mecanisme [de sesizare] ar trebui [...] să includă toate autoritățile publice relevante și societatea civilă” nu este suficient de clară;
 - în cazurile în care competența pentru mecanismele de sesizare revine autorităților locale și regionale, încurajează statele membre să **doteze nivelul local cu resurse financiare corespunzătoare**;

8. salută planul Comisiei privind elaborarea unui model pentru un mecanism de sesizare transnațional la nivelul UE. **Comitetul Regiunilor ar putea fi implicat în mod benefic în consultările cu privire la acest mecanism**, prin încurajarea schimbului de bune practici și utilizarea, acolo unde este cazul, a rețelelor de cooperare existente;

9. este convins că autoritățile locale și regionale dispun, mai degrabă decât autoritățile centrale/naționale, de premisele necesare pentru a recunoaște indiciile faptului că cineva a devenit victimă a traficului de persoane. **Prin urmare ar fi utilă implicarea Comitetului Regiunilor în elaborarea orientărilor pentru identificarea victimelor și protecția copiilor.** O atenție specială trebuie acordată sistemului de sănătate, deoarece acesta are uneori primul contact cu victimele;

10. consideră că autoritățile locale și regionale pot informa activ și eficient despre drepturile victimelor. În orașele și regiunile UE s-au derulat mai multe proiecte de succes, care au arătat că difuzarea informațiilor la nivel local poate fi foarte eficace, de exemplu prin distribuirea de broșuri și organizarea de campanii de informare. **Comitetul Regiunilor solicită Comisiei să țină seama de acest lucru și dorește ca perspectiva locală să fie evidențiată în strategie**, de exemplu la acțiunea 4 a priorității A;

b. Intensificarea activității de prevenire a traficului de persoane

11. reamintește că Directiva 2011/36/UE privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și protejarea victimelor acestuia prevede că statele membre trebuie să ia măsuri adecvate pentru a combate și a reduce cererea care favorizează orice formă de exploatare legată de traficul de persoane. În acest context ar trebui luate în considerare măsuri prin care să se instituie sancțiuni pentru obținerea unor servicii din partea unei persoane despre care se știe că este victimă a traficului de persoane. **Pe acest fundal, Comisia ar trebui să evidențieze și să difuzeze mai bine în cadrul acțiunilor sale ulterioare diferitele măsuri disponibile pentru reducerea cererii.** În acest context, ea poate recurge la măsuri de cercetare, educare și informare, pentru a sensibiliza publicul cu privire la factorii care pot contribui la diversele forme ale traficului de persoane. În ceea ce privește combaterea exploatarea forței de muncă, campania OIM intitulată „Să cumpărăm în mod responsabil” („Buy Responsibly”) este un bun exemplu. O altă măsură, pe care unele state membre au aplicat-o sau pe care intenționează să o aplice, constă în interzicerea cumpărării de servicii sexuale, printre altele pentru a lipsi de motivație persoanele care fac trafic de persoane în scopul prostituției;

12. consideră că referința de la acțiunea 1 a priorității B „înțelegerea și reducerea cererii” la campania OIM intitulată „Să cumpărăm în mod responsabil” („Buy Responsibly”) este nefelică și ar putea fi înțeleasă greșit în sensul că femeile și copiii ar trebui priviți ca o marfă care trebuie cumpărată în mod responsabil. Întrucât este greu de crezut că această a fost intenția textului, acesta ar trebui reformulat;

13. solicită Comisiei să diferențieze mai clar, în legătură cu cererea, între cazurile în care este vorba de 1) exploatarea forței de muncă, 2) exploatare sexuală și 3) exploatarea sexuală a copiilor. Acest lucru s-ar putea realiza, de exemplu, prin divizarea acțiunii 1 a priorității B în părți separate și prin adaptarea corespunzătoare a măsurilor de reducere a cererii;

14. invită autoritățile locale și regionale să-și dezvolte în continuare capacitățile de identificare și sprijinire a victimelor traficului de persoane, pentru a putea juca un rol și mai proeminent în eforturile de sprijinire a acestor victime;

15. recomandă autorităților locale și regionale să atragă atenția asupra problemei traficului de persoane, contribuind la o mai bună sensibilizare a publicului la nivel local prin materiale de informare, evenimente, acțiuni de instruire pentru populația locală și serviciile sociale locale etc. Grupurile locale și din cadrul societății civile ar putea coopera cu poliția (locală), cu autoritățile locale și cu alte părți interesate, pentru a identifica modelele traficului de persoane în regiunile respective și pentru a elabora planuri de acțiune locale în vederea prevenirii și eradicării traficului de persoane. **Comisia ar trebui să invite în mod clar în strategie statele membre să promoveze o astfel de colaborare;**

16. subliniază că inițiativele locale și regionale de promovare a creșterii economice și ocupării forței de muncă în țările de origine pot contribui la combaterea traficului de persoane. Acesta este un motiv în plus pentru care autoritățile locale și regionale ar trebui evidențiate ca actori importanți ai eforturilor viitoare;

17. solicită să participe la evaluarea inițiativelor existente din domeniul prevenirii, precum și la elaborarea unor orientări suplimentare ale UE pentru viitoarele acțiuni de prevenire și pentru campaniile de informare orientate către asigurarea egalității;

18. încurajează Comisia Europeană să țină seama, **la conceperea unor acțiuni suplimentare de sensibilizare ale UE, de cunoștințele relevante ale multor autorități locale și organizații de voluntari** și să le includă pe acestea în lucrările sale;

c. Creșterea numărului acțiunilor de urmărire în justiție a traficantilor

19. subliniază faptul că poliția locală cunoaște cel mai bine realitățile de la fața locului și prin urmare poate avea o contribuție substanțială la descoperirea traficului de persoane, la clarificarea fundalului unor astfel de infracțiuni etc. Având în vedere principiul subsidiarității, CoR solicită statelor membre să ia în considerare posibilitatea de a asigura accesul organelor locale de aplicare a legii la baze de date și acțiuni de formare privind descoperirea unor astfel de infracțiuni și de a le atribui competențele corespunzătoare;

20. solicită statelor membre să nu transfere toate competențele și puterile unor unități naționale speciale. În conformitate cu Directiva 2011/36/UE privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și protejarea victimelor acestuia, **cunoștințele privind infracțiunile care au legătură cu traficul de persoane și recunoașterea indiciilor acestui trafic trebuie să fie disponibile până la nivelul cel mai de jos din cadrul poliției sau al altor autorități**, deoarece aici se stabilește contactul cu victimele. Bineînțeles că aceasta nu ar trebui să împiedice instituirea în paralel a unor unități naționale multidisciplinare de aplicare a legii;

21. propune ca acțiunea preconizată de Comisia Europeană privind instituirea unor unități naționale multidisciplinare de aplicare a legii (C1) să încurajeze statele membre să **implice personalul autorităților locale și regionale în unitățile respective**, înființate conform strategiei. Solicită de asemenea consolidarea cooperării între partenerii de la nivel local și între forțele de poliție regionale din diferite state membre cu privire la formarea ofițerilor de poliție locali, în special în acele regiuni unde fenomenul respectiv apare frecvent, cu privire la semnalarea și combaterea cazurilor de trafic de persoane. Ar fi util ca autoritățile locale și regionale sau asociațiile lor reprezentative la nivel național (sau regional) să fie implicate activ în consultările premergătoare înființării unor astfel de unități, nu în ultimul rând deoarece astfel s-ar crea canale pentru comunicarea între nivelul local, regional și național;

22. pentru a evita duplicarea efortului, dorește să facă trimitere la lucrările Comitetului permanent pentru cooperarea operațională în materie de securitate internă (COSI). Combaterea traficului de persoane face parte dintr-o serie de opt priorități care trebuie abordate în comun de statele membre ale UE și în acest sens s-a stabilit o procedură specifică cu obiective clare, un mod de aplicare concret și cerințe în materie de monitorizare⁽¹⁾. La acțiunea 1 a priorității C, se prezintă pe scurt această activitate, însă nu rezultă mai clar în ce raport se află strategia Comisiei cu lucrările COSI;

d. **Consolidarea coordonării și a cooperării între principalii actori și îmbunătățirea coerenței în materie de politică**

23. subliniază faptul că eficacitatea abordării multidisciplinare preconizată de Comisie pentru punerea în aplicare a strategiei depinde în mod decisiv de participarea activă a actorilor de la nivel local și regional;

24. dorește să contribuie la integrarea luptei împotriva traficului de persoane în activitățile politice externe ale UE. Traficul de persoane este o temă importantă pentru politica externă și de vecinătate; din acest motiv **Comitetul ar putea să solicite dezbaterile chestiunilor relevante în comitetele consultative mixte și în grupurile de lucru cu țările candidate**, precum și în cadrul ARLEM și CORLEAP;

25. în calitate de reprezentant al autorităților locale și regionale, dorește să participe la **Platforma societății civile și la Platforma sectorului privat și angajatorilor** propuse în strategie;

e. **Cunoașterea mai aprofundată a preocupărilor emergente referitoare la toate formele de trafic de persoane și formularea unui răspuns eficace la aceste preocupări**

26. **salută propunerea privind aprofundarea cunoștințelor referitoare la dimensiunea de gen** a traficului de persoane și la grupurile vulnerabile. Astfel de cunoștințe ar fi foarte utile pentru autoritățile locale și regionale și personalul acestora, deoarece acestea sunt adesea primele care vin în contact cu traficul de persoane și cu consilierea victimelor acestuia;

27. solicită Comisiei să **nu se concentreze doar pe dimensiunea de gen a victimelor, ci să țină seama și de faptul că există diferențe clare de gen de partea cererii**. Serviciile sexuale, care, pentru persoanele care fac trafic de persoane în scopul exploatării sexuale, sunt pe departe cea mai puternică forță motrice, sunt cerute în principal de bărbați. Trebuie să se țină seama de această inegalitate de gen în cadrul eforturilor de aprofundare a cunoștințelor privind dimensiunea de gen a traficului de persoane.

Bruxelles, 31 ianuarie 2013

Președintele
Comitetului Regiunilor
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

⁽¹⁾ Ciclul UE de elaborare a politicilor pentru criminalitatea internațională organizată și gravă.

Avizul Comitetului Regiunilor „Consolidarea cetățeniei Uniunii: promovarea drepturilor electorale ale cetățenilor UE”

(2013/C 62/06)

COMITETUL REGIUNILOR

- subliniază cât este de important ca cetățenii Uniunii Europene să participe la viața democratică a acesteia, în special în țara lor de reședință. Prin implicarea cetățenilor în procesul de integrare europeană și în viața politică din țara lor de reședință, cetățenia Uniunii contribuie la facilitarea afirmării democrației europene;
- atrage atenția asupra faptului că sentimentul de apartenență are un rol considerabil în a face Uniunea Europeană mai tangibilă pentru cetățeni, de aceea sunt importante consolidarea acestui sentiment și responsabilizarea cetățenilor și trebuie depuse eforturi continue pentru a apropia cetățenii de Uniunea Europeană prin acțiunile și instrumentele pe care le avem la dispoziție;
- evidențiază că autoritățile locale și regionale joacă un rol important în ceea ce privește promovarea constantă și consolidarea înțelegerii cetățeniei Uniunii și a drepturilor ce decurg de aici, deoarece acestea constituie nivelul de autoritate cel mai apropiat de cetățenii Uniunii Europene și pot contribui în mare măsură la dezvoltarea democrației participative și la o mai bună înțelegere a avantajelor care decurg din integrarea europeană;
- scoate în evidență faptul că, în ceea ce privește alegerile din 2014 pentru Parlamentul European, este deosebit de importantă sensibilizarea cu privire la drepturile cetățenilor Uniunii și la drepturile electorale din statul membru de reședință, precum și exercitarea acestora;
- Comitetul Regiunilor îndeamnă statele membre să asigure cetățenilor Uniunii, prin respectarea principiului subsidiarității, posibilitatea de a participa atât la alegerile locale, cât și la cele regionale, în vederea exercitării dreptului de vot ce decurge din cetățenia Uniunii;
- în conformitate cu principiul subsidiarității, sugerează statelor membre să caute măsuri care ar face posibilă sincronizarea alegerilor locale și regionale cu cele pentru Parlamentul European, ceea ce ar contribui la sensibilizarea în ceea ce privește efectele alegerilor europene, regionale și locale asupra vieții de zi cu zi a cetățenilor UE.

Raportor

György GÉMESI (HU-PPE), primarul orașului Gödöllő

Document de referință**Avizul Comitetului Regiunilor – Consolidarea cetățeniei Uniunii: promovarea drepturilor electorale ale cetățenilor UE****I. RECOMANDĂRI POLITICE**

COMITETUL REGIUNILOR

Cetățenia Uniunii și drepturile electorale

1. se angajează să promoveze crearea unui spațiu al libertății, al securității și al justiției, precum și cetățenia Uniunii;

2. salută faptul că 2013 este „Anul european al cetățenilor”, în cadrul căruia cetățenia Uniunii va ocupa un loc central, acesta reprezentând o ocazie reală de a spori, printre altele, eforturile de încurajare a participării la alegerile de la diferite niveluri, prin implicarea autorităților locale și regionale și a organismelor naționale interesate, precum și a actorilor principali ai vieții politice din statele membre și a cetățenilor acestora;

3. împărtășește opinia că cea de-a 20-a aniversare a cetățeniei Uniunii introduse prin Tratatul de la Maastricht și 2013, „Anul european al cetățenilor”, vin la momentul oportun pentru a atrage atenția opiniei publice asupra drepturilor și obligațiilor legate de cetățenia Uniunii, pentru a se insista asupra aplicării depline și a eventualei extinderi a drepturilor cetățenești, printre care și a dreptului de vot;

4. consideră că este important să contribuie la promovarea cetățeniei Uniunii și a drepturilor cetățenilor, astfel încât să fie făcute cunoscute și aplicate pe deplin dreptul de vot și dreptul de a fi ales ale cetățenilor Uniunii, prevăzute în Tratatul de la Lisabona, și să fie promovată participarea la vot, garantându-se drepturile care decurg din cetățenia Uniunii și exercitarea acestora;

5. reamintește că inițiativa cetățenească europeană, instituită prin Tratatul de la Lisabona, asigură un nou drept de participare democratică la nivelul UE, care ar trebui să joace un rol important în însuflețirea cetățeniei europene; de aceea, solicită Comisiei Europene să ia toate măsurile necesare pentru promovarea acestui instrument;

6. subliniază cât este de important ca cetățenii Uniunii Europene să participe la viața democratică a acesteia, în special în țara lor de reședință. Prin implicarea cetățenilor în procesul de integrare europeană și în viața politică din țara lor de reședință, cetățenia Uniunii contribuie la facilitarea afirmării democrației europene ⁽¹⁾;

⁽¹⁾ CdR 355/2010.

7. atrage atenția asupra faptului că sentimentul de apartenență are un rol considerabil în a face Uniunea Europeană mai tangibilă pentru cetățeni, de aceea sunt importante consolidarea acestui sentiment și responsabilizarea cetățenilor și trebuie depuse eforturi continue pentru apropierea cetățenilor de Uniunea Europeană prin acțiunile și instrumentele pe care le avem la dispoziție;

8. accentuează importanța cooperării cu Comisia Europeană, cu Parlamentul European și cu autoritățile locale și regionale din toate statele membre, în cadrul acțiunilor de promovare a cetățeniei UE;

9. subliniază încă o dată importanța considerabilă pe care o dobândește crearea unui spațiu al libertății, al securității și al justiției în serviciul intereselor cetățenilor, într-o lume cu o mobilitate crescândă ⁽²⁾ și că dreptul la libertatea de circulație în acest spațiu este un aspect esențial al cetățeniei europene;

10. evidențiază că orice cetățean al Uniunii are dreptul de a-și exercita dreptul de vot și dreptul de a fi ales în cadrul alegerilor locale sau pentru Parlamentul European, organizate într-un stat membru, în țara sa de reședință, în condiții identice cu cele aplicate cetățenilor țării respective ⁽³⁾;

11. reamintește că, în ciuda faptului că diferitele legislații electorale naționale au fost armonizate în conformitate cu directivele europene, în prezent, punerea deplină în aplicare a drepturilor electorale se confruntă, în continuare, cu o serie de obstacole ⁽⁴⁾. Acest lucru este subliniat de Comisia Europeană în rapoartele pe care le-a publicat, privind punerea în aplicare a directivelor 94/80/CE și 93/109/CE ⁽⁵⁾;

12. salută inițiativele Comisiei Europene de suprimare a obstacolelor din calea exercitării drepturilor care decurg din cetățenia europeană; în acest context, regretă că unii cetățeni ai UE nu își pot exercita pe deplin drepturile care decurg din această calitate, din cauza legislației în vigoare în anumite state membre care nu recunosc drepturile electorale ale cetățenilor care locuiesc sau au locuit în afara țării a cărei cetățenie o poartă; solicită Comisiei să încurajeze statele membre ale UE să se asigure că acest drept democratic fundamental este garantat pentru toți cetățenii UE;

⁽²⁾ CdR 201/2009.

⁽³⁾ Articolele 39 și 40 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, (2010/C 83/02) și articolul 20 alineatul (2) litera (b) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE).

⁽⁴⁾ Directiva 94/80/CE; directiva 93/109/CE.

⁽⁵⁾ COM(2012) 99 final; COM (2010) 605 final.

13. susține elaborarea unui raport privind cetățenia Uniunii, care va fi publicat de Comisia Europeană în 2013, cu ocazia „Anului european al cetățenilor”, care să conțină progresele înregistrate de la raportul din 2010 privind cetățenia Uniunii și să preconizeze pașii următori. Se oferă să colaboreze la realizarea acestui raport;

14. evidențiază că autoritățile locale și regionale joacă un rol important în ceea ce privește promovarea constantă și consolidarea înțelegerii cetățeniei Uniunii și a drepturilor ce decurg de aici, deoarece acestea constituie nivelul de autoritate cel mai apropiat de cetățenii Uniunii Europene și pot contribui în mare măsură la dezvoltarea democrației participative și la o mai bună înțelegere a avantajelor care decurg din integrarea europeană, prin intermediul unor acțiuni specifice, de informare și educare;

15. indică faptul că democrația locală și regională trebuie să contribuie în mod fundamental la dezvoltarea unei culturi democratice solide și durabile la diferite niveluri, alegerile locale și regionale jucând, prin urmare, un rol semnificativ în participarea largă la vot a cetățenilor și în exercitarea drepturilor electorale. Totodată, este esențial ca autoritățile locale și regionale să promoveze educația democratică și civică, în limita competențelor lor, și ca această educație să se bazeze pe modul în care procesele democratice sunt trăite de cetățeni în viața reală, de zi cu zi, și pe o cultură a guvernancei democratice;

16. încurajează participarea cetățenilor Uniunii la viața locală și politică, exercitarea dreptului de vot al acestora, cu respectarea libertății de a decide dacă participă sau nu la alegerile locale și pentru Parlamentul European organizate în țara de reședință. Pentru a facilita cetățenilor Uniunii luarea unor decizii pe baza unor motive fondate, este important ca aceștia să fie informați în mod adecvat cu privire la situațiile transfrontaliere și la drepturile care îi vizează în statul membru de reședință;

17. este de acord cu faptul că Programul de la Stockholm ⁽⁶⁾ stabilește ca o prioritate aplicarea dreptului fundamental privind libertatea de circulație și, în cadrul acestuia, promovarea și consolidarea drepturilor electorale ale cetățenilor și sporirea participării la vot, precum și cu faptul că nu este suficientă stabilirea unor drepturi, ci este necesar să se facă în așa fel încât cei îndreptățiți să le poată exercita fără dificultăți. În același timp, în cadrul priorităților sale politice pentru 2012, Comitetul Regiunilor „își menține angajamentul de a contribui la îndeplinirea completă a obiectivelor Programului și Planului de acțiune de la Stockholm” ⁽⁷⁾;

18. salută dorința Comisiei Europene de a realiza, împreună cu Comitetul Regiunilor, cu autoritățile locale și regionale și cu asociațiile acestora, o platformă informală pentru promovarea dialogului direct privind aplicarea drepturilor electorale, având drept obiectiv dialogul, facilitarea și stimularea dezbaterilor pe tema cetățeniei Uniunii, identificarea întrebărilor și dificultăților și promovarea schimbului de experiență și bune practici;

19. face trimitere la faptul că Comitetul Regiunilor și-a propus multe activități pentru 2013 care susțin cunoașterea și exercitarea drepturilor electorale ale cetățenilor Uniunii ⁽⁸⁾;

20. reamintește că, în cadrul Anului european al cetățenilor 2013, Comitetul Regiunilor va organiza o serie de activități în strânsă colaborare cu alte instituții ale Uniunii, în special cu Comisia Europeană. Printre aceste activități se numără: difuzarea de informații, prezentări și vizite ale unor școli și universități de către membrii CoR, organizarea de ateliere, dezbateri publice și ședințe în primării, privind chestiunile legate de dreptul la liberă circulație, dreptul de vot și rolul autorităților locale și regionale, activități media cu implicarea jurnaliștilor locali, difuzarea on-line de informații privind activitățile susmenționate, materialele privind pașaportul CoR de cetățean al Uniunii Europene, în toate limbile oficiale; prezentarea, în cadrul Conferinței anuale a EuroPCom, a celor mai bune practici în materie de comunicare descentralizată la nivelul UE;

Alegerile locale și pentru Parlamentul European

21. subliniază că, în temeiul raportului Comisiei ⁽⁹⁾, participarea alegătorilor care au reședința într-un stat membru, dar nu sunt cetățeni ai acestuia, este, în general, mai mare la alegerile locale ⁽¹⁰⁾ în comparație cu alegerile europene, aceasta reprezentând o constatare importantă, care ar merita o analiză științifică mai detaliată. În orice caz, ea arată că problemele locale contează, motivându-i pe unii cetățeni să se implice mai mult. Este important să se profite de această ocazie și să se încerce identificarea și a altor factori care i-ar putea motiva pe cetățeni să se implice în chestiunile politice europene și să participe la alegerile europene;

22. atrage atenția asupra faptului că sporirea participării – realizarea unei participări cât mai largi cu puțință a cetățenilor cu drept de vot – rămâne, în continuare, o miză majoră și în cadrul alegerilor locale;

23. consideră că trebuie lansate proiecte care să vizeze diferite generații, pentru a sensibiliza cetățenii cu privire la participarea la alegerile locale și europene, pentru a le suscita sentimentul de apartenență la o comunitate și pentru a le prezenta avantajele pe care le-ar putea obține. Astfel de proiecte pot implica asumarea unui rol electoral, schimburi de experiență și utilizarea diverselor canale de informare și sublinierea relevanței deciziilor adoptate la nivel local sau european pentru viața de zi cu zi a cetățenilor dintr-un anumit oraș ori regiune, ceea ce ar putea contribui într-o mare măsură la a-i face pe cetățeni să înțeleagă de ce este în interesul lor să participe;

24. accentuează că sunt necesare măsuri suplimentare la toate nivelurile de guvernare, în interesul sporirii participării și a numărului cetățenilor incluși pe listele electorale, că trebuie să se contribuie la combaterea lipsei de informare cu privire la drepturile și procedurile electorale, a dificultăților legate de înregistrare și a barierelor lingvistice;

⁽⁶⁾ Documentul Consiliului 17024/09, adoptat de Consiliul European la 10-11 decembrie 2009.

⁽⁷⁾ CdR 361/2011 fin.

⁽⁸⁾ R/CdR 1030/2012, punctul 7.

⁽⁹⁾ COM(2012) 99 final

⁽¹⁰⁾ Cu excepția câtorva capitale în ceea ce privește ultimele alegeri: Atena, Budapesta, Copenhaga și Riga.

25. încurajează simplificarea procedurilor administrative și solicită statelor membre să instituie servicii electronice corespunzătoare, care permit cetățenilor Uniunii exercitarea drepturilor electorale, în special în ceea ce privește înscrierea pe listele electorale, și sprijină schimburile de bune practici în acest sens;

26. este de acord cu poziția și demersul Comisiei Europene în ceea ce privește realizarea unei înregistrări automate în momentul înregistrării domiciliului; simplificarea din punct de vedere administrativ a înscrierii pe listele electorale ar contribui într-un mod mai eficient la integrare și ar fi un factor stimulator al exercitării dreptului de vot al cetățenilor;

27. încurajează statele membre să contribuie la schimburile și diseminarea experiențelor, în colaborare cu autoritățile locale și regionale și prin intermediul comunicărilor și al studiilor de caz, pentru măsurarea eficienței transpunerii și a punerii în aplicare a legislației Uniunii, care să fie puse la dispoziția cetățenilor prin sisteme de informare și popularizare, anume create;

28. consideră că este important ca, prin aplicarea principiului guvernantei pe mai multe niveluri, să poată fi instituită o cooperare eficientă între diferitele niveluri de guvernare din statele membre, pentru a se găsi o soluție juridică pentru problemele eventuale generate de aplicarea reglementărilor naționale privind condițiile exercitării drepturilor electorale și pentru a se lua în considerare propunerile tehnice;

29. încurajează statele membre să înlăture barierele și în ceea ce privește exercitarea dreptului de a fi ales, făcând posibilă candidatura și asumarea unor roluri politice pentru cetățenii Uniunii care nu au cetățenia statului de reședință;

30. recomandă statelor membre să înființeze puncte de contact pentru facilitarea colectării și a evaluării, la intervale regulate, a datelor cu privire la participarea cetățenilor Uniunii care nu dețin cetățenia statului lor, dar își au reședința în statul respectiv și candidează sau au fost aleși; acest lucru ar favoriza și schimburile de experiență între statele membre și instituțiile Uniunii Europene;

31. recunoaște că mecanismele introduse de directiva UE, care urmăresc împiedicarea votului dublu și a candidaturii duble în cazul alegerilor pentru Parlamentul European, sunt, în continuare, insuficiente; prin urmare, sprijină eforturile Comisiei Europene de a formula o nouă propunere pentru o abordare mai adecvată a problemei, garantând în același timp că legislația care va rezulta nu va genera noi obstacole administrative în ceea ce privește exercitarea dreptului cetățenilor europeni de a candida la alegerile pentru Parlamentul European, în țara de reședință;

32. scoate în evidență faptul că, în ceea ce privește alegerile din 2014 pentru Parlamentul European, este deosebit de

importantă sensibilizarea cu privire la drepturile cetățenilor Uniunii și la drepturile electorale din statul membru de reședință, precum și exercitarea acestora;

33. consideră că partidele politice europene sunt elemente cheie ale sensibilizării conștiinței politice europene și ale exprimării voinței politice a cetățenilor Uniunii, și ele trebuie să reprezinte o punte între politica de la nivel național și cea de la nivelul UE; de asemenea, acestea fac auzite opiniile cetățenilor și lansează dezbateri publice pe chestiuni europene, sprijinind interacțiunea dintre toate nivelurile sistemului de guvernare pe mai multe niveluri ale Uniunii Europene; prin urmare, încurajează partidele politice europene să-și intensifice activitatea și să dezvolte noi mijloace de sensibilizare a conștiinței politice, de exemplu, prin prezentarea unor candidați de frunte în cadrul alegerilor europene pentru funcții de înalt nivel sau pe liste transnaționale în cadrul alegerilor pentru Parlamentul European;

Programele financiare UE în slujba cetățeniei Uniunii

34. consideră că este important ca cetățenii Uniunii să fie sensibilizați într-o mai mare măsură cu privire la statutul lor juridic ⁽¹⁾, ca informațiile de care dispun privind drepturile și obligațiile ce decurg din cetățenia Uniunii să fie îmbunătățite, ca posibilitățile oferite de proiectele și fondurile europene destinate difuzării de informații să fie sprijinite prin conferințe, seminare, sesiuni de formare, schimburi de bune practici, activități de cooperare, acordându-se o atenție specială programelor „Drepturi fundamentale și cetățenie” și „Europa pentru cetățeni”, și încurajează autoritățile locale și regionale să participe în mod activ la proiecte transfrontaliere și cele de înfrățire între localități;

35. consideră că este vorba de programe care, per ansamblu, au ca obiectiv sprijinirea, în statele membre, a promovării activităților de sensibilizare cu privire la legislația și politicile UE și a punerii în aplicare a acestora, care să promoveze cooperarea transfrontalieră și să sporească cunoștințele în diferitele domenii de acțiune;

36. reiterează faptul că, prin sprijinirea diferitelor forme de cooperare la nivel teritorial, pot fi realizate proiectele și acțiunile care vizează să facă cetățenia Uniunii mai tangibilă, precum și acelea care pot contribui la diminuarea sarcinilor și obstacolelor administrative;

37. subliniază că ar fi oportună introducerea unei abordări mai simple și mai eficiente în ceea ce privește finanțarea programelor legate de cetățenia UE, că sunt necesare priorități mai bine definite și corelate cu prioritățile politice, că trebuie acordată atenție răspândirii rezultatelor proiectelor, pentru a se asigura o mai bună vizibilitate; consideră că, pentru atingerea obiectivelor politice generale și specifice, sunt necesare și sprijinirea educației și sensibilizării, consolidarea rețelelor și facilitarea cooperării transfrontaliere. În plus, programele privind cetățenia Uniunii trebuie să devină mai atractive printr-o publicitate sporită prin intermediul prezentărilor în statele membre;

⁽¹⁾ CdR 355/2010.

Rolul educației și al tineretului în cadrul unei cetățenii active a Uniunii

38. scoate în evidență că, prin intermediul activităților sporite de informare și al proiectelor Uniunii, trebuie să se pună accent și pe tineret, implicând școlile și instituțiile de învățământ superior. În cadrul unui aviz din proprie inițiativă, Comitetul Regiunilor a accentuat în mod deosebit promovarea, prin educație, a cetățeniei active a tineretului ⁽¹²⁾;

39. atrage atenția că politica în domeniul educației are o importanță esențială pentru informarea cetățenilor Uniunii, în special a tinerilor, cu privire la conceptul de cetățenie a Uniunii și la drepturile care decurg de aici, și ar trebui să contribuie, de asemenea, considerabil mai mult la promovarea multilingvismului și a mobilității studenților și profesorilor;

40. consideră că este important ca tinerii să dispună de informații ample, pentru ca aceștia să poată deveni cetățeni electori conștienți, să fie mai bine informați și ca să li se explice care este miza și ce se votează în cadrul alegerilor;

41. atrage atenția asupra experienței bogate pe care Consiliul Europei o are în promovarea rețelilor din domeniul educației și recomandă cooperarea și schimburile de experiență și în ceea ce privește activitățile desfășurate de Consiliul Europei în acest domeniu;

42. are convingerea că campaniile de informare pot spori sensibilizarea cu privire la drepturile ce decurg din cetățenia Uniunii și numărul cetățenilor Uniunii care se prezintă la urne. Aici joacă un rol important cooperarea în parteneriat cu școlile, cu instituțiile de învățământ superior și cu alte instituții de învățământ. În colegii și universități studiază, în cadrul unor programe de schimb, studenți din alte țări a căror activitate electorală poate fi stimulată astfel;

Recomandări privind sporirea participării la vot

43. subliniază că, în practică, se poate constata că, atunci când alegerile legislative generale sunt organizate simultan cu cele regionale și locale, poate crește rata de participare la vot ⁽¹³⁾;

44. reamintește că, pe baza Avizului CoR privind programul de acțiune pentru punerea în aplicare a Programului de la Stockholm ⁽¹⁴⁾, Comitetul Regiunilor solicită tuturor actorilor să analizeze modalitatea prin care pot spori participarea la vot a cetățenilor Uniunii în cadrul alegerilor organizate în statul membru de reședință;

45. având în vedere faptul că legislația UE în vigoare privind participarea la alegerile locale și pentru Parlamentul European nu stabilește ca o condiție armonizarea totală a sistemelor electorale din statele membre, Comitetul Regiunilor îndeamnă

statele membre să asigure cetățenilor Uniunii, prin respectarea principiului subsidiarității, posibilitatea de a participa atât la alegerile locale, cât și la cele regionale, în vederea exercitării dreptului de vot ce decurge din cetățenia Uniunii;

46. își exprimă intenția să susțină în mod activ evoluția inițiativei privind cetățenia Uniunii, „Lasă-mă să votez” („Let me vote”);

47. în conformitate cu principiul subsidiarității, sugerează statelor membre să caute măsuri care ar face posibilă sincronizarea alegerilor locale și regionale cu cele pentru Parlamentul European, ceea ce ar contribui la sensibilizarea în ceea ce privește efectele alegerilor europene, regionale și locale asupra vieții de zi cu zi a cetățenilor UE;

48. recunoaște că structurile autorităților locale și regionale din diverse state membre diferă între ele, acestea reflectând diverse tradiții juridice și administrative;

49. este de acord cu Parlamentul European că alegerile pentru Parlamentul European ar trebui organizate în mai în loc de iunie, considerând că aceasta poate avea un impact pozitiv asupra participării electorale;

50. consideră că este importantă sporirea interesului, a motivării și a sensibilizării cetățenilor Uniunii în ceea ce privește demersul electoral; recomandă statelor membre ca, respectând principiul subsidiarității, să analizeze pe termen lung posibilitatea de a face mai accesibil procesul electoral, de exemplu prin introducerea posibilității de a vota anticipat, de a vota electronic sau de a utiliza urna mobilă, pentru a spori participarea la vot; în acest sens, trebuie respectate și prevederile Convenției Națiunilor Unite privind drepturile persoanelor cu handicap, care solicită în mod expres asigurarea accesului nelimitat, fără obstacole, al acestora la exercitarea dreptului de vot;

51. ia notă de faptul că, în ciuda măsurilor specifice de informare a cetățenilor UE cu privire la drepturile lor electorale, se observă totuși diferențe importante în ceea ce privește rata de participare la alegeri. Din acest motiv, pentru promovarea dreptului de vot, CoR recomandă favorizarea și aprofundarea schimburilor de experiență în materie de bune practici consacrate ale autorităților locale și regionale;

52. subliniază că stabilirea unei legături între conceptul de cetățenie a Uniunii, pe de o parte, și perspectivele locale și regionale, pe de altă parte, și atragerea atenției cetățenilor asupra importanței rolului autorităților locale și regionale în cadrul procesului decizional european contribuie la conștientizarea importanței prezenței la urne a alegătorilor;

53. în conformitate cu Avizul său din 2010 pe tema Raportului Comisiei privind cetățenia Uniunii, atrage atenția asupra importanței de a consolida și drepturile politice ale cetățenilor din state terțe. În mai multe state membre ale UE, resortisanții unor țări terțe dispun de dreptul de a alege și de a fi aleși în cadrul alegerilor locale și regionale. Este probabil ca acest drept să atragă după sine un interes crescut al cetățenilor străini pentru alegeri, ceea ce va duce la o creștere a cererii de materiale informative în diferite limbi;

⁽¹²⁾ CdR 173/2007.

⁽¹³⁾ De exemplu, Berlin, care este și un land federal; Roma 2008, Koblenz 2009, Regatul Unit 2010.

⁽¹⁴⁾ CdR 170/2010.

54. consideră că este util să se depună eforturi în vederea unei cooperări ample cu instituțiile Uniunii, cu reprezentanții acestora, cu centrele Europe Direct, cu autoritățile locale și regionale, cu organizațiile societății civile și cu partenerii economici și sociali, pentru ca fiecare cetățean cu drept de vot al Uniunii să își cunoască în mod responsabil drepturile și modalitățile de exercitare a acestora;

55. consideră că este necesar ca, în campaniile de sensibilizare, informare și educare din cadrul Anului european al cetățenilor, autoritățile locale și regionale, organizațiile guvernamentale, organizațiile societății civile și presa să utilizeze un

limbaj adecvat, simplu, apropiat de cetățeni; publicațiile și documentele de informare în acest sens trebuie să fie disponibile în toate limbile oficiale ale Uniunii Europene;

56. consideră că este importantă colaborarea mai intensă a instituțiilor Uniunii, a statelor membre și a autorităților locale și regionale cu presa. Comitetul Regiunilor ar putea organiza un concurs prin care să fie premiate cele mai bune articole și reportaje mass-media cu priză la public, cu privire la alegeri, exercitarea drepturilor legate de acestea și pașii procedurii electorale;

Bruxelles, 31 ianuarie 2013

Președintele
Comitetului Regiunilor
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Avizul Comitetului Regiunilor privind crearea unor sinergii mai puternice între bugetul UE, bugetele naționale și cele subnaționale

(2013/C 62/07)

COMITETUL REGIUNILOR

- subliniază faptul că autoritățile locale și regionale sunt răspunzătoare de o parte substanțială a cheltuielilor publice în Europa și că investițiile publice de la nivel subnațional au tendința de a se concentra într-o serie de sectoare-cheie prioritare, esențiale pentru reușita Strategiei Europa 2020 și solicită, în consecință, să se acorde o prioritate politică accentuată creării unor sinergii mai puternice între bugetul UE, bugetele naționale și cele subnaționale (ale autorităților locale și regionale);
- constată că, în ciuda proporțiilor reduse, bugetul UE și Banca Europeană de Investiții (BEI) trebuie să joace un rol esențial de pârghie pentru stimularea investițiilor pe întreg teritoriul UE;
- salută dezbaterile aflate în desfășurare la nivel european privind modalitatea prin care actuala uniune economică și monetară (UEM) ar putea fi completată de introducerea la nivelul UE a unui cadru bugetar integrat și consideră că gradul ridicat de interdependență și întrepătrundere a economiilor și politicilor bugetare din zona euro impune cu necesitate dezvoltarea unei capacități fiscale care să poată facilita adaptările la șocuri economice;
- cu toate acestea, își exprimă îngrijorarea în legătură cu tendința crescândă de centralizare a puterii și a procesului decizional, fără ca autoritățile subnaționale să fie implicate efectiv în aceste discuții, și constată că nu poate exista o uniune fiscală veritabilă, fără definirea drepturilor și responsabilităților diverselor niveluri de guvernare (federalism fiscal), o legătură mai clară între armonizarea politicilor și deciziile bugetare, precum și o viziune ambițioasă privind modul în care pot fi consolidate sinergiile verticale între bugetul UE, bugetele naționale și cele locale/regionale, prin mecanisme de coordonare adecvate;
- salută includerea – pentru prima oară – în raportul pe 2012 al Comisiei Europene privind finanțele publice în UEM, a unui capitol dedicat descentralizării fiscale în UE și solicită Comisiei Europene să includă un asemenea capitol pe tema stării finanțelor publice la nivel subnațional și în următoarele ediții anuale ale acestui raport;
- solicită Comisiei Europene să ia în considerare avantajele și modalitățile (precum și eventualele provocări/costuri administrative) unei treceri la o mai bună armonizare a ciclurilor bugetare în cadrul UE, precum și promovarea și încurajarea utilizării cadrelor bugetare pe termen mediu (CBTM) la nivel subnațional;
- solicită Comisiei Europene să publice o carte verde care să abordeze aceste chestiuni.

Raportor dl Rhodri Glyn THOMAS (UK-AE), membru al Adunării Naționale din Țara Galilor

I. RECOMANDĂRI POLITICE

COMITETUL REGIUNILOR

Introducere

1. subliniază faptul că autoritățile locale și regionale sunt răspunzătoare de o parte substanțială a cheltuielilor publice în Europa: în anul 2011, cheltuielile sectorului public la nivel subnațional au reprezentat 16,7 % din PIB și 34 % din totalitatea cheltuielilor publice din Europa [11,9 % (272,2 miliarde de euro) și, respectiv, 24,3 % numai pentru sectorul public local], reprezentând, în același timp, aproximativ două treimi din investițiile directe din Europa, în 2011 ⁽¹⁾;

2. constată că investițiile publice de la nivel subnațional au tendința de a se concentra într-o serie de sectoare-cheie prioritare, esențiale pentru reușita Strategiei Europa 2020, precum economia, educația, mediul, facilitățile pentru locuințe și comunitate, acest lucru însemnând că impactul măsurilor de austeritate (26 % în Regatul Unit și peste 30 % în Spania) vor avea un repercușuni considerabile asupra realizării obiectivelor Strategiei Europa 2020 (de exemplu, bugetul investițiilor de capital a fost redus cu 42 % în Țara Galilor);

3. în consecință, solicită să se acorde o prioritate politică accentuată creării unor sinergii mai puternice între bugetul UE, bugetele naționale și cele subnaționale (ale autorităților locale și regionale), axate pe realizarea priorităților UE convenite, în special Strategia Europa 2020, reiterând rezultatele studiului Parlamentului European din 2010 conform căruia „... sinergiile de ansamblu dintre obiectivele politice strategice ale UE și politicile bugetare sunt slabe ... bugetele naționale fac rar referire la contribuția lor în realizarea obiectivelor de la Lisabona [Strategia Europa 2020] sau alte strategii UE ⁽²⁾”;

4. subliniază că, în contextul actualei crize, prevalența măsurilor de austeritate la nivelul național și subnațional și presiunea enormă pe care acestea o exercită asupra cheltuielilor publice fac ca îmbunătățirea *eficacității și eficienței* să devină un obiectiv politic important;

5. salută concluziile Consiliului European, care accentuează faptul că „posibilitățile oferite de cadrul fiscal existent al UE de echilibrare a necesităților de investiții publice cu obiectivele de disciplină fiscală” ar trebui „exploatate” în continuare, în cadrul componentei preventive a Pactului de stabilitate și de creștere. Acest obiectiv devine de și mai mare actualitate în contextul concluziilor recente ale Fondului Monetar Internațional, conform cărora așa-numiții multiplicatori fiscali care măsoară impactul consolidării fiscale asupra creșterii au fost „considerabil

mai mari” decât s-a anticipat în analizele efectuate pe durata crizei datoriei. Prin urmare, CoR se așteaptă ca, în continuare, Comisia să aprofundeze această problemă în cadrul comunicării anunțate privind calitatea cheltuielilor publice, care ar trebui să abordeze, printre altele, chestiunea separării cheltuielilor curente de cele pentru investiții, în procesul de calcul al deficitului bugetar, pentru a se evita contabilizarea negativă a investițiilor publice cu beneficii nete pe termen lung;

6. accentuează că discuțiile pe tema *sinergiilor* nu ar trebui, în niciun caz, folosite ca pretext pentru reducerile bugetare propuse în cadrul financiar multianual (CFM), nici ca o scuză pentru *renaționalizarea* finanțării unor elemente ale bugetului UE (de exemplu, fondurile structurale în așa-numitele state membre „mai bogate”) sau pentru legitimarea condiționalității macroeconomice;

Sinergiile dintre bugetul UE și bugetele locale/regionale

7. reiterează faptul că bugetul UE reprezintă o mică parte (aproximativ 2 %) din cheltuielile publice totale din UE și nu este suficient în sine pentru a furniza investițiile directe orientate spre viitor, de 1 800 miliarde EUR, necesare pentru inițiativele emblematice din cadrul Strategiei Europa 2020 (așa cum reiese din raportul Parlamentului European pe tema propunerilor privind CFM). Acest lucru înseamnă că realizarea obiectivelor generale ale Strategiei Europa 2020 necesită o mobilizare eficientă a resurselor financiare publice și private de la nivelul național și de la cel subnațional, inclusiv prin finanțarea cu ajutorul împrumuturilor și promovarea parteneriatelor public-privat;

8. constată că, în ciuda proporțiilor reduse, bugetul UE și Banca Europeană de Investiții (BEI) trebuie să joace un rol esențial de pârghie pentru stimularea investițiilor pe întreg teritoriul UE, în special (dar nu exclusiv), prin fondurile din *cadrul strategic comun* (CSC) care sunt realizate și puse în aplicare la nivel teritorial (în cele mai multe cazuri, de autoritățile locale și regionale) și care generează un important efect multiplicator asupra economiei;

9. scoate în evidență faptul că, în perioada crizei economice, finanțarea UE, în special cea din fondurile CSC, a reprezentat o sursă de finanțare stabilă și sigură pentru autoritățile locale și regionale și, în multe cazuri, au fost *singurii bani disponibili* pentru susținerea investițiilor publice și a inițiativelor-cheie, acolo unde bugetele locale, regionale și naționale au fost tăiate, iar în cazul creditării de către BEI, aceasta a contribuit la eliminarea unei mari lacune în finanțarea prin împrumuturi, ca urmare a efectelor crizei financiare. CoR scoate în evidență impactul negativ pe care l-ar putea avea condiționalitățile macroeconomice propuse asupra stabilității percepute a finanțării din CSC;

⁽¹⁾ Raportul Dexia Crédit local și CLRE (2012), „Finanțele publice la nivel subnațional în Uniunea Europeană” (*Subnational public finance in the European Union*), iulie 2012.

⁽²⁾ Parlamentul European (2010): „Crearea unei sinergii mai puternice între bugetele naționale și bugetul European” (Studiu elaborat de Deloitte Consulting, la solicitarea Comisiei pentru bugete). Citat de la pagina 4, din Sinteză.

10. subliniază efectul multiplicator și de pârghie pe care îl au asemenea investiții în termeni de beneficii directe și indirecte pentru economia locală și cea de la niveluri superioare:

— Comisia Europeană estimează că, în perioada de programare 2000-2006, fondurile structurale ale UE au avut, în medie, un efect de pârghie de 2,1 euro pentru fiecare euro provenit din contribuția la UE;

— pentru perioada 2014-2020, Comisia Europeană a stabilit o țintă de 4,2 euro pentru fiecare euro investit prin politica de coeziune;

— DG Politică Regională estimează că efectul multiplicator provenit din creșterea PIB-ului în perioada 2007-2013 va fi de 1 % în Spania, 3 % în Polonia, Slovacia și România și peste 5 % în statele baltice;

— alte estimări situează creșterea PIB-ului la aproximativ 8,5 % în Irlanda și 19,6 % în Spania, în perioada 1999-2010, însă efectele crizei vor duce la scăderea acestor cifre. Ar mai trebui reținut și faptul că există dificultăți de ordin metodologic în calcularea efectelor multiplicatoare;

11. reamintește că efectele de pârghie ale fondurilor CSC nu sunt numai de natură financiară, ci sunt considerate și pârghii politice, prin concentrarea priorităților strategice locale și regionale în jurul priorităților de la nivelul UE, precum și alte beneficii cum ar fi consolidarea parteneriatului și implicarea în activități de cooperare transnațională, cu o mulțime de exemple de bune practici în toată Europa în acest sens. CoR scoate în evidență valoarea susținerii oferite de BEL prin intermediul diferitelor instrumente de creditare, în consolidarea capacităților la nivel local și regional, pentru a permite gestionarea și implementarea unor sisteme noi și inovatoare;

12. recunoaște, cu toate acestea, că ratele scăzute de absorbție în anumite părți ale Europei dovedesc existența unor *blocaje* în implementarea fondurilor structurale și de coeziune în teritoriu. CoR reține, în special, punctele slabe identificate de un studiu recent al OCDE ⁽³⁾, în ceea ce privește măsurile administrative, capacitățile și cadrele de reglementare din anumite state membre și de la nivelul unor autorități subnaționale, precum și nevoia de a interveni pentru a le remedia;

13. salută eforturile depuse de Comisia Europeană în vederea raționalizării și simplificării regulilor privind gestionarea, punerea în aplicare și raportarea proiectelor susținute prin fonduri CSC, care ar trebui să contribuie la îmbunătățirea ratelor de absorbție. CoR recunoaște nevoia de a atinge un echilibru între eficiența controalelor și nevoia de a avea destulă flexibilitate, pentru a se înlătura sarcinile inutile de reglementare, și salută, prin urmare, pașii făcuți în direcția unei abordări bazate mai mult pe risc în ceea ce privește auditul;

⁽³⁾ „Capacități de reglementare la nivel subnațional în ceea ce privește punerea în aplicare a strategiilor de investiții publice legate de absorbția fondurilor structurale ale UE” (*Regulatory Capacities at Sub-National Level for the Implementation of Public Investment Strategies related to the Absorption of EU Structural Funds*) de Allio-Rodrigo Consulting pentru OCDE, iunie 2012.

14. regretă faptul că autorităților naționale sau regionale care îndeplinesc funcția de autorități de management al programelor europene li se impune în continuare efortul de a asigura prefinanțarea investițiilor, un efort financiar greu de asumat în situația actuală, de restricții pe piețele financiare. Prin impunerea principiului prefinanțării investițiilor, Uniunea Europeană ar rata o șansă unică, aceea de a injecta resurse financiare destinate nemijlocit relansării economiei și schimbărilor structurale, prin furnizarea unor avansuri mai consistente, care să permită finanțarea în ritmul necesar, astfel încât rambursările să înceapă să sosească;

15. consideră inacceptabil un cadru financiar multianual care să aloce cadrulul strategic comun fonduri mai mici decât cele prevăzute în propunerea Comisiei Europene pentru perioada 2014-2020, întrucât aceasta ar duce la slăbirea Uniunii Europene când ea are nevoie, mai mult decât oricând, de consolidare;

16. solicită o mai transparență sporită în ceea ce privește procedurile bugetare locale și regionale, pentru a se vedea clar contribuția pe care o au fondurile CSC la strategiile de investiții din regiune, și să se arate în proiectele anuale de buget modul în care este prevăzută finanțarea UE în cadrul ciclului bugetar. CoR solicită autorităților locale și regionale să prezinte exemple de bune practici în privința unei asemenea abordări în planificarea bugetară;

17. scoate în evidență îngrijorarea autorităților locale din întreaga UE privind rolul pe care îl pot juca guvernele statelor membre (și cele regionale) în a preveni să se facă uz pe deplin de instrumentele legale din cadrul regulamentelor privind fondurile structurale, care permit subdelegarea unor părți din elaborarea și punerea în aplicare a programelor, și solicită ca această stare de fapt să fie remediată în programele pentru perioada 2014-2020, pentru a se optimiza utilizarea noilor instrumente (precum investițiile teritoriale integrate, operațiunile integrate, planurile de acțiune comune și dezvoltarea locală gestionată de comunitate) prevăzute în proiectul de regulament privind dispozițiile comune al fondului CSC;

18. salută, în acest sens, raportul din proprie inițiativă al Parlamentului European, adoptat la 15 ianuarie 2013, privind sinergiile din cadrul bugetului UE care se axează în principal pe fondurile CSC. CoR ia notă cu interes de exemplele de inițiative pe teren, care au ca obiectiv simplificarea pentru beneficiari a punerii în aplicare a programelor de finanțare;

19. este pe deplin de acord cu faptul că Parlamentul European, în rezoluția sa intitulată „Semestrul european pentru coordonarea politicilor economice: punerea în aplicare a priorităților pentru 2012”, a solicitat Comisiei „să trateze în detaliu”, în următoarea sa Analiză anuală a creșterii, „rolul bugetului UE în cadrul procesului Semestrului european, furnizând date bazate pe fapte și date concrete privind efectele sale de stimulare, catalizare și sinergie, precum și efectele complementare asupra cheltuielilor publice globale la nivel local, regional și național”;

20. salută viitoarele discuții pe tema marjei alocate în cadrul legislativ al UE raționalizării și simplificării execuției programelor pe teren, concentrând energiile pe susținerea proiectelor și inițiativelor care oferă o *schimbare transformățională*. Printre acestea s-ar putea număra examinarea creării unui *fond unic de investiții teritoriale* (care să unească diverse fonduri UE, naționale și subnaționale) sau crearea unui *ghișeu unic* ("one stop shop") pentru accesarea fondurilor, cu regulamente armonizate, directive cuprinzătoare și clare și un accent mai puternic pe obținerea unor rezultate durabile, care să permită o accesare mai rapidă a fondurilor de către beneficiarii finali și o aplicare mai strategică pe teren. Un asemenea proces de planificare și aplicare comună în cadrul tuturor fondurilor va avea ca rezultat o mai bună coordonare și reducerea duplicării;

21. susține că o dezbatere privind sinergiile între bugetul UE, bugetele naționale și cele subnaționale trebuie să acopere și tema sinergiilor din cadrul bugetului UE, inclusiv programe tematice precum „Orizont 2020”, „Erasmus pentru toți”, Programul pentru schimbări sociale și inovare socială (PSCI), mecanismul „Conectarea Europei”, „COSME” etc., care au relevanță și consecințe directe la nivel teritorial și vizează nemijlocit priorități precum C&D și inovarea, educația și formarea și competitivitatea IMM-urilor în cadrul fondurilor CSC;

22. salută, prin urmare, eforturile depuse în vederea îmbunătățirii cadrului legislativ în 2014-2020, încurajând sinergiile, de exemplu, prin introducerea articolului 55 alineatul (8) al regulamentului privind fondurile CSC, și solicită o mediatizare largă a proiectelor/inițiativelor elaborate pe baza acestor noi prevederi, pentru a se promova conștientizarea modului în care pot fi obținute sinergiile în practică;

23. îndeamnă Comisia să explice în detaliu modul în care reglementarea guvernanței politicii economice de la nivelul UE și a altor chestiuni legate de finanțele publice va afecta capacitatea autorităților locale și regionale de a lua decizii cu privire la conținutul propriilor bugete;

24. regretă că actuala dezbatere privind consolidarea uniunii economice, monetare și politice din cadrul uniunii economice și monetare (UEM) și din restul UE se limitează la principalele instituții UE și la guvernele statelor membre, luându-se în considerare prea puțin sau deloc nivelul subnațional, în ciuda impactului pe care o mai puternică centralizare a controlului la nivelul UE l-ar putea avea asupra drepturilor și responsabilităților bugetare la nivel subnațional și asupra descentralizării fiscale;

25. regretă, de asemenea – așa cum reiese și din cel de-al treilea Raport de monitorizare privind Strategia Europa 2020, publicat în luna octombrie de Comitetul Regiunilor – că nu s-a reușit, în continuare, o implicare concretă și utilă în cadrul semestrului european a autorităților locale și regionale din întreaga UE și reamintește faptul că sinergiile dintre procedurile

bugetare nu pot fi obținute fără realizarea sinergiilor din cadrul proceselor de elaborare și monitorizare a politicilor;

Către o uniune fiscală: o guvernanță economică și politică în schimbare

26. salută dezbaterile aflate în desfășurare la nivel european privind modalitatea prin care actuala uniune economică și monetară (UEM) ar putea fi completată de introducerea la nivelul UE a unui cadru bugetar integrat, pentru asigurarea unor politici bugetare sustenabile în statele membre;

27. constată că este vorba de o dezbatere care evoluează și care ar putea avea efecte considerabile asupra modului în care sunt abordate, în viitor, chestiunile legate de sinergiile între bugetul UE, bugetele naționale și cele subnaționale;

28. își exprimă îngrijorarea în legătură cu tendința crescândă de centralizare a puterii și a procesului decizional, fără ca autoritățile subnaționale să fie implicate efectiv în aceste discuții, și constată că raportul Comisiei Europene din 2012 privind finanțele publice în UEM scoate în evidență viabilitatea unui model fiscal federalist, care să transfere autorităților subnaționale responsabilitățile legate de colectarea veniturilor și de cheltuieli;

29. observă că modificările din cadrul guvernanței economice a UE (introduse prin semestrul european, pachetul de șase, tratatul privind stabilitatea, coordonarea și guvernanța și propunerile pachetului privind supravegherea și monitorizarea bugetului) au avut ca rezultat elaborarea unor reguli mai stricte de supraveghere a finanțelor publice locale și regionale de la nivelul statelor membre (prin transpunerea așa-numitei *reguli de aur* de la nivelul național la cel subnațional în multe state membre);

30. își exprimă îngrijorarea în legătură cu faptul că transpunerea în constituțiile sau legislațiile naționale a reglementărilor din inițiativele interguvernamentale, precum Tratatul privind stabilitatea, coordonarea și guvernanța în cadrul uniunii economice și monetare (pactul fiscal), s-a făcut fără o consultare prealabilă adecvată a Comitetului Regiunilor pe tema dimensiunii regionale și locale a chestiunilor vizate și subliniază importanța respectării metodei comunitare pe parcursul următorilor pași către uniunea fiscală;

31. solicită de urgență o implicare mai transparentă și eficientă a autorităților subnaționale cu prerogative bugetare în dezbaterile care se desfășoară pe marginea acestor chestiuni, precum și implicarea formală a Comitetului Regiunilor în posibilele modificări de tratate care ar putea rezulta de aici;

32. constată o diferență de abordare între istoria federalismului fiscal din SUA și primii pași către o uniune fiscală în UE. SUA au ales într-adevăr o cale prin care guvernul federal nici nu le prescrie, nici nu le impune statelor sale reglementări pentru un buget echilibrat (tot la fel se întâmplă în cazul autorităților federale în raport cu municipalitățile). Aceste reglementări au fost adoptate în mod autonom și au fost puse în aplicare în mod independent față de guvernul federal, în urma

unei reguli clare stabilite de acesta din urmă, conform căreia nu sunt permise subvențiile de salvare („no bail out”). Acestea au ca rezultat preluarea completă a responsabilității de nivelul de guvernare vizat, având în vedere caracterul endogen al procesului. Dimpotrivă, în Uniunea Europeană, limitele de îndatorare sunt stabilite la nivel central și puse în aplicare de curțile de justiție, iar scenariu conform căruia un stat membru (sau chiar o municipalitate din cadrul unui stat membru) ar da faliment pare a fi exclus de la bun început;

33. consideră, prin urmare, că gradul ridicat de interdependență și întrepătrundere a economiilor și politicilor bugetare din zona euro impune cu necesitate dezvoltarea unei capacități fiscale care să poată facilita adaptările la șocuri economice, în contextul unui cadru bugetar integrat al UE;

34. susține că dezvoltarea unei capacități fiscale în contextul unui cadru bugetar integrat al UE ar putea porni de la aprofundarea ideii unei *rezerve de flexibilitate* în cadrul bugetului UE. În condițiile respectării principiilor bugetare ale anualității și transparenței, un astfel de mecanism ar permite ca resursele necheltuite de la o linie bugetară să fie transferate în vederea sprijinirii altor măsuri, în loc să fie returnate în mod automat statelor membre, acest lucru fiind în conformitate cu rezoluțiile privind CFM, adoptate de Parlamentul European la 13 iunie și 23 octombrie 2012;

35. constată, cu toate acestea, că nu poate exista o uniune fiscală veritabilă, fără definirea drepturilor și responsabilităților diverselor niveluri de guvernare (federalism fiscal), o legătură mai clară între armonizarea politicilor și deciziile bugetare, precum și o viziune ambițioasă privind modul în care pot fi consolidate sinergiile verticale între bugetul UE, bugetele naționale și cele locale/regionale, prin mecanisme de coordonare adecvate;

36. solicită Comisiei Europene să publice o carte verde în prima jumătate a anului 2013, care să abordeze aceste chestiuni și punctele ce urmează;

Schițarea unor principii de bază care trebuie respectate pentru a crea sinergii mai puternice

37. solicită stabilirea și respectarea unui set de principii de bază pentru crearea unor sinergii bugetare mai puternice, printre care se numără următoarele:

— **autonomia fiscală:** clarificarea rolurilor și responsabilităților diverselor autorități bugetare de la nivelul UE și de la nivelurile național și subnațional, inclusiv clarificarea rolului și menirii intervenției politice și financiare a UE, respectarea subsidiarității și a drepturilor bugetare ale autorităților locale și regionale (rolul acestora în procesul de luare a deciziilor și de control), adică a răspunderii lor democratice în fața

comunităților care-i aleg, și asigurarea autonomiei fiecărui nivel de guvernare în stabilirea priorităților și a cheltuielilor;

— **transparența:** asigurarea transparenței procedurilor bugetare la toate nivelurile de guvernare (inclusiv identificarea explicită a surselor de finanțare UE în bugetele naționale și subnaționale) și a disponibilității datelor de la nivelul UE privind profilurile de cheltuieli ale programelor de finanțare UE la nivel regional (acolo unde este posibil acest lucru);

— **simplificarea procedurilor:** clarificarea modului în care prioritățile și finanțările de la nivel UE, național și subnațional sunt corelate cu prioritățile convenite la nivelul UE, angajamentul de a depune eforturi în vederea depășirii *blocajelor* (simplificarea administrativă, de reglementare și politică), pentru a obține sinergii mai puternice în cadrul bugetelor/politicilor, și evitându-se sarcinile administrative suplimentare;

— **parteneriat:** asumarea angajamentului față de o abordare de tip *parteneriat*, pornind de la premisa unui parteneriat de egalitate între diferitele niveluri de guvernare (UE, național și subnațional) și cu sprijinul mecanismelor formale și informale care încurajează cooperarea, inclusiv, de exemplu, prin extinderea dialogului existent între Parlamentul European și parlamentele statelor membre prin includerea unor reprezentanți ai puterilor legislative de la nivel subnațional;

38. înțelege că, în prezent, rolul bugetului UE este, în primul rând: (i) de finanțare a politicilor comune de bază ale UE, precum agricultura și pescuitul și (ii) de sprijinire a altor obiective și țeluri politice convenite la nivelul UE, printre care se numără politica de coeziune, prin partajarea competențelor cu statele membre și prin investiții pe termen mediu și lung. Aceste intervenții se bazează și pe noțiuni consacrate precum (a) valoarea adăugată a intervenției UE, (b) adiționalitatea măsurilor sprijinite și (c) efectele multiplicatoare și de pârghie ale intervențiilor UE;

39. salută, în contextul evoluției dezbaterilor privind consolidarea uniunii economice, monetare și fiscale, viitoarele discuții și clarificări privind posibilele implicații pe care o asemenea evoluție le-ar putea avea asupra rolului și menirii intervențiilor UE și relația acestora cu procedurile bugetare de la nivel național și subnațional;

40. crede că o coordonare verticală mai bună a politicilor bugetare ar duce la realizarea unor sinergii mai puternice acolo unde sunt respectate și consolidate subsidiaritatea și adiționalitatea, valoarea adăugată europeană și avantajele economiilor de scară⁽⁴⁾. Prin urmare, este pe deplin compatibilă cu principiul subsidiarității consacrat în tratatele UE;

⁽⁴⁾ Studiul Parlamentului European (2010): „Crearea unei sinergii mai puternice între bugetele naționale și bugetul European”.

Blocaje în realizarea unor sinergii verticale mai puternice

41. subliniază că este important ca, la nivelul UE, să se dispună de date și analize corecte și fiabile privind finanțele publice și procedurile bugetare, până la nivelul subnațional;

42. constată complexitatea provocării de a genera sinergii, din cauza eterogenității structurilor subnaționale din întreaga UE;

43. salută includerea – pentru prima oară – în raportul pe 2012 al Comisiei Europene privind finanțele publice în UEM, a unui capitol dedicat descentralizării fiscale în UE și solicită Comisiei Europene să includă un asemenea capitol pe tema stării finanțelor publice la nivel subnațional și în următoarele ediții anuale ale acestui raport;

44. salută celelalte studii de cercetare pe tema finanțelor publice, a capacităților de investiții publice și a impactului crizei sociale, economice și fiscale la nivel subnațional, în special Raportul Dexia Crédit local și CLRE și studiile OCDE;

45. constată, cu toate acestea, relativa sărăcie de informații în ceea ce privește finanțele publice locale și regionale din UE și, în general, sărăcia de informații privind sinergiile între finanțele UE, naționale și subnaționale;

46. solicită Comisiei Europene să ia măsuri suplimentare pentru soluționarea acestei lipse de informații și sugerează crearea unei rețele europene de cercetare între universități, care să contribuie la dezvoltarea cunoștințelor de specialitate în acest important domeniu de activitate. În plus, CoR solicită Comisiei Europene să sprijine schimburile de experiențe pe bază de proiecte între diferitele autorități locale și regionale, încurajând promovarea bunelor practici care se referă la sinergiile create între nivelurile subnațional și național, în statele membre ale Uniunii Europene;

47. recunoaște că există o serie de blocaje în ceea ce privește procedurile și ciclurile bugetare din UE, exacerbate de eterogenitatea procedurilor bugetare de la nivel subnațional. Ciclurile bugetare de la nivel național și subnațional nu sunt armonizate cu ciclul bugetar al UE (care operează cu ani calendaristici), în plus, elaborarea bugetelor la nivel local și regional are la bază în general cicluri anuale, nu o planificare multianuală (care caracterizează cadrul bugetar al UE);

48. solicită Comisiei Europene să ia în considerare avantajele și modalitățile (precum și eventualele provocări/costuri administrative) unei treceri la o mai bună armonizare a ciclurilor bugetare în cadrul UE, precum și promovarea și încurajarea utilizării cadrelor bugetare pe termen mediu (CBTM) la nivel subnațional (în conformitate cu măsurile introduse prin *pachetul de șase*), inclusiv clarificarea modalității în care acest lucru ar funcționa în cadrul ciclurilor anuale ale semestrului european;

49. ia notă de negocierile în curs pe tema propunerilor privind Sistemul european de conturi naționale și regionale

din Uniunea Europeană [COM(2010) 774 final] și regretă lipsa posibilității de a compara bugetele locale și regionale din UE (în ceea ce privește structura, claritatea și conținutul), precum și lipsa armonizării la nivelul UE, ceea ce îngreunează efectuarea unor comparații și analize semnificative;

50. constată că articolul 3 din Directiva 2011/85/EU (parte a *pachetului de șase*) mandatează statele membre să pună în aplicare standardele SEC 95 în sistemele lor naționale de contabilitate publică și „asigură publicarea periodic și în timp util a datelor bugetare pentru toate subsectoarele administrației publice”. CoR regretă faptul că marea majoritate a statelor membre s-a opus propunerii Eurostat de a adăuga ca noi elemente diverși indicatori privind investițiile publice la nivelul regional NUTS2;

51. salută faptul că Eurostat evaluează, în prezent, oportunitatea utilizării unor norme armonizate de contabilitate publică la diferite niveluri de guvernare din întreaga UE, ca o modalitate de a îmbunătăți sinergiile între bugetul UE, bugetele naționale și cele subnaționale;

52. evidențiază necesitatea unei posibile îmbunătățiri a standardelor SEC 95 pentru autoritățile locale și regionale în ceea ce privește chestiunea costurilor împrumuturilor. Metoda de contabilizare SEC 95 tratează într-adevăr operațiunile financiare (deci și împrumuturile) în mod diferit și penalizează autoritățile locale și regionale care doresc să efectueze investiții, în încercarea de a-și echilibra bugetele. În cadrul SEC 95, sunt luate în considerare numai operațiunile din anul financiar în cauză, ceea ce nu permite autorităților locale și regionale să elimine un deficit temporar legat de investiții, prin utilizarea rezervelor sau a surplusului reportat. Pentru a atinge rezultate similare în cadrul lor de contabilizare, aceste autorități locale și regionale ar trebui să-și finanțeze investițiile integral, utilizând fondurile proprii;

53. constată că statele membre care au asociat în mod formal autoritățile locale și regionale în procedurile bugetare (Pactul de stabilitate internă, de exemplu, în Belgia, Spania sau Austria) au implementat, în general, mecanisme care fac ca standardele SEC 95 să fie mai flexibile, astfel încât să le rămână spațiu de manevră pentru investiții. Acestea pot, de exemplu, lua forma unor ajustări multianuale ale obiectivelor bugetare sau ale sistemelor de derogări parțiale de la obiectivul cheltuielilor pentru investiții, pentru a ține seama de ciclul investițional;

54. solicită ca această problemă să fie rezolvată la nivelul UE prin armonizarea legislației, astfel încât standardele SEC 95 să devină mai flexibile, pentru a le permite autorităților locale și regionale să facă investiții în acest sens, respectând, în același timp, cerințele Pactului de stabilitate și de creștere privind buna gestionare a finanțelor publice;

55. solicită să se utilizeze mai mult noile mecanisme inovatoare de finanțare, precum împrumuturile și alte fonduri de rulment („revolving funds”); ia notă, de asemenea, de oportunitățile oferite de parteneriatele public-privat și de BEI pentru stimularea investițiilor creative și inovatoare la nivel teritorial, și salută măsurile prevăzute pentru perioada de programare 2014-2020, inclusiv cele privind fondurile CSC, care continuă promovarea acestor activități;

56. constată că accesul la piețele financiare prezintă mari diferențe în cadrul UE și că acesta nu se face cu ușurință în anumite părți ale Europei în cazul autorităților locale și regionale; prin urmare, aceste deficiențe trebuie remediate la nivelul UE;

57. așteaptă cu interes discuțiile viitoare pe tema posibilităților oferite de alte instrumente inovatoare la nivelul UE, pentru a stimula investițiile și a sprijini solidaritatea, în încercarea de a scoate Europa din criză, inclusiv pe tema obligațiilor UE pentru finanțarea proiectelor și a euro-obligațiilor.

Bruxelles, 31 ianuarie 2013

Președintele
Comitetului Regiunilor
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Avizul Comitetului Regiunilor „O guvernare mai bună pentru piața unică”

(2013/C 62/08)

COMITETUL REGIUNILOR

- În conformitate cu principiul subsidiarității, piața unică ar trebui orientată prin legislație UE numai în măsura în care este cu adevărat necesar. Neluarea în considerare a acestui principiu poate duce la dificultăți în etapa de implementare, când nu mai există spațiu de manevră la nivel național, putând astfel periclita dezvoltarea economiei naționale.
- La elaborarea legislației trebuie să se țină seama de rolul semnificativ al administrațiilor locale și regionale. În special principiul „a gândi mai întâi la scară mică” subliniază importanța activităților locale și condițiile create la nivel local pentru agenții economici. Cadrul este creat la nivel european, dar factorii care definesc bunăstarea și viața economică își au întotdeauna rădăcinile la nivel local și regional. Este important ca acest lucru să fie luat în considerare la elaborarea legislației pieței unice, fiindcă este singura cale de reconciliere a conceptului de „local” cu o economie paneuropeană.
- Autoritățile locale și regionale sunt cele care implementează o mare parte din legislația pieței unice. Pentru evitarea problemelor ce apar când normele ajung să fie puse în practică, este important ca CoR și autoritățile locale și regionale să joace un rol în elaborarea legislației UE.
- La identificarea domeniilor-cheie, trebuie să se acorde prioritate acelor domenii care au capacitatea de a inova și de a crea locuri de muncă de calitate. Buna funcționare a pieței unice digitale și a sectorului de servicii în ansamblul său sunt domenii de cea mai mare importanță și prioritate.

Raportor

Markku MARKKULA (FI-PPE), membru al Consiliului local al orașului Espoo

Document de referință

Comunicarea Comisiei privind o guvernare mai bună pentru piața unică

COM(2012) 259

Avizul Comitetului Regiunilor – O guvernare mai bună pentru piața unică**I. OBSERVAȚII GENERALE**

1. Piața unică reprezintă un motor esențial al creșterii economice europene. De două decenii, libera circulație a mărfurilor, serviciilor, capitalurilor și lucrătorilor a fost forța motrice a prosperității și economiei europene. Această libertate de circulație precum și evoluția modului în care este guvernată permit acum accelerarea ieșirii din criza economică și crearea condițiilor de realizare în mod coeziv a unei economii de piață sociale în Uniunea Europeană. În plus, politica de coeziune joacă un rol complementar în ceea ce privește realizarea pieței unice în toate regiunile Uniunii Europene, în special datorită faptului că stimulează competitivitatea IMM-urilor, contribuie la ecologizarea economiei și pune accentul pe know-how și pe inovare, îndeosebi în regiunile afectate de dezavantaje structurale.

2. CoR atrage atenția asupra faptului că statele membre trebuie să aibă în același timp posibilitatea de a alege ele însele instrumentele de relansare economică, ținând seama de necesitățile și interesele concrete ale economiilor lor naționale.

COMUNICAREA COMISIEI

3. Comunicarea prezintă planul Comisiei de dezvoltare a pieței unice și de îndeplinire a obiectivelor Strategiei Europa 2020.

4. Potrivit comunicării, deficitul mediu de transpunere era de 1,2 % în februarie 2012, iar implementarea legislației pieței unice durează tot mai mult. În plus, normele nu funcționează întotdeauna corespunzător în practică, chiar și atunci când au fost transpuse la nivel național.

5. Comunicarea Comisiei solicită reînnoirea angajamentului în direcția unei piețe unice care generează creștere. Propunerea are două componente distincte:

- a. un plan de acțiune pentru a obține progrese rapide în domeniile-cheie cu potențial maxim de creștere;
- b. măsuri practice pentru îmbunătățirea în continuare a modului în care normele pieței unice sunt concepute, implementate, aplicate și respectate.

PUNCTUL DE VEDERE AL COMITETULUI REGIUNILOR

6. Preocuparea Comisiei pentru dezvoltarea pieței unice este justificată. Cu toate acestea, în vreme ce comunicarea prezintă

măsuri generale, se constată că numai anumite domenii specifice sau numai anumite state membre se confruntă cu probleme grave în ceea ce privește implementarea normelor.

7. Comisia urmărește să îmbunătățească funcționarea pieței unice pe baza măsurilor stabilite în comunicare. Propunerile Comisiei sunt orientate către două obiective-cheie. Pe de o parte, piața unică trebuie să facă progrese rapide în domeniile cu cel mai mare potențial de creștere și, pe de altă parte, trebuie întreprinse acțiuni care să sporească eficiența „cicluului de guvernare” al pieței unice. Comisia planuiește să utilizeze cadrul oferit de semestrul european pentru a monitoriza progresele în acest sens. Comitetul Regiunilor consideră că aceasta este calea de urmat.

8. Comunicarea se concentrează îndeosebi asupra îmbunătățirii implementării la nivel național și asupra consolidării angajamentului statelor membre.

9. Într-o anumită măsură, ritmul lent de implementare poate fi explicat prin slaba angajare politică a statelor membre de a pune în aplicare anumite norme individuale. Singurul mod de a soluționa problema este de a asigura în măsură suficientă voința și angajamentul nivelului politic. Diferențele de cultură administrativă și legislativă trebuie să fie luate în considerare încă de la începutul lucrărilor pregătitoare în materie de legislație a pieței unice.

10. Comitetul Regiunilor este de acord cu Comisia în ceea ce privește faptul că suprareglementarea este o problemă serioasă, care a impus poveri suplimentare inutile agenților economici și cetățenilor.

11. Sub anumite aspecte, propunerile Comisiei sunt „ex post” și comunicarea nu atrage atenția în suficientă măsură asupra cauzelor ritmului lent de implementare.

II. CONCENTRAREA PE DOMENIILE CU POTENȚIAL MAXIM DE CREȘTERE**COMUNICAREA COMISIEI**

12. Potrivit comunicării, domeniile cu cel mai mare potențial de creștere sunt sectorul serviciilor (inclusiv vânzările cu amănuntul și cu ridicata, serviciile furnizate agenților economici și sectorul construcțiilor), serviciile financiare, transportul, economia digitală și sectorul energetic.

13. Pentru a asigura implementarea eficientă a normelor pieței unice, se propune ca statele membre să se angajeze mai puternic în acest sens și să coopereze cu Comisia în faza de implementare.

— Statele membre ar trebui să se angajeze în direcția unei „toleranțe zero” în ceea ce privește transpunerea directivelor, cu alte cuvinte deficitul de transpunere și deficitul de conformitate ar trebui să fie de 0 %.

— Statele membre ar trebui să prezinte Comisiei, pe căi informale, aspecte specifice ale măsurilor care urmează să fie întreprinse, astfel încât Comisia să poată oferi o asistență eficientă în perioada de transpunere.

14. Prioritățile Comisiei se concentrează asupra transpunerii normelor UE și a implementării lor eficiente. Comisia ar urma să redacteze un raport anual cu privire la integrarea pieței unice, pentru a monitoriza modul în care aceasta funcționează în practică și a identifica alte acțiuni necesare la nivel UE și național. Comisia ar urma să ia măsuri pentru a asigura implementarea la timp, corectă și eficientă a normelor UE în domeniile-cheie.

PUNCTUL DE VEDERE AL COMITETULUI REGIUNILOR

15. Principalul obiectiv al comunicării Comisiei este de a îmbunătăți funcționarea pieței unice. Următorul pas pe calea corectă este selectarea domeniilor-cheie. Pentru a dezvolta piața unică europeană, este esențială identificarea celor mai eficiente măsuri.

16. În actualul climat economic, statutul serviciilor financiare, care se numără printre domeniile cu potențial de creștere maxim, este important dar, în același timp, problematic.

17. La identificarea domeniilor-cheie, trebuie să se acorde prioritate acelor domenii care au capacitatea de a inova și de a crea locuri de muncă de calitate. Alegerea de domenii-cheie s-a dovedit avantajoasă pentru administrația locală. Funcționarea pieței unice digitale și a sectorului de servicii în ansamblul său sunt domenii de cea mai mare importanță și prioritate.

18. Statele membre mai au încă multe de făcut pentru a facilita activitățile pieței digitale. Autoritățile locale pot juca un rol în acest sens, de exemplu prin achizițiile publice. Desfășurarea pe cale electronică a achizițiilor publice și utilizarea generalizată a facturilor electronice ar reprezenta o contribuție semnificativă la dezvoltarea pieței digitale. Obstacolele și provocările cu care se confruntă implementarea comerțului electronic în sectorul public nu se referă numai la funcționalitatea tehnică. Sprijinul din partea conducerii, adaptarea organizațională și formarea personalului reprezintă factori esențiali pentru succesul pieței digitale la nivel local și regional și al achizițiilor publice electronice asociate cu această piață.

19. Desfășurarea electronică a achizițiilor publice va necesita mai multe măsuri la nivel național și local. La nivel european

însă, măsurile care trebuie luate se referă la facilitarea trecerii la mediul electronic. De asemenea, la nivel european trebuie desemnate mai eficient bunele practici.

20. Responsabilitatea de a elabora legislația națională revine autorităților naționale, cărora li se cere să implementeze legislația UE corect și corespunzător din perspectiva națională.

21. Salutăm faptul că Directiva privind combaterea întârzierii efectuării plăților este inclusă pe lista actelor legislative esențiale a căror implementare va fi monitorizată îndeaproape. Întârzierea efectuării plăților de către autoritățile publice este o problemă majoră pentru întreprinderile mici și mijlocii, care se cere urgent soluționată.

22. Sunt binevenite propunerile de a monitoriza implementarea în statele membre. Publicarea unui raport anual va da statelor membre ocazia de a-și compara propria situație cu a celorlalte. Pe baza raportului anual și a analizei, Comisia va identifica principalele provocări politice și acțiunile care trebuie întreprinse în următorul an, atât la nivel european, cât și național. Raportul anual va prezenta recomandări specifice pentru fiecare țară, pe baza unei analize mai aprofundate a realizărilor acesteia, în contextul semestrului european.

III. CONCEPEREA, IMPLEMENTAREA, APLICAREA ȘI RESPECTAREA NORMELOR PIEȚEI UNICE

COMUNICAREA COMISIEI

23. Comunicarea Comisiei subliniază că, la elaborarea reglementării pieței unice, UE trebuie să garanteze că:

— normele sunt ușor de înțeles, lipsite de ambiguitate și clare;

— sarcinile administrative ce revin agenților economici, cetățenilor și guvernelor nu sunt împovărătoare în mod inutil;

— procedurile administrative necesare (autorizații etc.) pot fi îndeplinite pe cale electronică;

— informațiile sunt disponibile, iar agenții economici și cetățenii au acces la căi de atac eficiente.

24. Pentru a asigura conformarea la aceste principii, ar trebui ca părțile interesate să fie consultate înainte de elaborarea propunerilor legislative.

25. Comisia propune ca, în funcție de situație, instrumentul folosit să fie de preferință regulamentul, și nu directiva, în special în cazurile în care nu mai este necesar să se lase o marjă de flexibilitate pentru implementarea normelor UE propuse.

PUNCTUL DE VEDERE AL COMITETULUI REGIUNILOR

26. Comitetul este pe deplin de acord cu obiectivele calitative ale legislației. Claritatea și inteligibilitatea acesteia sunt un obiectiv important la nivelul UE și pentru legiuitorii de la nivelul național.

27. Consideră că Sistemul de informare al pieței interne reprezintă un instrument esențial, la care autoritățile locale și regionale trebuie să aibă un acces nerestricționat; totodată, trebuie să se asigure oportunități de formare pentru personalul acestora, astfel încât să poată utiliza sistemul în mod eficient

28. În conformitate cu principiul subsidiarității, piața unică ar trebui orientată prin legislație UE numai în măsura în care este cu adevărat necesar. Neluarea în considerare a acestui principiu poate duce la dificultăți în etapa de implementare, când nu mai există spațiu de manevră la nivel național, putând astfel periclita dezvoltarea economiei naționale.

29. Subliniază utilitatea centrelor SOLVIT pentru cetățeni și pentru întreprinderile mici, în special în regiunile de frontieră și îndeamnă Comisia să le promoveze în continuare activitatea, solicitând totodată tuturor statelor membre să pună la dispoziția acestor centre personalul și resursele necesare.

30. Observă că procedura europeană cu privire la cererile cu valoare redusă nu este suficient de cunoscută de instanțele competente, nefiind încă utilizată decât rareori; o problemă specifică pentru cetățenii care recurg la această procedură este faptul că executarea ulterioară a hotărârii are loc într-un alt stat membru.

31. Calitatea slabă a unora dintre norme erodează legitimitatea reală a UE din perspectiva cetățenilor și a agenților economici. De exemplu, legislația privind achizițiile publice a limitat în practică sfera în care statele membre și administrația locală pot decide asupra propriilor activități. Normele pieței unice și teama de a nu le încălca orientează organizarea serviciilor într-o direcție care nu este întotdeauna cea adecvată din punct de vedere operațional.

COMUNICAREA COMISIEI

32. Comisia afirmă că este necesară o utilizare mai inteligentă a instrumentelor IT pentru informarea agenților economici și a cetățenilor. Comisia subliniază că statele membre trebuie să își intensifice eforturile de furnizare a unor informații prezentate într-o manieră accesibilă privind activitățile pieței unice.

33. Ar trebuie să fie posibilă efectuarea pe cale electronică a procedurilor administrative, în special atunci când formalitățile sunt îndeplinite în alt stat membru. Cooperarea dintre autorități ar trebui facilitată prin Sistemul de informare al pieței interne.

34. În vederea rezolvării problemelor cu care se confruntă agenții economici și cetățenii, comunicarea propune să se înființeze un serviciu de asistență de prim resort, ușor accesibil, la nivel național, la care aceștia să poată recurge.

35. Statele membre trebuie să se angajeze în direcția oferirii unor căi judiciare de atac rapide și eficiente.

36. Potrivit comunicării, ar trebui să existe o singură autoritate responsabilă cu supravegherea și monitorizarea pieței unice la nivel național. Comisia recomandă ca statele membre să înființeze „centre pentru piața unică” și intenționează să înființeze o rețea europeană formată din aceste entități naționale.

PUNCTUL DE VEDERE AL COMITETULUI REGIUNILOR

37. Este de la sine înțeles că identificarea și diseminarea bunelor practici merită salutate, ele trebuind de altfel să fie întotdeauna prezente în activitățile de dezvoltare obișnuite ale Comisiei.

38. De asemenea, este de salutat dezvoltarea cooperării dintre autorități în sensul propus de Comisie. De exemplu, înființarea centrelor pentru piața unică se poate justifica prin aceea că ar facilita schimbul de informații dintre autoritățile statelor membre și Comisie. Sarcinile centrelor pentru piața unică trebuie să fie compatibile cu alte aspecte ale administrațiilor statelor membre.

39. La elaborarea legislației trebuie să se țină seama de rolul semnificativ al administrațiilor locale și regionale. În special principiul „a gândi mai întâi la scară mică” subliniază importanța activităților locale și condițiile create la nivel local pentru agenții economici. Cadrul este creat la nivel european, dar factorii care definesc bunăstarea și viața economică își au întotdeauna rădăcinile la nivel local și regional. Este important ca acest lucru să fie luat în considerare la elaborarea legislației pieței unice, fiindcă este singura cale de reconciliere a conceptului de „local” cu o economie paneuropeană.

40. Autoritățile locale și regionale sunt cele care implementează o mare parte din legislația pieței unice. Pentru evitarea problemelor ce apar când normele ajung să fie puse în practică, este important ca CoR și autoritățile locale și regionale să joace un rol în elaborarea legislației UE.

41. Inovațiile se nasc la nivel local. Autoritățile locale și regionale pot juca un rol-cheie în sprijinirea și coordonarea lor. Pentru a dezvolta piața unică europeană, ar trebui elaborat un model în care atât actorii de nivel local, cât și cei de nivel european să-și joace propriile roluri, în mod natural. De exemplu, Comisia ar putea promova o abordare în care eforturile comune ale diferitelor direcții generale să se orienteze către dezvoltarea domeniilor cu cel mai mare potențial de creștere, în timp ce nivelul local ar experimenta cele mai bune practici.

42. Cu toate acestea, nici măcar cele mai bune practici nu pot fi diseminate fără o rețea europeană. Comisia este cea mai indicată să creeze astfel de rețele. În domeniile politice și în regiunile cu cel mai mare potențial de inovare ar fi recomandabil să se lanseze proiecte de pionierat finanțate de UE, în care cercetarea să asigure un sprijin eficient atât pentru inovare, cât și pentru predare și învățare. Cu sprijinul Comisiei, toți actorii locali ar trebui să aibă acces la practicile dezvoltate pe aceste baze.

IV. ALTE MĂSURI DE MONITORIZARE NECESARE

43. Comisia Europeană și-a finalizat comunicarea pe tema Actului privind piața unică II [COM(2012) 573 final]. Potrivit comunicării, implicarea comună a Parlamentului European, a Consiliului UE, a Comitetului Economic și Social European, a Comitetului Regiunilor și a numeroase părți interesate a dus la crearea unei viziuni politice larg împărtășite privind dezvoltarea în continuare a pieței unice și a permis concentrarea atenției politice. CoR este de acord cu Comisia atunci când afirmă că, în perspectiva provocărilor pe care le generează criza economică, activitatea de monitorizare trebuie intensificată.

44. Cei patru factori prezentați în comunicare sunt: 1. dezvoltarea unor rețele pe deplin integrate în cadrul pieței unice; 2. promovarea mobilității transfrontaliere a cetățenilor și a întreprinderilor; 3. sprijinirea economiei digitale pe întreg cuprinsul Europei; 4. consolidarea antreprenoriatului social, a coeziunii și a încrederii consumatorilor.

45. Rețelele sunt coloana vertebrală a economiei, iar obiectivul este de a realiza o piață unică în care cetățenii și întreprinderile să beneficieze de o piață unică a transportului și a energiei. Sectorul digital este unul dintre factorii principali de creștere a productivității și a creativității. Antreprenoriatul social înseamnă luarea unor măsuri active de implicare a cetățenilor și a celui de-al treilea sector și o creștere rapidă a diverselor activități în parteneriat. CoR așteaptă măsuri concrete,

astfel încât așteptările legate de aceste obiective să fie îndeplinite fără întârziere.

46. În afara punctelor menționate, există mai multe chestiuni legate de funcționarea pieței unice care ar trebui dezbătute la nivel politic. În lumina experiențelor dobândite odată cu criza financiară, aceste probleme trebuie rezolvate. Deși multe dintre ele au fost deja identificate în Strategia Europa 2020 și în inițiativele emblematice, încă nu au fost găsite soluții. Măsurile necesare au fost de asemenea dezbătute în mai multe avize ale CoR și Comitetul dorește să sublinieze în special măsurile prezentate mai jos.

47. CoR (CdR 330/2010) „propune să se încheie și pacte teritoriale, în cadrul cărora, printr-o abordare regională flexibilă, autoritățile locale și regionale să-și concentreze acțiunile și finanțarea asupra punerii în aplicare a Strategiei UE 2020 și a inițiativelor emblematice. Trebuie să se pună un accent special pe proiectele care promovează inovarea socială în regiunile în cauză și care au cel mai puternic impact social posibil.” Deosebit de importante sunt măsurile destinate domeniilor-cheie menționate în comunicarea Comisiei, cum ar fi exploatarea tuturor posibilităților digitale în modernizarea proceselor și structurilor serviciilor.

48. CoR (CdR 330/2010) „recomandă Comisiei să pună în aplicare, în cadrul Actului privind piața unică, toate progresele obținute de Tratatul de la Lisabona care ar putea duce la restabilirea încrederii cetățenilor Uniunii în piața unică, și anume articolul 3 TUE care stabilește noi obiective sociale pentru Uniune în ceea ce privește lupta împotriva excluziunii sociale și a discriminărilor, promovarea justiției și a protecției sociale, egalitatea între femei și bărbați, solidaritatea între generații și protecția drepturilor copilului”. Și în acest caz, problema este cum să generezi inovații societale astfel încât Europa să poată dezvolta proiecte de pionierat, propunând inovații în câteva domenii și o cooperare între domeniile care furnizează soluții decisive de utilitate universală.

Bruxelles, 31 ianuarie 2013

Președintele
Comitetului Regiunilor
Ramón Luis VALCÁRCEL SISÓ

Avizul Comitetului Regiunilor „Cunoașterea mediului marin 2020”

(2013/C 62/09)

COMITETUL REGIUNILOR

- consideră că cunoașterea mediului marin este esențială, în special pentru a realiza o creștere durabilă și pentru ca oceanele să poată fi sănătoase și productive, precum și pentru a îmbunătăți înțelegerea ecosistemelor marine și a consecințelor pe care le au activitățile umane asupra acestora;
- consideră că este importantă deținerea unor date centralizate cu privire la activitățile din domeniul maritim, pentru o mai bună înțelegere și predicție a posibilelor interacțiuni;
- scoate în evidență faptul că, în plus față de bugetele proprii pentru colectarea de date, statele membre ar trebui, de asemenea, să poată utiliza fonduri europene pentru colectarea de date și pentru cercetare;
- consideră că, deși s-au făcut progrese, în special în ceea ce privește finalizarea primei faze a EMODnet, mai trebuie încă depășite o serie de provocări, astfel încât Comisia să-și atingă obiectivele stabilite în 2010;
- consideră că este necesară elaborarea unor proceduri simplificate și eficiente pentru solicitările de autorizare și pentru evaluarea lor, astfel încât aceste solicitări să fie procesate în mod eficient;
- subliniază importanța de a continua eforturile depuse deja, în special în ceea ce privește EMODnet și de a i se face acestuia din urmă o amplă publicitate odată ce va deveni operațională (în 2014), astfel încât să atragă contribuțiile necesare și să fie adusă în atenția publicului-țintă (sectoarele public și privat și publicul larg).

Raportor	dl Arnold HATCH (UK-NI), membru al Consiliului local Craigavon (Irlanda de Nord)
Document de referință	Cartea verde – Cunoașterea mediului marin 2020: de la cartografierea fundului mării la prognoza oceanografică COM(2012) 473 final

Avizul Comitetului Regiunilor – Cunoașterea mediului marin 2020

I. RECOMANDĂRI POLITICE

COMITETUL REGIUNILOR,

Introducere

1. consideră că cunoașterea mediului marin este esențială, în special pentru a realiza o creștere durabilă și pentru ca oceanele să poată fi sănătoase și productive, precum și pentru a îmbunătăți înțelegerea ecosistemelor marine și a consecințelor pe care le au activitățile umane asupra acestora. CoR constată că datele disponibile în prezent sunt fragmentate și stocate în baze de date distincte de către autoritățile publice, centrele de cercetare și sectorul privat, iar datele colectate depășesc granițele naționale. CoR consideră că este importantă deținerea unor date centralizate cu privire la activitățile din domeniul maritim, pentru o mai bună înțelegere și predicție a posibilităților interacțiuni: de exemplu, explorarea de mare adâncime (exploatarea miniere, petroliere și cele de gaz) reprezintă o activitate de mare risc care este în prezent gestionată în mod complet independent de activitățile de pescuit;

2. având convingerea că natura fragmentată a datelor reprezintă o încetinire a dezvoltării economice și durabile în domeniul maritim, consideră că obiectivul ar trebui să fie acela de a îmbunătăți accesul la date, de a reduce costurile pentru utilizatori, de a stimula inovarea și de a reduce incertitudinile cu privire la natura mărilor noastre. Bazele de date ar trebui să fie ușor de folosit, fiind prevăzute cu un punct de contact local, pentru a-i ajuta pe utilizatori, și să fie legate de o pagină web publică, care ar putea fi concepută în așa fel încât să încurajeze publicul să participe la anchete online pe scară largă;

3. reamintește că și-a mai exprimat poziția pe tema cunoașterii mediului marin în avizul său din ianuarie 2011 ⁽¹⁾, care se referea atât la comunicarea privind cunoașterea mediului marin ⁽²⁾, cât și la propunerea de regulament privind o politică maritimă integrată ⁽³⁾. Cartea verde este o continuare a comunicării menționate anterior și o serie de elemente-cheie menționate în avizul din 2011 rămân valabile;

4. reamintește faptul că comunicarea din 2010 privind cunoașterea mediului marin a fost și ea elaborată ca urmare a

⁽¹⁾ CdR 339/2010 fin Dezvoltarea unei politici maritime integrate și cunoașterea mediului marin 2020.

⁽²⁾ COM(2010)461 final Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și către Consiliu „Cunoașterea mediului marin 2020 – date și observații privind mediul marin pentru o creștere inteligentă și durabilă”.

⁽³⁾ COM(2010)494 final Propunere de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a unui program de susținere a continuării dezvoltării unei politici maritime integrate.

solicitării pentru o abordare mai coordonată în ceea ce privește colectarea și compilarea datelor privind mediul marin, formulate în cadrul concluziilor Consiliului privind politica maritimă integrată, de la 16 noiembrie 2009 ⁽⁴⁾. Provocările identificate în documentul Comisiei sunt următoarele: durabilitatea inițiativelor-cheie ale UE în acest domeniu, în special a Rețelei europene de observare și date privind mediul marin EMODnet și a Programului european de monitorizare a Pământului (GMES), după 2014; criza financiară și utilizarea judicioasă a bugetelor statelor membre în acest domeniu și accesul la date în domeniul pescuitului;

5. consideră că, deși s-au făcut progrese, în special în ceea ce privește finalizarea primei faze a EMODnet, mai trebuie încă depășite o serie de provocări, astfel încât Comisia să-și atingă obiectivele stabilite în 2010;

6. prin urmare, salută Cartea verde a Comisiei Europene.

Observații privind Cartea verde

7. atrage atenția asupra faptului că cunoașterea mediului marin și a ecosistemelor acestuia este o condiție prealabilă absolută pentru dezvoltarea pe deplin a potențialului „economiei albastre”, care reprezintă dimensiunea maritimă a Strategiei Europa 2020;

8. accentuează că „economia albastră” trebuie să fie durabilă și să genereze locuri de muncă în sectoarele marin, maritim și al pescuitului prin îmbunătățirea competitivității și a eficienței industriei, a autorităților publice și a comunității de cercetare. Potrivit estimărilor Comisiei Europene, beneficiile creării unei rețele integrate pentru înlocuirea actualului sistem fragmentat de observare a mediului marin s-ar putea ridica la 300 de milioane de euro pe an;

9. își reafirmă sprijinul pentru conceptul unei rețele europene de observare și date privind mediul marin (EMODnet) care să contribuie la crearea unei rețele paneuropene mai integrate pentru cunoașterea mediului marin;

10. subliniază importanța de a continua eforturile depuse deja, în special în ceea ce privește EMODnet și de a i se face acestuia din urmă o amplă publicitate odată ce va deveni operațională (în 2014), astfel încât să atragă contribuțiile necesare și să fie adusă în atenția publicului-țintă (sectoarele public și privat și publicul larg). Prin urmare, Comitetul sprijină introducerea unui proces continuu și integrat după 2014;

⁽⁴⁾ Concluziile Consiliului privind politica maritimă integrată, cea de-a 2 973-a ședință a Consiliul Afaceri Generale din 16.11.2009.

11. atrage atenția asupra importanței deținerii unor informații și date mai precise cu privire la biodiversitatea mediului marin, funcționarea diferitelor ecosisteme marine și interacțiunile acestora cu activitățile umane. În plus, CoR consideră că este necesară elaborarea unor proceduri simplificate și eficiente pentru solicitările de autorizare și pentru evaluarea lor, astfel încât aceste solicitări să fie procesate în mod eficient;

12. subliniază că cunoștințele despre starea stocurilor de pește sunt esențiale pentru elaborarea unei reforme realiste și ambițioase a politicii comune în domeniul pescuitului și își reafirmă solicitarea de a se aloca fonduri separate adecvate pentru colectarea de date în cadrul Fondului european pentru pescuit și afaceri maritime (FEPAM) aflat în dezbateri la ora actuală;

13. scoate în evidență faptul că, în plus față de bugetele proprii pentru colectarea de date, statele membre ar trebui, de asemenea, să poată utiliza fonduri europene pentru colectarea de date și pentru cercetare, în special în cadrul FEPAM și Orizont 2020;

14. solicită o abordare mai structurată a observării mediului marin, pentru a se furniza platformei CLIMATE-ADAPT indicatori mai preciși în ceea ce privește modificările locale ale

parametrilor climatici, cum ar fi creșterea nivelului mării și acidificarea oceanelor, și pentru a contribui astfel la procesul de adaptare la încălzirea globală.

Principiul subsidiarității

15. reamintește că, în baza principiului subsidiarității, responsabilitatea colectării datelor revine în principal statelor membre. Având în vedere necesitatea de a asigura coerența între statele membre și diferitele comunități de utilizatori, UE ar putea aduce o valoare adăugată în faza de compilare a datelor. Datele de la nivel național nu ne oferă toate informațiile de care avem nevoie cu privire la mări ca sistem global interconectat prin vânturile schimbătoare, curenții sezonieri și speciile migratoare. În plus, aceste variabile depășesc granițele naționale și, prin urmare, informațiile colectate trebuie coordonate și corelate pentru a obține rezultatele dorite;

16. prin urmare, consideră că este necesară o analiză la nivel european și că acțiunile la nivelul UE sunt pe deplin justificate în ceea ce privește principiul subsidiarității;

17. cu toate acestea, atrage atenția asupra necesității de a respecta principiile subsidiarității și proporționalității în momentul elaborării viitoarelor măsuri, în urma acestei consultări, și de a lua în considerare posibilele sarcini administrative sau financiare care s-ar putea ivi pentru autoritățile locale și regionale.

Bruxelles, 31 ianuarie 2013

Președintele
Comitetului Regiunilor
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Avizul Comitetului Regiunilor privind „Creșterea albastră”: Oportunități pentru o creștere sustenabilă în domeniul marin și maritim

(2013/C 62/10)

COMITETUL REGIUNILOR

- atrage atenția asupra faptului că economia maritimă, în sens larg, nu se limitează la regiunile și entitățile care dispun de acces direct la mări și oceane, ci privește, în mare măsură, și regiunile aflate la mare distanță de porturi și de zonele costiere, în măsura în care ele găzduiesc, printre altele, producția de echipamente pentru nave maritime, precum și activități în domeniile transporturilor, logisticii, cercetării și dezvoltării;
- solicită ca particularitățile regionale ale bazinelor maritime europene să fie luate în considerare la dezvoltarea economiei albastre și să fie utilizate la punerea în aplicare a acesteia;
- subliniază necesitatea unui sprijin financiar pentru acvacultură, din fondurile UE, și respinge propunerea privind modificarea genetică a organismelor marine, în vederea creării de noi specii, mai rezistente la boli și la poluarea mediului;
- atrage atenția asupra echipamentelor militare care datează din perioada războaielor mondiale și a războiului rece și a deșeurilor radioactive care au fost deversate în mare, considerând că se impune elaborarea unei metodologii la nivel european și asigurarea fondurilor care să garanteze securizarea acestor materiale periculoase;
- solicită invitarea regulată a Comitetului Regiunilor, în calitate de reprezentant al autorităților locale și regionale, la toate lucrările viitoare legate de conceptul de creștere albastră, inclusiv la cele privind elaborarea și aplicarea strategiilor privind bazinele maritime, pe care le consideră un instrument important de implementare a principiilor-cheie ale creșterii albastre.

Raportor	dl Adam BANASZAK (PL-AE), membru al Adunării regionale Cuyavia-Pomerania
Document de referință	Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor - „Creșterea albastră”: oportunități pentru o creștere sustenabilă în domeniul marin și maritim COM(2012) 494 final

Avizul Comitetului Regiunilor - „Creșterea albastră”: oportunități pentru o creștere sustenabilă în domeniul marin și maritim

I. RECOMANDĂRI POLITICE

COMITETUL REGIUNILOR

1. subliniază faptul că la baza conceptului de „creștere albastră” se află convingerea că mările, oceanele și zonele de coastă pot juca un rol esențial în rezolvarea multor probleme actuale, și că acest concept trebuie să aibă la bază principiile dezvoltării durabile și ale unei „specializări inteligente”;

2. atrage atenția asupra faptului că economia maritimă, în sens larg, nu se limitează la regiunile și entitățile care dispun de acces direct la mări și oceane, ci privește, în mare măsură, și regiunile aflate la mare distanță de porturi și de zonele costiere, în măsura în care ele găzduiesc, printre altele, producția de echipamente pentru nave maritime, precum și activități în domeniile transporturilor, logisticii, cercetării și dezvoltării;

3. subliniază importanța creșterii economiei albastre, care poate ajuta UE să își sporească competitivitatea pe scena internațională;

4. consideră că fundamentul creșterii economiei albastre îl reprezintă protejarea biodiversității și a mediului marin, inclusiv a ecosistemelor sale, lucru care va spori importanța rolului natural pe care îl îndeplinesc niște ecosistemele marine și costiere sănătoase și rezistente;

5. apreciază actualele inițiative ale UE, precum și pe cele planificate pentru 2014-2020, care vizează sprijinirea activităților statelor membre și ale autorităților locale și regionale în favoarea creșterii economiei albastre;

6. sprijină eforturile de punere la punct a unui sistem concertat de amenajare a spațiului maritim (ASM) în întreaga Uniune Europeană, care va reprezenta un instrument important de echilibrare a intereselor diferitelor sectoare din economia albastră și va contribui la utilizarea eficientă și durabilă a resurselor marine prețioase;

7. consideră că în Europa lipsește o politică maritimă unitară. Comitetul remarcă și că în comunicare nu sunt luate în considerare anumite sectoare ale economiei maritime, precum transportul maritim și construcțiile navale;

Energia albastră

8. este de acord cu faptul că industria energiei regenerabile *offshore*, înțeleasă în sens larg, este un sector economic important, care asigură accesul la energie electrică în condițiile unui impact ne semnificativ asupra mediului și care poate impulsiona dezvoltarea unei anume regiuni;

9. subliniază că fondurile UE reprezintă un instrument important de promovare a acestei ramuri economice, ele fiind folosite la finanțarea investițiilor în domeniu, a activităților de cercetare și dezvoltare, precum și a formării resurselor umane;

10. observă că trebuie acordată o atenție specială impactului pe care instalațiile legate de producția de energie din surse regenerabile îl au asupra mediului;

11. atrage atenția asupra faptului că dezvoltarea energiei regenerabile *offshore* poate constitui un impuls pentru dezvoltarea porturilor maritime de mai mici dimensiuni, în care vor putea fi satisfăcute necesitățile logistice ale acestei ramuri a economiei maritime;

12. este de părere că reprezentanții autorităților maritime, portuare, locale și regionale ar trebui invitate la discuțiile ce vor analiza și mai amănunțit viitorul industriei energiei regenerabile *offshore*;

13. remarcă rolul special care va reveni sectorului public în susținerea viitoarelor inițiative în domeniu;

Acvacultura și pescuitul

14. remarcă faptul că dezvoltarea acvaculturii, alături de creșterea producției pe baza respectului față de mediu, echilibrului ecologic și biodiversității, va avea un impact pozitiv asupra sporirii consumului de pește și de alte organisme marine. Acvacultura va contribui la îmbunătățirea sănătății publice, la sprijinirea operatorilor economici care depind de acvacultură, la reducerea consumului de înlocuitori de proteine din pește și la creșterea ocupării forței de muncă în acest sector al economiei albastre;

15. subliniază necesitatea unui sprijin financiar pentru acvacultură, din fondurile UE, lucru care va spori importanța sectorului pescuitului și activităților conexe în zonele de coastă;

16. respinge propunerea privind modificarea genetică a organismelor marine, în vederea creării de noi specii, mai rezistente la boli și la poluarea mediului;

17. sprijină înlocuirea motoarelor navelor de pescuit și comercializarea unor noi tipuri de nave, mai eficiente din punct de vedere energetic, care să practice un pescuit selectiv și să îmbunătățească siguranța și confortul navelor;

18. își reafirmă poziția exprimată în Avizul privind reforma politicii comune în domeniul pescuitului, în care recunoaște necesitatea înființării unui consiliu consultativ pentru acvacultură, care să reunească reprezentanții sectorului de producție;

19. subliniază rolul Comitetului științific, tehnic și economic pentru pescuit (CSTEP), organism științific care sprijină activitatea Comisiei Europene de asigurare a unei gestionări durabile a pescuitului;

Turismul maritim, de coastă și de croazieră

20. remarcă faptul că numeroși locuitori ai UE sunt din ce în ce mai interesați de o vacanță la malul mării, într-o țară din Uniune. Mai mult, calitatea crescândă a serviciilor din acest sector economic este factorul care sporește atractivitatea;

21. susține abordarea strategică în privința infrastructurilor porturilor maritime, danelor și transportului, în sens larg, și evidențiază importanța susținerii financiare a activităților de investiții prin intermediul resurselor Fondului de coeziune, Fondului european de dezvoltare regională și Fondului european pentru pescuit și afaceri maritime;

22. consideră că noul cadru financiar pentru perioada 2014-2020 ar trebui să susțină și să promoveze inițiativele care asociază mai multe activități de protecție a zonelor costiere, precum și activități turistice care să respecte mediul;

23. subliniază rolul pe care zonele marine protejate îl joacă în conservarea și protejarea ecosistemelor marine și în dezvoltarea activităților subacvatice cu caracter turistic și durabil, ca instrument strategic de cunoaștere a mediului marin și de sensibilizare a societății față de acesta;

24. susține modul în care autoritățile locale și regionale s-au implicat până acum în sprijinirea, promovarea și popularizarea protecției mediului, inițiativelor de dezvoltare a infrastructurii turistice și pregătirea de lucrători cu înaltă calificare în acest sector al economiei;

25. recunoaște importanța deosebită a școlilor de marină și a centrelor universitare de pregătire, care formează lucrători atât cu o diplomă de studii superioare, cât și extrem de bine calificați profesional pentru economia maritimă. La fel de

importantă este și sprijinirea activităților platformei de cooperare a universităților care pregătesc personal pentru domeniul maritim;

Resursele minerale marine

26. este de acord cu faptul că nevoia de materii prime poate spori interesul pentru extragerea acestora de pe fundul mării și al oceanului, ceea ce poate avea consecințe grave asupra echilibrului ecosistemelor marine – dintre care unele sunt încă practic necunoscute – și poate declanșa fenomene severe de degradare a zonei și a mediului natural și antropoc (alunecări de teren, eroziuni, avansarea mării etc.) acolo unde fundul de mare supus excavației se află în apropierea coastelor; în consecință, așa cum afirmă Comitetul în avizele sale privind dezvoltarea durabilă, trebuie privilegiată refolosirea acestor materii prime și reciclarea lor după utilizare, pentru a se reduce această presiune economică;

27. consideră că măsurile de sprijinire a activităților de cercetare și dezvoltare, precum și finanțarea centrelor universitare, a studiilor, a programelor științifice și a burselor de studiu pot constitui motorul dezvoltării acestui sector economic;

28. subliniază importanța susținerii sectoarelor specializate ale industriei navale și a producerii de echipamente pentru diverse tipuri de nave maritime (inclusiv pentru navele implicate în activități miniere) care să contribuie la exploatarea zăcămintelor *offshore*, conformându-se în același timp unor standarde ecologice ridicate;

29. atrage atenția asupra unui aspect care se poate dovedi deosebit de important pentru fiecare dintre propunerile privind dezvoltarea economiei albastre, și anume echipamentele militare care datează din perioada războaielor mondiale și a războiului rece și deșeurile radioactive care au fost deversate în mare; din acest motiv, se impune elaborarea unei metodologii la nivel european și asigurarea fondurilor care să garanteze securizarea acestor materiale periculoase;

Biotehnologia albastră

30. este de acord cu faptul că, în prezent, întregul domeniu al biotehnologiei bazate pe resurse marine este prea puțin dezvoltat. Exemplele de bune practici prezentate în comunicare, mai precis medicamentele produse pe baza organismelor marine, lasă să se speră că cercetarea din domeniu ar putea deschide perspective foarte promițătoare;

31. este de părere că urmărirea cercetărilor științifice poate contribui la introducerea de noi tehnologii inovatoare, care odată aplicate la scară industrială ar putea stimula semnificativ economia;

Concluzii

32. subliniază faptul că dezvoltarea economiei albastre trebuie să aibă la bază respectarea mediului și a principiilor dezvoltării durabile. Foarte important este însă și ca aspectele legate de protecția mediului să fie luate în considerare în contextul acestei dezvoltări;

33. consideră că dezvoltarea infrastructurilor esențiale, în special a porturilor maritime, a capacităților de acostare și a rețelelor de transport are un rol foarte important pentru chestiunile legate de creșterea albastră. Prin urmare, orice formă de sprijinire și, mai ales, programele de cercetare-dezvoltare ar trebui consolidate și tratate din perspectivă strategică;
34. solicită ca particularitățile regionale ale bazinelor maritime europene să fie luate în considerare la dezvoltarea economiei albastre și să fie utilizate la punerea în aplicare a acesteia;
35. solicită invitarea regulată a Comitetului Regiunilor, în calitatea sa de reprezentant al autorităților locale și regionale, la toate lucrările viitoare legate de conceptul de creștere albastră, inclusiv la cele privind elaborarea și aplicarea strategiilor privind bazinele maritime, pe care le consideră un instrument important de implementare a principiilor-cheie ale creșterii albastre.

Bruxelles, 31 ianuarie 2013

Președintele
Comitetului Regiunilor
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Avizul Comitetului Regiunilor „Energia din surse regenerabile: o prezență majoră pe piața energetică europeană”

(2013/C 62/11)

COMITETUL REGIUNILOR

- observă că dezvoltarea necoordonată și mai rapidă decât era de așteptat a ESR în multe țări a dus la o serie de probleme politice, de reglementare și tehnice în funcționarea sistemelor energetice. Este nevoie de o dezbatere serioasă la nivelul UE cu privire la mecanismele și instrumentele adecvate de promovare a ESR în mod coordonat;
- subliniază că ar trebui să se elaboreze o schemă de ajutor pentru dezvoltarea ESR, simplă, eficientă și bazată pe o strategie comună a Uniunii Europene. Este necesară o strategie comună pentru crearea atât a unor instrumente bazate pe piață, cât și a unor mecanisme de reglementare, în vederea asigurării unei tranziții eficiente și viabile din punct de vedere social către o producție mai substanțială de ESR;
- consideră că viitoarele scheme de ajutor s-ar putea baza pe procedurile confirmate aplicate în politica de coeziune, pentru a susține producția și distribuția energiei din surse regenerabile și aplicarea pe scară mai largă a noilor tehnologii în domeniul ESR;
- nutrește convingerea că, pentru stabilizarea situației actuale și crearea unor stimulente pe termen lung pentru investitori, este necesară o mai mare coerență între deciziile luate la nivel de stat membru. Un instrument pentru promovarea acestora ar putea fi crearea unei scheme paneuropene de ajutor pentru sursele regenerabile de energie;
- consideră că, la nivelul regiunilor, ar fi posibilă combinarea diferitelor tehnologii de generare a energiei cu noile metode de gestionare a generării de energie electrică și a capacității de transport prin aplicarea tehnologiilor în domeniul rețelelor inteligente, și astfel echilibrarea nevoilor locale de electricitate în raport cu producția, sporindu-se în acest fel substanțial securitatea energetică a regiunilor și reducându-se dependența de importurile energetice de la mari distanțe.

Raportor	dl Witold STEPIEŃ (PL-PPE), mareșalul voievodatului Łódz
Document de referință	Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor – Energia din surse regenerabile: o prezență majoră pe piața energetică europeană
	COM(2012) 271 final

Avizul Comitetului Regiunilor – Energia din surse regenerabile: o prezență majoră pe piața energetică europeană

I. RECOMANDĂRI POLITICE

COMITETUL REGIUNILOR

Introducere

1. este de acord cu opinia exprimată de Comisia Europeană conform căreia energia din surse regenerabile reprezintă cheia diversificării surselor de aprovizionare cu energie, a creșterii competitivității europene și a creării de locuri de muncă, precum și a îndeplinirii angajamentelor Uniunii Europene în domeniul schimbărilor climatice; consideră totodată că stabilirea unor obiective post 2020 în domeniul energiei regenerabile este esențială pentru a se asigura faptul că ESR va deveni o prezență majoră pe piața energetică europeană;

2. consideră că, în politica energetică a UE, una din cauzele principale ale problemelor întâmpinate de dezvoltarea ESR o constituie lipsa unei viziuni pe termen lung și lipsa de coordonare dintre țările, regiunile și părțile implicate, în conformitate cu principiul subsidiarității, și subliniază rolul-cheie pe care îl dețin măsurile de îmbunătățire a eficienței energetice în ceea ce privește realizarea obiectivelor stabilite; de asemenea, este de acord cu opinia Comisiei Europene conform căreia statele membre ar trebui să folosească instrumentele existente pentru promovarea cooperării dintre ele și a comerțului cu energie din surse regenerabile, subliniind rolul deosebit pe care-l pot juca în acest sens regiunile de frontieră, ca „laboratoare” ale cooperării;

3. subliniază că este necesară elaborarea unei scheme de ajutor pentru dezvoltarea ESR, simple, eficace și bazate pe o strategie comună a Uniunii Europene. Având în vedere principiile subsidiarității și proporționalității, la nivel european ar trebui stabilite în acest sens numai condiții-cadru, acordându-se în special atenție efectelor transfrontaliere. Viitoarele scheme de ajutor s-ar putea baza pe procedurile confirmate aplicate în politica de coeziune, pentru a susține producția și distribuția energiei din surse regenerabile și aplicarea pe scară mai largă a noilor tehnologii în domeniul ESR. Subliniază rolul esențial pe care-l pot juca autoritățile locale și regionale în dezvoltarea și promovarea soluțiilor în materie de energie din surse regenerabile, care trebuie să se bazeze pe experiențele și nevoile diverselor regiuni; de aceea, invită Comisia Europeană și statele membre să implice reprezentanți ai nivelurilor local și regional în conceperea instrumentelor politice de la nivelul UE și în punerea lor în aplicare;

II. COMUNICAREA COMISIEI EUROPENE

4. este de acord cu opinia Comisiei Europene potrivit căreia, pentru a se realiza o creștere semnificativă a procentului

reprezentat de energia din surse regenerabile, vor trebui îmbunătățite schemele de ajutor actuale. Conform analizei Comisiei, cheltuielile administrative și de capital ridicate generează adesea costuri prea mari pentru proiectele în domeniul energiei din surse regenerabile și pun astfel în primejdie competitivitatea lor, mai ales în etapa inițială. Comunicarea evidențiază nevoia asigurării coerenței între schemele de ajutor de la nivel național, aceasta putând contribui la înlăturarea distorsiunilor de pe piața energetică. O tranziție către mecanisme care să-i expună treptat pe producători riscurilor prețului pieței ar trebui să intensifice competitivitatea tehnologică a ESR. Existența unei piețe a carbonului care să funcționeze adecvat este esențială pentru descreșterea, pe termen lung, a nevoii de subvenționare a tehnologiilor ajunse la maturitate. Va fi însă nevoie de sprijinirea tehnologiilor noi, mai puțin mature. CoR salută, prin urmare, faptul că CE intenționează să pregătească orientări cu privire la cele mai bune practici și experiențele obținute în aceste domenii;

5. subliniază importanța fundamentală a dezvoltării infrastructurii pentru succesul unei piețe unice și pentru integrarea energiei din surse regenerabile în sistemele energetice. Îmbunătățirea infrastructurii energetice poate fi realizată prin:

- investiții în rețelele de distribuție;
- îmbunătățiri aduse infrastructurii de transport;
- investiții în interconexiuni, în special în cele dintre statele membre și regiunile lor;
- dezvoltarea rețelelor inteligente;
- sprijin pentru generarea de energie electrică în mod descentralizat/pe scară mică;

6. observă că finanțarea cercetării și dezvoltării (C&D) este esențială pentru sprijinirea inovării și dezvoltării tehnologice. Este de acord cu Comisia Europeană că în special tehnologiile oceanice, depozitarea energiei și materialele avansate, precum și dezvoltarea unor tehnologii pentru utilizarea resurselor de biomasă neexploatate până în prezent, pentru nevoile în materie de energie din surse regenerabile pot juca un rol important în acest proces. Planul strategic european privind tehnologiile energetice (SET) și viitorul program de cercetare Orizont 2020 reprezintă principalele contribuții ale UE la stimularea dezvoltării în domeniul tehnologiilor energetice esențiale; subliniază rolul important pe care îl au de jucat autoritățile locale și regionale în cooperarea cu infrastructura de cercetare și în sprijinirea acesteia, precum și ca investitori

publici; reamintește în acest context și faptul că importanța crucială a finanțării de către UE a cercetării în domeniu ar trebui să se reflecte în mod adecvat în dezbateră în curs privind cadrul financiar multianual al UE;

7. ia notă de analiza Comisiei privind diferitele grade de deschidere și de integrare ale diverselor piețe energetice (cea în domeniul încălzirii și răcirii, cea a transportului, cea a electricității etc.); este de acord că integrarea piețelor poate sprijini accesul noilor actori, precum ESR, însă subliniază totodată că deschiderea pieței în sine nu este o garanție pentru creșterea eficienței și scăderea prețurilor și că o deschidere eficientă necesită o reglementare și supraveghere europeană adecvată, transparență și informarea consumatorilor; de aceea, așteaptă cu interes viitoarea dezbateră referitoare la propunerile Comisiei privind piața internă a energiei;

III. DEZVOLTAREA SURSELOR REGENERABILE DE ENERGIE

Proporția ESR în consumul de energie

8. observă că proporția reprezentată de energia din surse regenerabile în consumul de energie al UE la mijlocul lui 2012 se cifra la 12,4 %, ceea ce reprezintă o creștere de 1,9 % în raport cu nivelul din 2008; aceasta înseamnă că UE este în prezent pe drumul cel bun pentru a-și îndeplini obiectivul de atingere a unei cote de 20 % energie din surse regenerabile din totalul producției de energie până în 2020, însă înseamnă și că ar trebui să fie mai ambițioasă și să-și stabilească un obiectiv mai ridicat, sau să impună cel puțin un obiectiv de 20 % pentru fiecare stat membru; în plus, este nevoie de eforturi suplimentare pentru perioada de după 2020; ca atare UE ar trebui să-și stabilească cât mai curând repere ambițioase, încercând să atingă un obiectiv de 100 % energie din surse regenerabile până în 2050;

Subvențiile pentru ESR

9. solicită adoptarea unei structuri corespunzătoare și a unor obiective realiste pentru schema UE de comercializare a certificatelor de emisii (EU ETS), care ar fi trebuit să funcționeze ca o formă indirectă de sprijin pentru ESR;

Schemele de ajutor și piața energetică

10. împărtășește opinia Comisiei Europene conform căreia este necesară sporirea competitivității ESR în cadrul piețelor energetice. Schemele de ajutor ar trebui concepute astfel încât să-i stimuleze pe investitori să producă ESR și să garanteze funcționarea eficientă a acesteia într-o piață energetică competitivă. Schemele de ajutor ar trebui să ducă și la înlocuirea treptată a altor forme de energie, în special a celor cu efecte negative asupra mediului;

11. este îngrijorat că unele scheme de ajutor pentru energia din surse regenerabile ar putea avea consecințe nedorite sau pot face obiectul unor abuzuri din partea unora dintre producătorii de ERS, ceea ce ar putea duce la prețuri ridicate ale ESR pentru consumatori. Este necesară o strategie coordonată la nivelul UE pentru ERS, care să utilizeze instrumentele existente ale politicilor europene și naționale în domeniul concurenței, pentru a preveni asemenea abuzuri;

12. atrage atenția asupra faptului că, asemenea sistemului tarifelor fixe, și sistemul bazat pe certificate ecologice elimină riscurile de piață. În plus, în unele țări, este posibil ca sistemul bazat pe certificatele ecologice să nu funcționeze în mod corespunzător în toate privințele. Dezvoltarea rapidă a ESR duce însă la o situație în care numărul certificatelor începe să depășească numărul care trebuie cumpărat, ducând la prăbușirea prețului certificatelor. De aceea, este necesar să se revadă obiectivele ESR și să se adapteze în consecință numărul certificatelor emise;

13. salută în principiu noul sistem propus, și anume sistemul de „garanție a originii”, *Guarantee of Origin*, un fel de certificat ecologic european, care va face posibilă comercializarea certificatelor ecologice în toate țările UE care introduc acest sistem. Cu toate acestea, este nevoie de monitorizare, pentru a verifica dacă acest pas va fi suficient pentru corectarea neajunsurilor sistemelor existente;

Reacții la dezvoltarea necoordonată a ESR

14. observă că dezvoltarea necoordonată și mai rapidă decât era de așteptat a ESR în multe țări a dus la o serie de probleme politice, de reglementare și tehnice în funcționarea sistemelor energetice. Este nevoie de o dezbateră serioasă la nivelul UE cu privire la mecanismele și instrumentele adecvate de promovare a ESR în mod coordonat. Este necesară o strategie comună pentru crearea atât a unor instrumente bazate pe piață, cât și a unor mecanisme de reglementare, în vederea asigurării unei tranziții eficiente și viabile din punct de vedere social către o producție mai substanțială de ESR;

15. afirmă că fluxurile de energie electrică între diferite țări și regiuni trebuie coordonate mai bine. Creșterea semnificativă a proporției ce revine ESR în cantitatea totală de energie produsă necesită o mai bună coordonare a dezvoltării și exploatarei rețelei, precum și o reglementare juridică eficientă a sistemelor energetice interconectate, atât între diversele țări și regiuni, cât și între continent și insule, precum și între insule;

16. remarcă faptul că producția de energie din surse regenerabile poate fi promovată pe coordonatele conceptelor energetice locale, care trebuie să prevadă măsuri de economisire a energiei, de creștere a ponderii energiilor regenerabile și de economisire a resurselor, în condițiile asigurării celui mai înalt grad de durabilitate;

Condițiile tehnice pentru exploatarea surselor regenerabile de energie

17. observă că sursele regenerabile sunt conectate la rețele electrice care nu sunt concepute pentru aceste surse de energie. Utilizarea pe scară amplă a energiei regenerabile va necesita timp și investiții pentru modernizarea rețelelor energetice, a căror situație actuală limitează dezvoltarea ESR. Problema poate fi rezolvată prin introducerea rețelelor inteligente și printr-o mai mare interconectare la nivel de rețele electrice între statele membre ale UE, între regiunile continentale și cele insulare, precum și între insule. În plus, multe surse regenerabile, precum parcurile eoliene sau instalațiile fotovoltaice, înregistrează fluctuații considerabile. Ca urmare, este nevoie să

se mențină o oarecare capacitate de depozitare liberă în centralele electrice convenționale, să se dezvolte tehnologii adecvate de depozitare și să se încurajeze flexibilitate prin gestionarea cererii;

18. observă că, în vreme ce utilizarea pe scară largă a unor facilități de depozitare a energiei ar îmbunătăți în mod semnificativ condițiile de funcționare a sistemelor energetice care utilizează ESR, nu este posibilă din punct de vedere tehnic depozitarea directă a electricității. Sistemele de depozitare indirectă a energiei, care convertesc energia electrică în energie chimică (de exemplu bateriile electrice) sau cinetică (de exemplu centralele electrice cu acumulare prin pompare) sunt în momentul de față foarte costisitoare, iar posibilitățile de implementare a lor pe scară mai largă sunt limitate. Utilizarea pe scară mai largă a ESR în sistemele electrice depinde de noi tehnologii, în special noi soluții de depozitare a energiei cu o densitate energetică de două sau trei ori mai mare decât cea actuală și la costuri semnificativ mai scăzute. Ar trebui continuată dezvoltarea tehnologiilor de tip „power-to-gas”, care transformă excedentul de energie electrică în gaz, întrucât acestea prezintă numeroase avantaje. Pentru gazul sintetic s-ar putea utiliza infrastructurile de rețea și de depozitare existente. Comitetul Regiunilor este de părere că cercetarea în vederea unor noi tehnologii de depozitare a energiei ar trebui intensificată, pentru a facilita exploatarea pe scară largă a surselor regenerabile de energie pentru producția de electricitate;

19. subliniază că absența infrastructurii pentru o utilizare eficientă a resurselor regenerabile de energie pe continentul european, fie că este vorba de parcuri eoliene de mari dimensiuni în Marea Nordului sau de instalații solare în jurul Mediteranei și în Africa de Nord, înseamnă că este nevoie de investiții substanțiale în „autostrăzi electrice europene”. Extinderea acestora presupune respectarea unor cerințe stricte de mediu și implicarea obligatorie a regiunilor vizate. De asemenea, ar trebui alese metode puțin invazive de instalare a infrastructurii, cu luarea în considerare a unor eventuale trasee subterane. De asemenea, ar trebui să se țină seama de faptul că este necesară actualizarea sistemului european actual de energie electrică, gestionat de Rețeaua europeană a operatorilor de sisteme de transport de energie electrică (ENTSO-E), care se întinde din Portugalia până la frontiera estică a Poloniei și din Danemarca până în Balcani, pentru a fi capabil să facă față noilor solicitări care decurg dintr-o integrare mai accentuată a pieței europene a energiei; prin urmare, sprijină construirea unor noi rețele electrice de curent continuu, care ar putea spori nivelul de fiabilitate în funcționare a rețelei europene și reduce pierderile de energie în cursul transportului.

Asigurarea caracterului durabil al energiei din surse regenerabile

20. relevă că extinderea producției de energie din surse regenerabile trebuie să aibă loc într-un mod pe deplin sustenabil. În momentul dezvoltării sistemelor existente pentru a li se asigura sustenabilitatea sau în momentul creării unor noi, ar trebui să se aibă grijă ca acestea să nu creeze noi obstacole în calea dezvoltării piețelor de energie și de combustibili. Abordările și sistemele existente ar trebui exploatate la maximum. Este extrem de important ca, în contextul extinderii producției de energie din surse regenerabile, să se facă efortul de a se asigura neutralitatea bioenergiei din punctul de vedere al emisiilor de CO₂.

IV. O NOUĂ SCHEMĂ DE AJUTOR PENTRU ESR

21. observă că s-ar impune efectuarea de către Comisia Europeană a unei analize care să ducă la conceperea unor noi scheme de ajutor pentru ESR, coordonate la nivelul întregii Uniuni Europene și care să țină seama de experiența și bunele practici ale statelor membre și regiunilor. O astfel de abordare ar putea identifica obiective paneuropene și măsuri de realizare a acestora. O nouă schemă ar trebui să implice aspecte juridice, economice, tehnice și sociale;

22. precizează că schema europeană de ajutor pentru sursele regenerabile de energie ar trebui să implice:

- înființarea unui fond paneuropean pentru sprijinirea ESR;
- coordonarea schemelor de ajutor pentru ESR la nivel european și asigurarea compatibilității între acestea;
- sporirea rolului regiunilor în alocarea sprijinului ESR și a gradului de conștientizare socială;
- optimizarea utilizării tehnologiilor ESR în funcție de disponibilitatea resurselor regenerabile din fiecare regiune;
- o acțiune la mai multe niveluri: la nivel european, pentru marile instalații, și la nivel național și regional, pentru instalațiile mici și microsurse;
- acordarea de subvenții sau a unor alte forme de ajutor pentru investiții la un nivel care să permită o participare deplină a ESR pe piețele de energie competitive;
- sprijinirea eforturilor de dobândire a independenței energetice;
- sprijinirea dezvoltării rețelelor electrice și a celor inteligente, care să permită utilizarea pe scară mai largă a ESR;
- îmbunătățirea exploatarei ESR în rețelele inteligente de electricitate prin sprijinirea pachetelor ESR + depozitarea energiei;
- repartizarea costurilor dezvoltării ESR la un nivel optim și în mod echitabil între locuitorii Europei.

Un fond paneuropean pentru sprijinirea dezvoltării ESR

23. observă că unele dintre statele membre introduc restricții privind sprijinul acordat ESR, în încercarea de a limita creșterea rapidă a prețurilor la energie electrică, pe care o consideră legată, în unele cazuri și într-o anumită măsură, de funcționarea incorectă a schemelor existente de ajutor pentru ESR. Acest tip de reacții politice pe termen scurt dovedesc în ce mod absența unei reglementări stabile și a unei politici coordonate a UE în domeniul surselor regenerabile de energie, precum și riscurile de reglementare importante care rezultă de aici pot avea un efect deosebit de negativ atât asupra mediului, cât și asupra pieței de energie;

24. nutrește convingerea că, pentru stabilizarea situației actuale și crearea unor stimulente pe termen lung pentru investitori, este necesară o mai mare coerență între deciziile luate la nivel de stat membru. Un instrument pentru promovarea acesteia ar putea fi crearea unei scheme paneuropene de ajutor pentru sursele regenerabile de energie. Totodată, sunt deosebit de importante reducerea subvențiilor naționale pentru combustibilii fosili și încetarea altor politici care stau în calea investițiilor în sursele regenerabile;

25. arată că, având în vedere nevoia substanțială de investiții pentru realizarea revoluției energetice (estimată la 1 000 de miliarde EUR pe teritoriul UE până în 2030), precum și atitudinea precaută generalizată a investitorilor față de riscuri, în special în climatul actual, este necesar să se facă uz de toate resursele financiare existente (cum ar fi fondurile de coeziune ale UE, veniturile dintr-o ETS revizuită, instrumente financiare inovatoare la diferite niveluri, veniturile rezultate din capacitățile instalate); s-ar putea să fie necesară și luarea în considerare a obligațiilor de proiect pentru proiecte energetice în domeniul energiei din surse regenerabile, pentru a asigura/genera surse financiare suficiente pentru cercetare și dezvoltare și capital de investiții pentru ESR;

26. consideră prin urmare că subvențiile pentru ESR ar trebui coordonate la nivelul Uniunii Europene și între statele membre, ținându-se seama de experiența și bunele practici ale statelor membre și ale regiunilor, ceea ce ar reduce riscurile în domeniul investițiilor și ar crea noi stimulente pentru dezvoltarea ESR;

Sporirea rolului regiunilor în alocarea sprijinului destinat ESR

27. subliniază că s-ar putea ca unele dintre schemele de ajutor existente, dezvoltate la nivel de stat membru, să nu reflecte întotdeauna în mod corect caracteristicile specifice ale diverselor regiuni. Adesea sursele de energie regenerabilă nu se află în apropierea utilizatorilor finali, necesitând eforturi majore de dezvoltare pentru rețelele de transport și de distribuție. Dezvoltarea insuficientă a infrastructurii de transport reprezintă unul dintre principalele obstacole în calea dezvoltării rapide a surselor regenerabile de energie;

28. este ferm convins că sporirea rolului regiunilor ar impulsiona efectele de sinergie și ar optimiza totodată costurile dezvoltării infrastructurii de rețea. De aceea este important să se sporească implicarea regiunilor în promovarea surselor regenerabile și în direcționarea fondurilor destinate acestui scop atât către regiuni, cât și către producătorii de energie din surse regenerabile. Schemele de ajutor pentru sursele regenerabile ar trebui totodată să valorifice cunoștințele existente la nivel regional și să încurajeze regiunile să colaboreze.

Exploatarea optimă a tehnologiilor ESR în funcție de sursele regenerabile de energie din regiuni

29. este convins că regiunile sunt în măsură să identifice cea mai bună combinație de tehnologii în materie de surse regenerabile, cum ar fi dezvoltarea de parcuri eoliene și solare alături de centralele electrice care utilizează biogazul și biomasa, precum și de dezvoltarea resurselor geotermale, în special a tehnologiilor care utilizează căldura geotermală pentru generarea de energie electrică; din aceste motive, ar trebui să

se urmărească – acolo unde există posibilitatea tehnică – introducerea biogazului în rețelele de gaze naturale deja existente, precum și încurajarea acestei practici;

30. consideră că, la nivelul regiunilor, ar fi posibilă combinarea diferitelor tehnologii de generare a energiei cu noile metode de gestionare a generării de energie electrică și a capacității de transport prin aplicarea tehnologiilor în domeniul rețelilor inteligente, și astfel echilibrarea nevoilor locale de electricitate în raport cu producția, sporindu-se astfel substanțial securitatea energetică a regiunilor și reducându-se dependența de importurile energetice de la mari distanțe;

31. subliniază că regiunile au de jucat un rol deosebit de important în construirea și dezvoltarea microinstalațiilor de generare a ESR și în încurajarea apariției consumatorilor de energie care produc totodată energie pentru consumul propriu sau pentru cel al vecinilor (consumator-producător). Apariția acestor consumatori-producători ar putea contribui nu numai la limitarea costurilor totale ale obținerii și livrării de energie, ci și la dezvoltarea unor noi modele durabile de consum și producție a energiei; CoR sprijină ferm producerea de energie la nivel regional pentru sectorul public și cel privat, inclusiv pentru gospodării;

32. arată că regiunile au un rol important de jucat și în ceea ce privește dezvoltarea cogenerării. Această tehnologie pentru producerea în tandem a energiei termice și a celei electrice face posibilă extragerea a aproape 90 % din conținutul de energie primară din combustibil. Rolul regiunilor ar putea fi acela de a coordona dezvoltarea cogenerării, ținând seama de rețelele de termoficare existente și de localizarea noilor investiții în cadrul regiunii. Uniunea Europeană ar trebui să creeze condițiile-cadru corespunzătoare pentru acordarea de stimulente pentru ca aceste instalații extrem de eficiente să poată funcționa cu acoperirea costurilor;

Acțiune coordonată la diverse niveluri: o schemă de ajutor UE care să permită realizarea potențialului competitiv al ESR și dezvoltarea unor soluții regionale în domeniul energiei din surse regenerabile

33. constată că actualele sisteme de subvenționare a energiei din surse regenerabile nu permit decât o planificare condiționată a dezvoltării energiei din surse regenerabile și că, în multe cazuri, nu există cerințe pentru operatori;

34. consideră, de aceea, că un nou sistem pentru subvenționarea surselor regenerabile de energie ar trebui să fie previzibil, cantitatea totală a resurselor rezervate pentru subvenționarea surselor regenerabile trebuind să fie stabilită și cunoscută cu mulți ani înainte, în corelație cu obiectivele ESR. Sistemul ar trebui să fie adaptat la fiecare tehnologie, ținându-se seama de viabilitatea acesteia și de gradul de maturitate, precum și să dispună de flexibilitatea necesară pentru a putea răspunde semnalelor pieței din fiecare stat;

35. scoate în evidență faptul că rolul regiunilor și al părților interesate de la nivel local ar trebui sporit prin utilizarea experienței existente pentru a estima costurile de investiții și sprijinul de care este nevoie, astfel încât, într-o etapă ulterioară, producătorii ESR să poată opera pe piețele energetice europene;

36. observă că dezvoltarea unor centre de sprijinire a ESR la nivelul regiunilor va genera locuri de muncă și va promova dezvoltarea mai multor tipuri de formare, care sunt esențiale pentru investitori și pentru firmele implicate în construcție și în conectarea la rețea. Dezvoltarea *know-how*-ului local va duce și la o intensificare a cercetării privind dezvoltarea regională a surselor regenerabile, putând deveni la rândul ei o componentă a cercetării desfășurate la nivel european și național;

37. arată că dezvoltarea surselor regenerabile de energie este adesea limitată de o dezvoltare necorespunzătoare a rețelei de distribuție, a celei de transport și a interconexiunilor între statele membre ale UE, între regiunile continentale și cele insulare, precum și între insule. Înlăturarea acestor restricții necesită un demers dublu: dezvoltarea rețelei existente și modernizarea ei, pe de o parte, și gestionarea modernă a rețelei și a consumatorilor și producătorilor de energie electrică conectați la rețea, de cealaltă parte. În plus, în dezvoltarea rețelelor ar trebui integrate diferite tehnologii de depozitare, întrucât instalațiile de stocare pot să reducă necesitatea suplimentării capacităților de rețea și totodată să furnizeze energie de compensare. Alternativ, ar trebui luată în considerare și posibilitatea utilizării rețelei de gaze prin dezvoltarea instalațiilor de tip „*power-to-gas*”;

38. de asemenea, consideră că o parte a finanțării trebuie alocată dezvoltării rețelei de distribuție, a celei de transport și a interconexiunilor între statele membre ale UE, între regiunile continentale și cele insulare, precum și între insule. Schema de ajutor ar trebui să permită un sprijin simultan și coordonat pentru dezvoltarea rețelelor și instalațiilor ESR. Aceasta ar contribui, pe de o parte, la utilizarea mai eficientă a fondurilor pentru sprijin, iar pe de altă parte, la cooperarea dintre operatorii de rețea, producătorii de energie din surse regenerabile locale și consumatori-producători. Acest tip de cooperare dintre operatorii rețelelor și producătorii de energie din surse regenerabile, inițiat prin alocarea coordonată a finanțării de sprijin, va elimina unul dintre neajunsurile sistemului actual, care constă în cooperarea necorespunzătoare dintre operatorii de rețea și producători.

Limitarea oscilațiilor în producția de energie prin sprijinirea pachetelor ESR+stocare a energiei

39. observă că producția de energie cu ajutorul tehnologiilor ESR depinde de factori externi, cum ar fi vântul sau nivelul radiației solare. Acest lucru limitează posibilitățile de sporire a capacității instalațiilor de energie din surse regenerabile. Îmbunătățirea modului de funcționare a ESR se poate realiza prin înființarea unor clustere de ESR folosind tehnologii diferite, cum ar fi turbinele eoliene, energia solară fotovoltaică, biomasa și biogazul, precum și energia geotermală și tehnologiile de stocare a energiei, prin intermediul rețelelor inteligente;

Contribuția societății europene la costurile dezvoltării ESR în virtutea solidarității

40. consideră că sistemele de producere a energiei din surse regenerabile nu pot fi dezvoltate de fiecare stat membru în mod izolat. Această dezvoltare trebuie corelată cu realizarea obiectivelor legate de politica climatică, de promovarea dezvoltării unor noi tehnologii și de îmbunătățirea securității energetice europene, prin sporirea independenței Europei față de sursele externe de energie. Acest obiectiv comun paneuropean ar trebui pus în practică de toate nivelurile de guvernare împreună și în mod coordonat; în același timp, este important ca tranziția către o posibilă țintă de 100 % ESR să rămână limpede ca obiectiv și să se asigure faptul că energia „neconvențională” sau alte tipuri de energie care par a oferi alternative, dar care nu sunt regenerabile și, ca atare, nici sustenabile, neputând înlocui combustibilii fosili, nu deviază atenția și resursele de la tranziția necesară către ESR;

41. arată că acțiunile necoordonate pot avea consecințe nedorite, cum ar fi un declin al siguranței aprovizionării sau creșteri nejustificate ale prețurilor, generând atitudini negative în rândul opiniei publice și scăderea susținerii pentru energia din surse regenerabile. Acest lucru poate fi remediat prin dezbateri publice și procese decizionale transparente la nivel politic, precum și prin campanii de informare în rândul populației cu privire la necesitatea de a utiliza energia în mod rațional și la existența unor noi modele durabile de consum și de producție de energie.

Bruxelles, 1 februarie 2013

Președintele
Comitetului Regiunilor
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Avizul Comitetului Regiunilor „Orientări privind ajutoarele de stat regionale pentru perioada 2014-2020”

(2013/C 62/12)

COMITETUL REGIUNILOR

- consideră că mecanismul ASR reprezintă un instrument esențial de realizare a obiectivelor de coeziune economică, socială și teritorială;
- solicită Comisiei Europene să integreze procesul său de modernizare a ajutoarelor de stat într-o strategie europeană mai cuprinzătoare de creștere, coeziune și de ocupare a forței de muncă;
- consideră că ASR sunt un instrument aflat la dispoziția statelor pentru a combate efectele pe termen lung ale crizei, prin sprijinirea dinamicilor economice ale teritoriilor aflate în dificultate;
- cere Comisiei Europene să țină seama de toate efectele crizei, sporind pe de o parte plafoanele ajutoarelor și, pe de altă parte, procentul populației acoperite de acest tip de asistență;
- consideră că noile restricții impuse ajutoarelor acordate marilor întreprinderi, înțelese în sens comunitar, nu sunt justificate în vremuri de criză economică și solicită Comisiei Europene să extindă limitele actualei definiții a întreprinderilor mici și mijlocii (IMM-uri);
- solicită îmbunătățirea coordonării normelor privind ajutoarele de stat cu celelalte politici europene, în special cu politica de coeziune, și solicită în acest sens ca reforma ASR să fie corelată cu crearea categoriei de regiuni aflate în tranziție;
- recomandă Comisiei Europene ca, la stabilirea criteriilor de delimitare a zonelor, să țină seama de handicapurile naturale, geografice sau demografice ale anumitor regiuni.

Raportor	dl Jean-Paul DENANOT (FR-PSE), președintele Consiliului Regiunii Limousin
Document de referință	

Avizul Comitetului Regiunilor - Orientări privind ajutoarele de stat regionale pentru perioada 2014-2020

I. RECOMANDĂRI POLITICE

COMITETUL REGIUNILOR

Observații generale

1. se felicita de faptul că reforma orientărilor privind ajutoarele de stat regionale (ASR) se integrează într-un context mai general de **reformare și simplificare a regulilor europene referitoare la ajutoarele de stat**;

2. subliniază că, pentru contribuabili – între care autoritățile locale și regionale –, dar și pentru beneficiari, este important să se poată baza pe **principii clare, lizibile și inteligibile** și – în continuarea avizului său (ECOS-V-035) referitor la comunicarea Comisiei privind modernizarea ajutoarelor de stat de stat în UE ⁽¹⁾ – își reiterează îndemnul adresat Comisiei Europene de a avansa în procesul său de modernizare și simplificare, concentrându-se pe controlul ajutoarelor cu un impact semnificativ asupra pieței interne;

3. consideră că, în contextul crizei economice și sociale, investițiile publice sunt esențiale pentru strategia globală de creștere și că regiunile trebuie să dispună de suficientă flexibilitate în cadrul sistemului de acordare a ajutoarelor de stat, pentru a-și spori competitivitatea, a crea locuri de muncă și a ieși din criza actuală;

4. subliniază de altfel rolul important pe care Comisia Europeană l-a jucat după 2007 pentru a răspunde efectelor crizei, dând dovada unei mari viteze de reacție și a capacității sale de a acționa, prin instituirea unor cadre temporare; Comitetul Regiunilor invită Comisia Europeană să nu-și slăbească eforturile, conștientizând gravitatea situației economice în momentul elaborării viitoarelor orientări privind ASR, și subliniază că sprijinirea întreprinderilor (atât a celor mari, cât și a IMM-urilor) este fundamentală pentru toate regiunile care se confruntă cu restructurări economice, inclusiv pentru regiunile care fac obiectul articolului 107 alineatul (3) litera c);

5. observă că, în conformitate cu dispozițiile tratatului, ASR se justifică dacă se limitează la anumite regiuni și dacă au ca obiectiv specific dezvoltarea acestora ⁽²⁾. Obiectivul acestor

ajutoare specifice este de a sprijini, alături de politica de coeziune, regiunile cele mai fragile în eforturile lor de a ajunge din urmă nivelul economic al altor regiuni europene, pentru a contribui la realizarea obiectivului de coeziune economică, socială și teritorială a Uniunii Europene;

6. subliniază importanța ajutoarelor de stat regionale ca factor esențial în înființarea, stabilirea și dezvoltarea întreprinderilor – inclusiv a marilor întreprinderi – în regiunile defavorizate și evidențiază faptul că aceste ajutoare sunt absolut necesare, alături de alte tipuri de ajutoare (cum ar fi cele pentru cercetare, dezvoltare și inovare sau ajutoarele destinate protecției mediului etc.), pentru stimularea investițiilor în aceste regiuni;

7. sprijină **demersul de flexibilizare a normelor**, deja întreprins de Comisia Europeană odată cu publicarea Regulamentului general de exceptare pe categorii de ajutoare (RGEC) ⁽³⁾, al cărui articol 13 se referă la ajutoarele regionale;

8. insistă asupra solicitării sale de a se ridica valoarea pragurilor *de minimis* stabilite de Regulamentul 2006/1998/CE, de la 200 000 EUR la 500 000 EUR, pe o perioadă de trei ani fiscali. De asemenea, consideră că este necesară revizuirea în mod proporțional a pragurilor *de minimis* în sectorul agricol și în cel al pescuitului, precum și a valorii ratei nete de nerambursare, corespunzătoare celui mai nefavorabil scenariu pentru schemele de garanții din Uniune;

9. subliniază contradicția care ar apărea dacă s-ar include în calcularea plafoanelor de intensitate ale ajutoarelor de stat regionale ajutoarele de stat acordate serviciilor de interes economic general (SIEG), care sunt considerate a priori ca fiind compatibile cu tratatul și, în același timp, pot fi cofinanțate din fondurile structurale ⁽⁴⁾. Această includere ar putea descuraja statele membre să finanțeze ajutoarele de stat acordate SIEG. Ca atare, Comitetul cere Comisiei să ia în considerare excluderea ajutoarelor de stat acordate SIEG din calcularea plafoanelor de intensitate ale ajutoarelor regionale;

⁽¹⁾ COM(2012) 209 final.

⁽²⁾ Articolul 107 alineatul (3) literele a) și c) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene

⁽³⁾ Regulamentul general de exceptare pe categorii al Comisiei Europene (800/2008), din 6 august 2008

⁽⁴⁾ În conformitate cu decizia din 20 decembrie 2011 privind aplicarea articolului 106 alineatul (2) din TFUE la ajutoarele de stat acordate sub formă de compensație pentru servicii publice anumitor întreprinderi însărcinate cu gestionarea SIEG.

ASR în serviciul coeziunii, al creșterii și al ocupării forței de muncă

10. consideră că, prin acordarea mai precisă a ajutoarelor de stat, pot fi vizate următoarele patru obiective specifice:

- se contribuie la reducerea dezechilibrelor dintre regiuni;
- se compensează deficiențele pieței, fără însă a denatura concurența;
- este încurajată competitivitatea întreprinderilor la nivel regional;
- sunt sprijinite investițiile în regiunile afectate de criza economică și financiară;

11. constată că, prin faptul că vizează regiunile defavorizate și izolate, ASR participă la promovarea unei **dezvoltări armonioase și echilibrate a teritoriului** Uniunii Europene, fără a încălca normele în materie de concurență;

12. consideră că mecanismul ASR reprezintă un instrument esențial de realizare a obiectivelor de **coeziune economică, socială și teritorială**, care contribuie la dezvoltarea economică a regiunilor aflate în dificultate, permițând autorităților publice să sprijine întreprinderile situate în aceste zone și înlesnind astfel reechilibrarea distribuției bogățiilor și a investițiilor între diversele regiuni europene;

13. solicită Comisiei Europene să integreze procesul său de modernizare a ajutoarelor de stat într-o strategie europeană mai cuprinzătoare de **creștere, coeziune și de ocupare a forței de muncă**;

14. în acest context, dorește să sublinieze că regiunile din cadrul Uniunii Europene concurează adesea cu țări terțe pentru atragerea de investiții străine directe (ISD) și, de aceea, consideră că revizuirea orientărilor privind ASR trebuie să recunoască efectele pozitive pe care le are pentru economia UE facilitarea acestor investiții și adaptarea corespunzătoare la concurența internațională în materie de investiții;

15. subliniază importanța corelării reformei orientărilor privind ASR cu obiectivele **Strategiei Europa 2020**. În acest context, Comitetul Regiunilor notează importanța acordată competitivității întreprinderilor în contextul obiectivelor tematice ale cadrului strategic comun și consideră că reducerea capacităților de intervenție publică asupra întreprinderilor, pe de o parte, și încurajarea autorităților locale și regionale, pe de altă parte, în sensul sprijinirii proiectelor de dezvoltare a acestorași întreprinderi în cadrul utilizării fondurilor structurale, ar fi opțiuni contradictorii;

16. solicită ca atare **îmbunătățirea coordonării normelor privind ajutoarele de stat cu celelalte politici europene**, în special cu politica de coeziune, dar și cu politica industrială, politica de cercetare și inovare sau cu piața internă. Comitetul Regiunilor reamintește că, în conformitate cu dispozițiile tratatului, realizarea pieței interne și, prin urmare, reglementarea

ajutoarelor de stat trebuie să țină seama de obiectivele de coeziune la nivelul întregului teritoriu al UE, contribuind astfel la realizarea lor ⁽⁵⁾;

17. consideră că anumite domenii, precum **economia socială și solidară**, datorită contribuției lor la activitatea economică și la liantul social din zonele defavorizate, ar trebui tratate în mod diferențiat, independent de problemele cu care se confruntă regiunile, și ar trebui să facă obiectul unei încadrări specifice, în continuarea Ghidului privind inovarea socială, pe care va trebui să-l prezinte Comisia Europeană;

Rolul autorităților locale și regionale în ceea ce privește ASR

18. subliniază că, deși tratatele conferă Comisiei Europene o competență exclusivă în ceea ce privește stabilirea regulilor privind compatibilitatea ajutoarelor de stat, ASR sunt, după cum arată și denumirea lor, **instrumente puse în serviciul dezvoltării teritoriale**. De aceea, Comitetul Regiunilor regretă că nu a fost consultat de Comisia Europeană în momentul difuzării primelor proiecte către statele europene, considerând că este esențial să se exprime cu privire la unele aspecte atât de importante pentru impactul la nivel teritorial. Comitetul Regiunilor solicită Comisiei ca, în momentul elaborării viitoarelor sale orientări, să țină seama de recomandările și de preocupările exprimate în avizul de față;

19. de asemenea, reamintește că cele mai multe autorități locale și regionale, care dețin competențe în domeniul dezvoltării economice prin intermediul politicilor economice și al rolului lor de susținere a întreprinderilor, sunt în măsură să evalueze impactul măsurilor luate la nivel european, datorită cunoașterii structurii economice locale și apropierii de actorii economici și sociali. În măsura în care autoritățile locale și regionale nu dispun decât de puține pârghii de contestare a hotărârilor luate de Comisia Europeană în domeniul ajutoarelor de stat, Comitetul Regiunilor crede de cuviință că aceste autorități ar trebui să fie asociate de Comisia Europeană încă de la demararea procesului de elaborare a normelor privind acordarea ASR;

20. salută consultarea publică lansată de Comisia Europeană la 14 ianuarie 2013, în vederea pregătirii revizuirii noilor orientări pentru perioada 2014-2020. Această consultare publică ar trebui să permită în special implicarea autorităților locale și regionale, astfel încât să garanteze că reglementarea ajutoarelor de stat răspunde mai bine nevoilor din teritoriile și regiunile Europei, devenind astfel mai transparentă, ceea ce va duce la îmbunătățirea securității juridice a contribuabililor și a beneficiarilor, respectându-se astfel principiul guvernantei pe mai multe niveluri;

21. consideră că trebuie găsit un echilibru între stabilirea normelor europene în materie de concurență, necesare pentru funcționarea pieței interne, și aprecierea efectelor reale asupra acestei piețe interne ale ajutoarelor acordate la nivel subnațional;

⁽⁵⁾ Articolul 175 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene

22. de asemenea, atrage atenția Comisiei Europene asupra faptului că multe autoritățile locale și regionale au elaborat, în timpul crizei, planuri de redresare sau au înființat mecanisme de asistență care, din motive de eficiență economică, vor trebui coordonate cu ajutoarele de stat autorizate de Comisia Europeană și mai ales cu ASR, pentru a fi cu adevărat efective;

23. solicită ca punerea în aplicare a orientărilor privind ASR să se facă la un nivel adecvat și consideră că nivelul național va fi interesat într-un parteneriat teritorial care să asocieze toate autoritățile subnaționale, în vederea elaborării și adaptării demersului de delimitare a zonelor;

Regulile privind delimitarea zonelor ASR

24. consideră că ASR sunt un instrument aflat la dispoziția statelor pentru a combate efectele pe termen lung ale crizei, prin sprijinirea dinamicilor economice ale teritoriilor aflate în dificultate, și, ca atare, respinge cu hotărâre reducerea, în raport cu actualele orientări privind ASR, a capacităților de intervenție publică asupra întreprinderilor, care reprezintă un important vector de dezvoltare economică și de creare a locurilor de muncă la nivel regional;

25. cere Comisiei Europene să țină seama de toate efectele crizei, sporind pe de o parte **plafoanele ajutoarelor** și, pe de altă parte, **procentul populației acoperite** de acest tip de asistență, conform estimărilor pe care însăși Comisia le formulase în cadrul orientărilor privind ajutoarele de stat regionale pentru perioada 2007-2013 (45,5 % pentru UE-27, cf. nota 15, 2006/C 54/08);

26. își exprimă preferința pentru menținerea unei **delimitări echilibrate a zonelor** în alocarea ASR pe perioada 2014-2020, astfel încât să se evite decalaje prea mari între regiunile Uniunii Europene, în special în ceea ce privește zonele menționate la articolul 107 alineatul (3) litera a) și cele menționate la articolul 107 alineatul (3) litera c), pentru a evita riscul unor delocalizări interne în Uniunea Europeană;

27. cere Comisiei Europene să prevadă un dispozitiv de tranziție, printr-un **mecanism de sprijinire**, astfel încât teritoriile care puteau solicita acest tip de ajutoare în perioada precedentă, dar care nu mai îndeplinesc criteriile viitoarelor orientări, să nu fie afectate în mod brutal de ieșirea din acest sistem de delimitare a zonelor;

subliniază faptul că Comisia Europeană ar trebui să prevadă dispoziții speciale în cadrul orientărilor privind ASR pentru statele membre ale Uniunii care se găsesc într-o situație de criză economică și financiară gravă și care beneficiază de sprijin prin intermediul mecanismului european de stabilizare financiară, în vederea asigurării coerenței între toate politicile economice ale Uniunii Europene;

28. salută propunerea Comisiei Europene de a permite luarea în considerare a **regiunilor învecinate** cu zonele care fac obiectul articolului 107 alineatul (3) litera a) în categoria zonelor acoperite de articolul 107 alineatul (3) litera c);

29. constată că delimitarea zonelor pentru ASR este legată de distincția făcută în cadrul politicii de coeziune între regiunile de convergență (în care PIB-ul este mai mic de 75 % din media UE) și regiunile de competitivitate (PIB > 75 %). În ceea ce privește noile propuneri ale Comisiei Europene în domeniul politicii de coeziune, în special crearea unei noi categorii de **regiuni aflate în tranziție**, al căror PIB va fi situat între 75 % și 90 % din media UE, Comitetul Regiunilor solicită ca reforma ASR să fie corelată cu crearea acestei noi categorii și propune un sistem simplificat în care toate regiunile aflate în tranziție să fie considerate ca fiind zone prestabilite, acoperite de articolul 107 alineatul (3) litera c). Comitetul Regiunilor regretă că, în proiectul Comisiei Europene prezentat la 14 ianuarie 2013, doar regiunile aflate în tranziție aparținând zonelor ce fac obiectul articolului 107 alineatul (3) litera a) sunt considerate ca zone prestabilite acoperite de articolul 107 alineatul (3) litera c). Ca atare, CoR îndeamnă Comisia să-și modifice proiectul, astfel încât să se coreleze cu proiectul de regulament general privind fondurile structurale și să împiedice orice inegalitate de tratament între regiuni din aceeași categorie și care se confruntă cu dificultăți economice similare;

30. atrage atenția Comisiei Europene asupra situației specifice – recunoscută în articolul 107 alineatul (3) litera a) – în care se găsesc **regiunile ultraperiferice**, insistând asupra necesității unei abordări mai flexibile și adaptate trăsăturilor lor specifice. Comitetul Regiunilor consideră că aceste regiuni, din cauza depărtării față de piața internă a Uniunii Europene și a apropiării lor de alte piețe, trebuie să poată alocă în continuare ajutoare pentru funcționarea întreprinderilor, ajutoare nedescrescătoare și fără caracter temporar, și să aibă dreptul la același nivel de asistență cu cel alocat în trecut. În ceea ce privește ajutoarele pentru investiții, Comitetul consideră că majorarea acordată regiunilor ultraperiferice trebuie să rămână neschimbată, dat fiind că situația lor, care a dus la recunoașterea acestei majorări, este structurală și permanentă;

31. recomandă Comisiei să ia în considerare și lista regiunilor cu „dispoziții speciale”, care va fi stabilită în cadrul financiar multianual (CFM), pentru a asigura o mai bună corelare între dispozițiile politicii de coeziune și orientările privind ASR;

32. își pune întrebări în legătură cu **relevanța indicatorilor** aleși de Comisia Europeană pentru delimitarea zonelor pentru ASR (PIB și rata șomajului), propunând să se reflecteze la alte metode de alocare și supraveghere a acestor ajutoare. Autoritățile locale și regionale trebuie asociate pe deplin la acest proces de reflecție. Comitetul Regiunilor a propus deja piste de reflecție în avizul său intitulat „Măsurarea progreselor – dincolo de PIB”;

33. în stabilirea criteriilor de delimitare a zonelor, Comisia Europeană ar trebui să țină seama mai ales de **handicapurile naturale, geografice sau demografice** ale anumitor regiuni:

- zonele rurale;
- zonele unde are loc o mutație industrială;
- regiunile afectate de handicapuri naturale sau demografice grave și permanente, cum ar fi:
 - regiunile cu densitate scăzută sau foarte scăzută a populației, astfel cum sunt definite la articolul 111 alineatul (4) din propunerea modificată de regulament privind fondurile cadrului strategic comun;
 - regiunile insulare;
 - regiunile transfrontaliere;
 - regiunile muntoase;
- regiunile care se confruntă cu dezechilibre demografice între populația tânără și cea în vârstă, pe de o parte, și între populația activă și cea inactivă, pe de altă parte, dezechilibre care rezultă din emigrarea tinerilor și din îmbătrânirea generală a populației lor, ceea ce le limitează posibilitățile de dezvoltare;

34. menționează inadecvarea la zonele rurale a criteriilor de delimitare a zonelor pentru ASR din punctul de vedere al dimensiunii minime și al continuității zonelor. Aceste zone nu beneficiază de tratamentul specific acordat zonelor cu slabă densitate demografică, dar nici nu pot îndeplini criteriile densității populației, menționate în textele normative. Comitetul Regiunilor cere ca aceste condiții să devină mai flexibile, astfel încât să corespundă trăsăturilor specifice ale teritoriilor rurale din Uniunea Europeană, fie prin fixarea unor praguri de populație mai pertinente, fie prin aplicarea alternativă a acestor două criterii;

35. cere depășirea acestei perspective, solicitând un nou proces de reflecție pentru stabilirea criteriilor de delimitare a zonelor pentru ASR, prin promovarea unei abordări mai regionale care să precizeze mai bine trăsăturile teritoriale specifice;

Recomandări pentru elaborarea viitoarelor orientări privind ASR în vremuri de criză

36. având în vedere diversele puncte evocate în cele de mai sus și mai ales contextul de criză economică și socială, Comitetul consideră că mecanismul ASR, prin efectele sale pozitive asupra creării de locuri de muncă și de activitate

economică, este mai necesar ca oricând; salută intenția Comisiei de a prevedea o revizuire la jumătatea perioadei a hărților regionale în 2016;

37. observă că, în formularea sa actuală, articolul 107 alineatul (3) litera a) din tratat menționează regiunile „în care există un grad de ocupare a forței de muncă extrem de scăzut”. Comitetul Regiunilor propune ca, pe lângă PIB, să se ia în considerare și criteriul ratei șomajului în determinarea zonelor ce intră sub incidența acestui articol, din cauza degradării situației ocupării forței de muncă în numeroase state membre;

38. consideră că metoda de stabilire a zonelor care fac obiectul articolului 107 alineatul (3) litera c) trebuie să se bazeze pe media europeană drept referință pentru calculul criteriilor de comparare a PIB-ului și a ratei șomajului. Această modalitate permite o mai bună reflectare a diferențelor de dezvoltare între statele membre și, astfel, concentrarea pe regiunile cele mai fragile în țările care înregistrează o rată ridicată a șomajului și un PIB mai scăzut;

39. consideră că noile restricții impuse în zonele ce fac obiectul articolului 107 alineatul (3) litera c) și referitoare la **ajutoarele acordate marilor întreprinderi, înțesele în sens comunitar**, nu sunt justificate, cu atât mai mult în vremuri de criză economică. Comitetul Regiunilor subliniază că în această categorie intră nu doar marile întreprinderi cu capital internațional și piețe globale, ci și un număr important de întreprinderi locale și familiale ale căror nevoi de mână de lucru le obligă să depășească pragul fatidic de 250 de salariați. Categoria cuprinde și mici întreprinderi implantate la nivel strict local care, prin intermediul normelor europene de consolidare[6], pot depăși limita care le desparte de marile întreprinderi. Eliminând orice posibilitate de sprijinire a lor în zonele ce fac obiectul articolului 107 alineatul (3) litera c), Comisia Europeană amenință locurile de muncă și activitatea economică din regiunile aflate cel mai mult în dificultate și care reușesc cu greu să păstreze pe propriul teritoriu acest tip de întreprinderi;

40. pe de altă parte, evidențiază **riscurile de delocalizare**, atât în interiorul, cât și în exteriorul Uniunii Europene, care afectează regiunile, în condițiile interzicerii acordării de ajutoare marilor întreprinderi. Astfel, acestea ar putea părăsi zonele ce intră sub incidența articolului 107 alineatul (3) litera c) pentru a se implanta în zonele ce intră sub incidența articolului 107 alineatul (3) litera a) sau în state care nu sunt membre ale Uniunii Europene, în cazul în care cuantumul ajutoarelor s-ar diminua;

41. salută clauza de salvagardare propusă de Comisia Europeană în proiectul său din 14 ianuarie 2013, care obligă marile întreprinderi să mențină investițiile și locurile de muncă create în regiunea în care a fost acordat ajutorul pe o perioadă de 5 ani și, în cazul IMM-urilor, pe o perioadă de 3 ani;

42. recomandă adăugarea unei clauze de recuperare integrală a ajutoarelor, după modelul articolului 57 din actualul Regulament general privind fondurile structurale. Această clauză ar putea fi aplicată timp de 5 ani de la acordarea acestor ajutoare, în

cazul în care natura sau condițiile de punere în aplicare ale operației cofinanțate au fost afectate, dacă operația creează un avantaj unei întreprinderi sau unui organism public, dacă intervine o schimbare în natura proprietății unui element de infrastructură sau dacă este oprită o activitate de producție;

statele membre și Comisia veghează ca întreprinderile care fac sau au făcut obiectul unei proceduri de recuperare în urma delocalizării unei activități de producție în interiorul unui stat membru sau către un alt stat membru să nu beneficieze de finanțări din fondurile structurale;

43. invită Comisia Europeană să introducă un mecanism care să țină seama în faza *ex ante* de efectele externe negative pe care le pot induce ASR în materie de pierderi semnificative de locuri de muncă în unitățile existente deja pe teritoriul UE, nu doar în cadrul evaluării comparative elaborate de Comisie în faza de notificare, întâlnite în prezent numai în cazul marilor proiecte de investiții (2009/C 223/02, p. 54), ci și în cadrul Regulamentului general de exceptare;

44. solicită Comisiei Europene să **extindă limitele actualei definiții a întreprinderilor mici și mijlocii (IMM-uri)**, pentru a menține mecanismul ASR în favoarea întreprinderilor ce participă în mare măsură la generarea de creștere și de locuri de muncă în zonele respective și pentru ca aceste întreprinderi să participe la constituirea unui antreprenariat european puternic și structurat, atașat regiunilor și nedispus la delocalizare, pentru a răspunde în cel mai bun mod cu putință mizelor impuse de competitivitate, de inovare și de internaționalizare, obiective ale Strategiei Europa 2020;

45. solicită Comisiei să creeze, ca în cazul industriei agroalimentare, o **nouă categorie de întreprinderi mediane**, între IMM-uri și marile întreprinderi, cu un efectiv cuprins între 250 și 750 de salariați și cu o cifră de afaceri mai mică de 200 de milioane EUR, pentru a sprijini dezvoltarea sectorului IMM-urilor. În același mod, Comitetul Regiunilor face apel la lansarea unui proces de reflecție privind luarea în considerare a categoriei **întreprinderilor de dimensiuni intermediare (IDI)**, provenite din IMM-uri dezvoltate, cu efective cuprinse între 250 și 5 000 de salariați. Astfel, Comitetul propune ca întreprinderile mediane și întreprinderile de dimensiuni intermediare să beneficieze de cantumuri adaptate ale ajutoarelor, superioare celor ale marilor întreprinderi și inferioare celor ale IMM-urilor;

46. subliniază că, pentru a ține seama de aspectul determinant al caracterului regional în alocarea ASR, normele de consolidare⁽⁶⁾ nu ar trebui să se aplice în zonele eligibile pentru acest tip de ajutoare. În opinia Comitetului Regiunilor, întreprinderile ar trebui să fie considerate **autonome**, fără legătură cu întreprinderile asociate sau parteneri;

47. subliniază că cantumul ajutoarelor propuse pentru zonele eligibile pentru ASR pe perioada 2014-2020 se

apropie de valorile ajutoarelor acordate IMM-urilor și prevăzute în prezent de RGEC⁽⁷⁾, riscul fiind anularea specificului ASR. Ca atare, Comitetul Regiunilor solicită cel puțin menținerea cantumurilor ajutoarelor prevăzute de orientările privind ASR pe perioada 2007-2013, considerând chiar că, în vremuri de criză economică, aceste valori ar trebui să sporească;

48. consideră că ar trebui prevăzut un cantum majorat pentru a favoriza sprijinirea investițiilor și a creării locurilor de muncă în noua categorie de regiuni aflate în tranziție, ținând seama de decalajul economic ce le caracterizează;

49. semnaleză faptul că întreprinderilor situate în zone eligibile pentru ASR nu li se pot acorda ajutoare decât pentru o parte a investițiilor făcute sau pentru un număr de locuri de muncă create ce corespunde creșterii activităților întreprinderii, pentru a favoriza dinamica economică a regiunilor. Comitetul Regiunilor propune ca **reluările de activitate și modernizarea echipamentelor de producție**, mai frecvente în vremuri de criză, să devină eligibile în contextul noilor orientări privind ASR;

50. se opune înăsprirea regulilor prin care se demonstrează caracterul stimulator al ASR alocate proiectelor de investiții, independent de importanța acestora sau de dimensiunea întreprinderii care le realizează. Comitetul Regiunilor subliniază că, în cadrul regulilor privind ASR, **ajutorul are un caracter de stimulare** prin faptul că regiunile în cauză se găsesc într-o situație dificilă, investițiile nefiind posibile fără alocarea ajutoarelor;

51. sprijină propunerea Comisiei, prin care devin eligibile ajutoarele acordate întreprinderilor din sectorul construcțiilor navale, dat fiind că situația acestora nu mai justifică excluderea decisă în momentul în care acest sector traversa o gravă criză de supracapacitate;

În schimb, Comitetul Regiunilor nu este de acord cu propunerea Comisiei de a declara ajutoarele regionale acordate întreprinderilor din sectoarele siderurgic și de producere a fibrelor sintetice ca fiind incompatibile în fapt cu piața internă. Comitetul Regiunilor insistă asupra faptului că situația acestora nu mai justifică excluderea lor, decisă în momentul în care aceste sectoare traversau o gravă criză de supracapacitate;

52. preconizează instituirea unui **mechanism mai flexibil, capabil să se adapteze repede la schimbările economice**, în locul unei simple revizuirii efectuate în prezent o dată la șapte ani și care nu permite înfruntarea situațiilor neprevăzute de criză ce ar putea afecta structura economică a unei regiuni; Comitetul Regiunilor propune, de exemplu, ca, **la nivel regional să se constituie o rezervă de populație**, care să fie redistribuită în funcție de schimbările economice și de comun acord cu autoritățile subregionale;

⁽⁶⁾ Anexa I la Regulamentul general de exceptare pe categorii al Comisiei Europene (800/2008), din 6 august 2008

⁽⁷⁾ Articolul 15 al Regulamentului general de exceptare pe categorii al Comisiei Europene (800/2008), din 6 august 2008

53. propune o evaluare globală a mecanismului ASR la nivel european, realizată în această perioadă, pentru a vedea dacă nu există efecte de balast și delocalizări interne în Uniunea Europeană. Dacă este cazul, ar putea fi stabilite sancțiuni administrative, precum returnarea ajutoarelor.

Bruxelles, 1 februarie 2013

Președintele
Comitetului Regiunilor
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Avizul Comitetului Regiunilor privind regiunile ultraperiferice ale UE în lumina strategiei Europa 2020

(2013/C 62/13)

COMITETUL REGIUNILOR

- salută asiduitatea cu care Comisia acționează în parteneriat cu regiunile ultraperiferice (RUP) aplicând pe deplin Strategia Europa 2020 pentru o creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii și ținând cont de caracteristicile și constrângerile speciale ale acestor regiuni;
- subliniază că, în conformitate cu principiile subsidiarității și guvernantei pe mai multe niveluri, este necesară o mai mare implicare a autorităților regionale din RUP în pregătirea și punerea în aplicare a programelor și politicilor europene, pentru a se garanta luarea în considerare a nevoilor specifice ale RUP la toate nivelurile procesului decizional;
- evidențiază ocuparea forței de muncă ca prioritate absolută și ca parametru al tuturor măsurilor importante care urmează a fi luate pentru punerea în aplicare cu succes a Strategiei Europa 2020 în RUP; din acest motiv, solicită UE să dezvolte, prin măsuri concrete, noua axă socială stabilită în comunicarea din 2012;
- subliniază că toate măsurile de stimulare a creșterii inteligente, durabile și favorabile incluziunii a RUP trebuie aplicate în parteneriat și că statele membre și autoritățile regionale trebuie să colaboreze strâns pentru a valorifica la maximum potențialul de creștere al acestor regiuni;
- subliniază importanța cooperării regionale pentru RUP, dată fiind situația lor geografică excepțională, și solicită crearea de sinergii mai adecvate între fondurile politicii de coeziune și Fondul european de dezvoltare, precum și eliminarea criteriului de 150 km pentru frontierele maritime în cadrul cooperării transfrontaliere dintre RUP și țările învecinate;

Raportor	dl Malcolm MIFSUD (MT-PPE), primarul oraşului Pietá
Document de referinţă	Comunicarea Comisiei – „Regiunile ultraperiferice ale Uniunii Europene: către un parteneriat pentru o creştere inteligentă, durabilă şi favorabilă incluziunii” COM(2012) 287 final

Avizul Comitetului Regiunilor - Regiunile ultraperiferice ale UE în lumina Strategiei Europa 2020

I. RECOMANDĂRI POLITICE

COMITETUL REGIUNILOR

Introducere

1. salută asiduitatea cu care Comisia acţionează în parteneriat cu regiunile ultraperiferice ⁽¹⁾ (RUP) aplicând pe deplin Strategia Europa 2020 pentru o creştere inteligentă, durabilă şi favorabilă incluziunii şi ținând cont de caracteristicile şi constrângerile speciale ale acestor regiuni, puse în evidenţă de Consiliu ⁽²⁾, dar subliniază că ar trebui să existe mecanisme pentru ca regiunile ultraperiferice să participe la această strategie, în caz contrar acestea nefiind capabile să o pună în practică;

2. subliniază necesitatea unui echilibru între măsurile destinate compensării constrângerilor specifice şi permanente ale regiunilor ultraperiferice, pe de o parte, şi cele care au drept scop promovarea avantajelor şi posibilităţilor lor, pe de altă parte;

3. atrage atenţia asupra necesităţii adoptării de măsuri suplimentare **specifice** menite să stabilească condiţiile de aplicare la aceste regiuni a tratatelor şi a politicilor comune, în conformitate cu articolul 349 din TFUE;

4. susţine iniţiativa Comisiei de a pune în aplicare politici care să sprijine RUP să devină mai autonome, mai solide din punct de vedere economic şi mai capabile să **creeze locuri de muncă durabile**, prin valorificarea atuurilor unice pe care le posedă şi a valorii lor adăugate pentru UE, dar acest ajutor trebuie să se traducă în mod necesar în măsuri concrete şi ingenioase din partea Comisiei Europene, care să facă posibilă realizarea întregului potenţial al articolului 349 din TFUE, de exemplu prin introducerea de instrumente *ad-hoc*;

5. în lumina celor de mai sus, sprijină efortul Comisiei de a asigura implicarea diferitelor servicii ale Comisiei în punerea în aplicare a Strategiei Europa 2020 în cadrul RUP şi de a conlucra strâns cu Conferinţa preşedinţilor RUP, grupurile de experţi şi grupul interservicii specific, pentru aplicarea de măsuri specifice odată cu planificarea de strategii *ad-hoc* **de dezvoltare, printre altele, a oportunităţilor de locuri de muncă durabile** în RUP;

⁽¹⁾ În conformitate cu articolele 349 şi 355 din Tratatul privind funcţionarea Uniunii Europene (TFUE), astfel cum au fost modificate prin decizia Consiliului European din 29.10.2010.

⁽²⁾ A 3023-a reuniune a Consiliului Afaceri Externe, 14 iunie 2010.

6. în acest sens, Comitetul Regiunilor sugerează să se acorde prioritate **educaţiei, formării şi ocupării forţei de muncă**, resursele umane şi expertiza de la nivel local fiind cele mai importante potenţiale motoare de creştere din RUP;

7. este de acord cu politica Comisiei de a pune în evidenţă şi de a recunoaşte formal posibilităţile geografice şi potenţiale pe care le reprezintă RUP pentru UE în ansamblu;

8. subliniază că este extrem de important ca, prin RUP, UE să dispună de frontiere active de cooperare şi de ambasadori care să extindă sfera sa de influenţă socioeconomică şi culturală şi să stimuleze dezvoltarea comerţului şi a schimbului de cunoştinţe cu regiunile vecine şi cu ţările terţe cu care au solide relaţii istorice şi culturale;

9. este în bună parte de acord cu viziunea Comisiei asupra avantajelor pe care le oferă Uniunii Europene relaţiile strânse ale RUP cu ţările de peste mări şi cu ţările terţe, de exemplu cu principalele ţări emergente (precum Brazilia sau Africa de Sud);

DEZVOLTAREA STRATEGIEI EUROPENE ÎN FAVOAREA REGIUNILOR ULTRAPERIFERICE

10. este de acord şi subliniază că, lăsând la o parte constrângerile geografice şi economice (depărtarea, caracterul insular, dimensiunea mică etc.) proprii fiecărei regiuni ultraperiferice, acestea **diferă** sub raportul posibilităţilor de care dispun şi al provocărilor cu care se confruntă ⁽³⁾;

11. dezaprobă cu fermitate orice posibilă abordare care să impună un pluralism ce ar putea distorsiona însăşi ideea de parteneriat şi ar sta în calea dialogului necesar pentru obţinerea consensului în diverse etape ale implementării programului;

12. sprijină politica Comisiei de a găsi un numitor comun în vederea punerii în aplicare a Strategiei Europa 2020 la nivelul RUP în ansamblu, identificând totodată posibilităţile şi constrângerile pe care le oferă fiecare RUP în parte;

⁽³⁾ Studiul „Growth Factors in the OR” (Factori de creştere în RUP), elaborat de Iseri Europa în cooperare cu ITD-EU, solicitat de Comisie în anul 2009, publicat în martie 2011.

13. salută intenția Comisiei de a adopta o strategie reînnoită a UE privind RUP, bazată pe diferențierea și specializarea sporită a produselor, ca factori esențiali de consolidare a sectoarelor tradiționale (precum agricultura), și pe identificarea și dezvoltarea sectoarelor emergente pe baza atuurilor unice și specifice ale RUP;

14. recunoaște și subliniază acțiunile lansate de RUP însele, în vederea modernizării și diversificării propriilor economii și scoate în evidență competențele regiunilor în ce privește definirea obiectivelor și strategiilor de dezvoltare;

15. este de acord cu punctul de vedere al Comisiei conform căruia este extrem de important să se selecționeze acțiunile legate de RUP în cadrul tradițional bazat pe cele trei **axe tradiționale** ⁽⁴⁾: îmbunătățirea accesibilității, consolidarea competitivității și promovarea integrării în regiunile vecine;

16. regretă faptul că definiția axelor nu este însoțită de măsuri concrete și adaptate, mai ales în ce privește axa accesibilității, care reprezintă o parte fundamentală a unei strategii de dezvoltare a RUP și a integrării acestora pe piața unică;

17. salută **de asemenea** faptul că Comisia recunoaște că propunerile privind viitorul dezvoltării RUP trebuie să aibă un impact pozitiv asupra tuturor celor cinci **axe principale ale strategiei reînnoite** (îmbunătățirea accesului, creșterea competitivității, consolidarea integrării regionale, consolidarea dimensiunii sociale, integrarea acțiunilor de combatere a schimbărilor climatice);

18. speră ca noua axă socială, transversală celorlalte axe, să fie dotată cu mijloace financiare adiționale și cu instrumentele necesare care să permită crearea de locuri de muncă durabile în RUP;

19. în lumina celor de mai sus și, în special, din perspectiva competitivității și a integrării regionale, Comisia ar trebui să încurajeze și activități specifice cu caracter teritorial pentru a **spori integrarea europeană** a acestor regiuni, astfel încât să participe la viitoarele strategii ale UE;

20. subliniază că, în conformitate cu principiile subsidiarității și guvernancei pe mai multe niveluri, este necesară o mai mare implicare a autorităților regionale din RUP în pregătirea și punerea în aplicare a programelor și politicilor europene, pentru a se garanta luarea în considerare a nevoilor specifice ale RUP la toate nivelurile procesului decizional;

21. subliniază importanța cooperării regionale pentru RUP, dată fiind situația lor geografică excepțională, și solicită crearea de sinergii mai adecvate între fondurile politicii de coeziune și

Fondul european de dezvoltare, precum și eliminarea criteriului de 150 km pentru frontierele maritime în cadrul cooperării transfrontaliere dintre RUP și țările învecinate;

22. sprijină inițiativele de creare a unor mărci și etichete comune UE-RUP, care să stimuleze identificarea acestor regiuni în sfera socioeconomică și culturală europeană și să contribuie la o integrare sporită în vecinătatea imediată și pe piața unică sub drapelul UE;

PRINCIPIILE ESENȚIALE ALE STRATEGIEI REÎNNOITE A UE

23. recunoaște importanța pe care o acordă Comisia măsurilor de încurajare a unui cadru actualizat și adaptat al politicii privind RUP, în lumina Strategiei Europa 2020;

24. totuși, își exprimă preocuparea cu privire la faptul că o serie de acțiuni necesare privind unele axe principale (transporturile și aplicarea noilor tehnologii pentru îmbunătățirea accesului) cu greu pot fi realizate cu costuri abordabile pentru RUP și, prin urmare, ar putea necesita **mai mult sprijin sau autorizarea unor parteneriate public-privat** pentru a fi încununate de succes, în așa fel încât costurile ridicate ale serviciilor finale să nu se repercuteze asupra cetățenilor;

25. promovează dezvoltarea și optimizarea aeroporturilor regionale existente, prin parteneriate publice sau private, întrucât aceste aeroporturi reprezintă unul dintre instrumentele esențiale ale dezvoltării economice și sociale a regiunilor ultra-periferice din Uniunea Europeană;

26. totuși, este de acord cu opinia că modernizarea și diversificarea economiilor RUP, investițiile și inovațiile în sectoare care prezintă un potențial de creștere ridicat pot îmbunătăți oportunitățile RUP, cu sprijinul instituțiilor UE, al actorilor din sectorul public și cel privat și al părților interesate;

27. încurajează Comisia să stimuleze cu prioritate **modernizarea flotelor de pescuit și a infrastructurilor maritime în RUP**, întrucât consideră că acest aspect este extrem de important, resursele maritime și halieutice numărându-se printre cele mai importante mijloace ale RUP, care contribuie la diferențierea produselor și la integrarea acestor regiuni pe piața unică și constituie, totodată, un motor de creștere și competitivitate comercială în raport cu țările învecinate;

28. sugerează Comisiei să încurajeze, în contextul Strategiei reînnoite Europa 2020 privind dezvoltarea RUP, realizarea de programe și încheierea de parteneriate între statele membre ale UE și RUP, cu asocierea actorilor din sectorul privat activi în domeniile pertinente, pentru realizarea de **activități care să realizeze simultan mai multe obiective stabilite în cadrul diferitelor axe ale strategiei reînnoite UE** și să încurajeze RUP să se implice în viitoarele strategii ale UE;

⁽⁴⁾ COM(2004) 343 final, 26.5.2004; COM(2004) 543 final, 6.8.2004.

29. din perspectiva celor menționate anterior, este de acord în special cu introducerea și crearea condițiilor necesare pentru dezvoltarea în RUP a internetului în bandă largă și a noilor tehnologii de telecomunicație, care ar îmbunătăți și accesul, ar moderniza sectorul turismului, ar dezvolta activitatea economică, ar consolida dimensiunea socială, ar crește competitivitatea și ar întări legăturile dintre RUP și continent;

PROPUNERI PENTRU VIITOR

Dimensiunea internă

30. este de acord cu Comisia asupra faptului că politica de coeziune reprezintă principalul instrument al UE care să permită punerea în aplicare a obiectivelor Strategiei Europa 2020, **care oferă cea mai mare concentrare de fonduri de investiții ale UE** pentru a genera locuri de muncă și creștere economică prin instrumente permanente care să reducă disparitățile dintre RUP și restul UE, contribuind la convergența RUP cu Uniunea;

31. consideră că este important să se asigure **fonduri substanțiale pentru consolidarea sectorului IMM-urilor în vederea creării și menținerii de locuri de muncă durabile**, să se sprijine inovarea în sens cât mai larg, să se promoveze modernizarea și diversificarea economiilor și a atuurilor RUP pe baza opțiunilor strategice ale fiecăreia dintre aceste regiuni și să se sprijine măsurile de adaptare la schimbările climatice și dezvoltarea surselor durabile de aprovizionare cu energie;

32. subliniază și sprijină propunerea Comisiei de a se oferi un tratament special RUP printr-o rată de cofinanțare de **85 % acordată RUP indiferent de PIB-ul acestora** și pentru ajutarea acestora să utilizeze cât mai judicios fondurile disponibile;

33. totuși, recomandă ca, în conformitate cu rezoluția Parlamentului European din 18 aprilie 2012 ⁽⁵⁾, în vederea unei implementări mai eficiente a acestor fonduri în RUP, să se prelungească perioada lor de implementare;

34. subliniază că toate măsurile de stimulare a creșterii inteligente, durabile și favorabile incluziunii a RUP trebuie aplicate în parteneriat și că statele membre și autoritățile regionale trebuie să colaboreze strâns pentru a valorifica la maximum potențialul de creștere al acestor regiuni;

35. este de acord cu propunerea Comisiei privind implicarea deplină a reprezentanților RUP în pregătirea și monitorizarea

acordurilor de parteneriat care urmează să fie încheiate între Comisie și fiecare stat membru pentru următoarea perioadă financiară;

36. propune totuși ca reprezentanți ai altor regiuni (**care împărtășesc însă aceleași constrângeri și caracteristici**) să poată asista de asemenea, în cazul în care sunt solicitați, la analizele *ex-ante* și evaluările *ex-post* ale DG Politica regională a Comisiei, pentru a identifica și compara în mod constructiv practici, politici și soluții similare și pentru a genera noi idei, bazate pe bunele practici existente în regiuni similare (altele decât RUP);

37. propune crearea și extinderea de rețele în întreaga Europă pentru a sprijini cercetarea de înaltă calitate în beneficiul RUP, astfel încât această cercetare inovatoare să favorizeze și să crească participarea beneficiarilor în domeniile științifice corelate, să asigure atragerea de cercetători și păstrarea lor, a actorilor din domeniul cercetării, dezvoltării tehnologice și inovării (CDTI), pentru îmbunătățirea condițiilor de cercetare și **crearea de noi oportunități durabile de ocupare a forței de muncă** în RUP;

38. sugerează să fie stimulată înființarea de centre *ad-hoc* și de laboratoare în RUP și în întreaga UE pentru difuzarea rezultatelor cercetărilor privind aceste regiuni, a bunelor practici și a cazurilor de succes, în scopul creării de noi surse, cuprinzătoare, de idei și contribuții practice, care să strângă colaborarea dintre statele membre și RUP, pe de o parte, și restul UE, pe de altă parte, oferind astfel noi oportunități durabile de ocupare a forței de muncă în aceste regiuni;

39. recomandă să se aplice în RUP proiecte specifice UE, programe de mobilitate și activități de coeziune, pentru a spori participarea acestor regiuni și pentru a promova acțiunile de formare profesională a resurselor umane de la nivel local, orientată spre importanța **procesului de colaborare** dintre actorii din sectorul public și cel privat din cadrul societății civile din RUP, care numai unindu-și forțele vor realiza obiectivele Strategiei Europa 2020 privind creșterea durabilă și favorabilă incluziunii pe teritoriul RUP;

40. sugerează ca rezultatele acțiunilor de formare menționate mai sus să devină implicit și simultan o **oportunitate de ocupare a forței de muncă** în RUP, contribuind la o difuzare ulterioară, și la campanii de informare cu privire la strategia reînnoită a UE care urmărește instaurarea unui parteneriat inteligent în aceste regiuni și punerea în aplicare a programelor pertinente;

41. recomandă intensificarea inovării și cooperării în clustere între statele membre UE și țările terțe, precum și promovarea cooperării regionale în scopul stimulării investițiilor și turismului din afara UE. Aceste măsuri ar putea să reprezinte un real pas înainte pentru realizarea obiectivelor Strategiei Europa 2020;

⁽⁵⁾ Rezoluția Parlamentului European din 18 aprilie 2012 privind rolul politicii de coeziune în regiunile ultraperiferice ale Uniunii Europene, în contextul Strategiei Europa 2020 (2011/2195(INI)).

42. sprijină propunerea Comisiei de menținere a programului de ajutor pentru agricultură POSEI, întrucât este echivalentul primului pilon al PAC pentru aceste regiuni, fiind așadar un instrument-cheie pentru menținerea și dezvoltarea agriculturii regiunilor ultraperiferice. De asemenea, sprijină menținerea programului POSEI Pescuit, întrucât acest regim de compensare a costurilor adiționale reprezintă un instrument esențial pentru comercializarea produselor pescărești și de acvacultură în afara regiunilor ultraperiferice;

43. în acest context, subliniază că este absolut necesară realizarea unor studii de impact privind acordurile internaționale care afectează economia RUP, pentru a se evita prejudicierea unor economii care deja sunt, prin natura lor, vulnerabile;

44. subliniază și necesitatea consolidării unei politici maritime integrate, resursele maritime fiind unul dintre cei mai importanți piloni pentru punerea în aplicare a Strategiei Europa 2020 în RUP;

45. evidențiază importanța resurselor maritime și halieutice din RUP și încurajează Comisia să stimuleze modernizarea flotelor de pescuit (inclusiv să reintroducă ajutoarele în favoarea construcțiilor de nave pentru următoarea perioadă 2014-2020), și a infrastructurilor maritime din aceste regiuni;

46. salută atitudinea Comisiei de încurajare a creșterii în continuare a turismului durabil în RUP, în special în sectoarele emergente specializate, și dezvoltarea motoarelor potențiale ale dezvoltării acestor regiuni (inclusiv resursele marine, turismul durabil, biodiversitatea, construcțiile ecologice și altele) prin cercetare, dezvoltare tehnologică și inovare, pentru **promovarea de noi oportunități de ocupare a forței de muncă și de activități antreprenoriale** care, printre altele, ar reduce riscul de exod de inteligență și ar contribui la eficacitatea energetică și la utilizarea energiilor din surse regenerabile;

47. subliniază necesitatea de a **sprijini sistemele de educație și de formare din RUP**; pentru aceasta, solicită Comisiei să se asigure că programele actuale de educație și formare ale UE, în special cele ce privesc mobilitatea, țin seama de specificitățile RUP;

48. subliniază că următoarea revizuire a cadrelor europene privitoare la ajutoarele de stat trebuie să țină seama de specificitățile RUP și că este necesar să se pledeze pentru o mai mare flexibilitate, simplificare și coerență a intervențiilor în favoarea întreprinderilor din RUP;

49. sugerează să se acorde prioritate sprijinirii acțiunilor consacrate îmbunătățirii, modernizării și restructurării sistemelor de sănătate și de educație ale RUP prin parteneriate între părțile interesate din sectorul public și cel privat;

Dimensiunea externă

50. este de acord cu Comisia asupra faptului că poziția geografică a RUP reprezintă un avantaj pentru UE în ansamblu și că dezvoltarea potențialului acestora și deplina lor integrare pe piața unică constituie o șansă extraordinară pentru Uniune de a beneficia de valoarea adăugată pe care ele o oferă, garantând în același timp un tratament diferențiat, în conformitate cu principiul egalității de șanse și al proporționalității, precum și un echilibru între această dimensiune internă și o mai bună integrare în propriul spațiu geografic;

51. sugerează că este necesar să se evalueze noi produse (pe baza unei cereri de piață orientate și, de asemenea, în propriul context regional), a căror producție statul membru implicat o poate stimula în respectiva regiune ultraperiferică pentru încurajarea comerțului și a schimbului de cunoștințe cu țările vecine RUP și cu țările terțe, cum sunt țările emergente de primă importanță (de exemplu, Brazilia sau Africa de Sud), precum și pentru creșterea posibilităților de ocupare durabilă a forței de muncă;

52. subliniază oportunitățile pe care propunerea de mai sus le oferă atât RUP, cât și UE: **noi posibilități în materie de transport maritim, de profesii legate de acest domeniu**, dezvoltarea sectorului de transport în interiorul bazinului maritim și raționalizarea cheltuielilor de transport și a relațiilor comerciale între UE și piețele internaționale emergente;

53. este de acord cu opinia Comisiei în ceea ce privește necesitatea transformării potențialelor platforme de comerț și cooperare reprezentate de RUP în adevărate ambasadoare strategice ale UE în Oceanul Atlantic, Caraibi și Oceanul Indian, exploatănd atuurile reale de care dispun, extinzând influența europeană în zonele respective, în beneficiul Uniunii Europene în ansamblu; în acest scop, solicită Uniunii să adopte măsuri specifice, care să promoveze o conexiune adecvată între RUP și țările terțe vecine;

54. subliniază avantajele pe care le oferă proximitatea RUP cu țările și teritoriile terțe învecinate, având în vedere posibilitățile pe care le oferă comerțul și cooperarea la nivel regional pentru dezvoltarea dimensiunii externe a pieței unice;

55. încurajează Comisia să stimuleze de asemenea integrarea RUP în zonele lor geografice respective, în domenii precum comerțul, dezvoltarea industriei spațiale și exploatarea altor resurse unice ale acestor regiuni și în scopul modernizării și diversificării economiilor lor, **sporind totodată oportunitățile de ocupare durabilă a forței de muncă**;

56. în lumina celor de mai sus, subliniază necesitatea ca, pe viitor, planurile de acțiune ale strategiei reînnoite pentru RUP să sprijine ambele abordări: îmbunătățirea accesului lor pe piața unică, pe de o parte, și promovarea unei piețe regionale integrate a RUP, pe de altă parte;

57. salută angajamentul Comisiei de a lua în considerare și de a adapta la RUP acțiunile indicate în Comunicarea sa „Întreprinderi mici într-o lume mare”⁽⁶⁾ pentru dezvoltarea IMM-urilor active la scară internațională, de exemplu, prin intermediul adoptării de măsuri specifice în domeniul dreptului concurenței, menite să promoveze internaționalizarea IMM-urilor din RUP; recunoaște rolul fondurilor structurale ale Uniunii Europene ca sursă importantă de finanțare a IMM-urilor ca atare și sprijină facilitarea accesului IMM-urilor la procedurile de achiziții publice;

Concluzii

58. recunoaște angajamentul actual încununat de succes al instituțiilor UE cu privire la creșterea durabilă și favorabilă incluziunii a RUP și insistă asupra necesității dezvoltării parteneriatului dintre instituțiile UE, statele membre și RUP, care să implice și alți actori și părți interesate-de prim-plan (atât din sectorul public, cât și din cel privat), care pot contribui la dezvoltarea durabilă a acestor regiuni;

59. evidențiază **ocuparea forței de muncă** ca prioritate absolută și ca parametru al tuturor măsurilor importante care urmează a fi luate pentru punerea în aplicare cu succes a Strategiei Europa 2020 în RUP; din acest motiv, solicită UE să dezvolte, prin măsuri concrete, noua axă socială stabilită în comunicarea din 2012, întrucât Comisia nu o dezvoltă, ci se mulțumește să trimită la programele generale de finanțare, dar fără o modulare corespunzătoare;

60. în acest sens, sprijină inițiativa RUP privind elaborarea unui plan specific referitor la creșterea și ocuparea forței de muncă în aceste regiuni, care urmează să fie evaluat în ceea ce privește fezabilitatea și punerea în aplicare;

61. sugerează și propune câteva exemple concrete pentru stimularea sau crearea de noi **oportunități de ocupare a forței de muncă** în RUP;

62. de asemenea, subliniază că ar trebui să se acorde prioritate **sistemului de sănătate, formării și educației** din aceste regiuni, în vederea pregătirii corespunzătoare a resurselor umane și a valorificării expertizei locale, acestea constituind cele mai importante potențiale motoare de creștere în RUP;

63. având în vedere importanța modernizării și diversificării economiilor RUP, încurajează Comisia să stimuleze cu prioritate

modernizarea flotelor de pescuit și a infrastructurilor maritime în RUP, întrucât consideră că acest aspect este extrem de important, resursele maritime și halieutice numărându-se printre cele mai importante mijloace ale RUP, care contribuie la diferențierea produselor și la integrarea acestor regiuni pe piața unică și constituie, totodată, un motor de creștere și competitivitate comercială în raport cu țările învecinate;

64. subliniază faptul că astfel de măsuri cheie pot oferi atât RUP, cât și UE, noi posibilități **în materie de transport maritim, de profesii legate de acest domeniu, dezvoltarea sectorului de transport în interiorul bazinului maritim și raționalizarea cheltuielilor de transport și a relațiilor comerciale** între UE și piețele internaționale emergente;

65. sprijină, împreună cu Parlamentul European, necesitatea de a crea un cadru ad-hoc pentru transporturi și TIC, astfel încât RUP să poată aborda în mod eficient problema discontinuității teritoriale și decalajul digital de care sunt afectate;

66. încurajează Comisia să stimuleze de asemenea integrarea RUP în ariile geografice respective sub aspectul comerțului, al valorificării resurselor unice ale acestor regiuni pentru modernizarea și diversificarea economiilor lor în vederea creșterii inteligente, durabile și favorabile incluziunii;

67. subliniază importanța eliminării criteriului de 150 km pentru frontierele maritime în cadrul cooperării transfrontaliere dintre RUP și țările învecinate, având în vedere faptul că multe RUP sunt insule, situate la o distanță mai mare de 150 km de țările învecinate;

68. subliniază importanța cooperării regionale pentru RUP, aceasta necesitând nu numai continuarea programelor de cooperare teritorială în cadrul FEDER, ci și crearea de sinergii mai adecvate între fondurile politicii de coeziune și Fondul european de dezvoltare;

69. în lumina celor de mai sus, subliniază necesitatea ca planurile de acțiune ale strategiei reînnoite pentru RUP să sprijine ambele abordări: îmbunătățirea accesului lor pe piața unică, pe de o parte, și promovarea unei piețe regionale integrate a RUP, pe de altă parte.

Bruxelles, 1 februarie 2013

Președintele
Comitetului Regiunilor
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

⁽⁶⁾ COM(2011)702 final, 9.11.2011.

Avizul Comitetului Regiunilor privind rolul autorităților locale și regionale în promovarea creșterii și în consolidarea înființării de locuri de muncă

(2013/C 62/14)

COMITETUL REGIUNILOR

- amintește Comisiei Europene că autoritățile locale și regionale sunt deseori responsabile de implementarea politicilor privind ocuparea forței de muncă, educația și formarea. De aceea, dimensiunea teritorială a acestor politici este de o importanță vitală, iar Comitetul regretă faptul că comunicarea Comisiei nu conține o trimitere specială la competențele regiunilor și ale autorităților locale;
- întâmpină cu satisfacție măsurile cuprinse în Pactul pentru creștere economică și locuri de muncă. Comitetul Regiunilor insistă asupra legăturii dintre acest pact și programele menite să genereze creștere economică din cadrul financiar multianual (CFM) 2014-2020, în special cele cuprinse în rubrica 1, „Creștere durabilă”;
- încurajează statele membre să țină cont de indicațiile Comisiei Europene în programele lor naționale de reformă, acordând o atenție specială temei flexicurității, care este o adevărată provocare pentru piața europeană a muncii;
- consideră că este important să se stimuleze autoangajarea și antreprenoriatul în folosul propriu, sub diferite forme, acordându-se o atenție specială întreprinderilor nou-înființate de către tineri. Astfel, se vor putea folosi cu mai mare eficiență resursele utilizate de regulă în scopuri neproductive (costuri de prepensionare sau indemnizații de șomaj);
- propune ca autoritățile regionale și locale să fie implicate în mai mare măsură în definirea politicilor de stimulare a „locurilor de muncă ecologice” în cadrul planurilor naționale de ocupare a forței de muncă;
- apreciază propunerea de îmbunătățire a EURES, inclusiv prin introducerea unui serviciu *Match and Map*, care va contribui la conturarea unei imagini clare a situației geografice a propunerilor. În acest sens, amintește rolul național și regional al burselor de locuri de muncă și recomandă integrarea în mai mare măsură a acestora cu Rețeaua întreprinderilor europene (EEN), regiunile și camerele de comerț.

Raportor	dna Marialuisa COPPOLA (IT-PPE), membră a Consiliului Regional Veneto
Document de referință	Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor – Către o redresare generatoare de locuri de muncă
	COM(2012) 173 final

Avizul Comitetului Regiunilor - Rolul autorităților locale și regionale în promovarea creșterii și în consolidarea înființării de locuri de muncă

I. RECOMANDĂRI POLITICE

COMITETUL REGIUNILOR

1. întâmpină cu satisfacție comunicarea Comisiei Europene „Către o redresare generatoare de locuri de muncă”, amintind că ocuparea integrală a forței de muncă și coeziunea socială sunt obiective consacrate de TFUE, care trebuie îndeplinite cu respectarea principiilor proporționalității și subsidiarității (art. 3, 4, 5, 6 și 9 TFUE). Consideră comunicarea Comisiei drept un act politic ce ar trebui urmat de inițiative legislative concrete din partea statelor membre și a autorităților locale și regionale;

2. ia notă de faptul că Comisia pune accent pe nevoia de reforme structurale la nivel național, vizând în primul rând liberalizarea pieței serviciilor și a muncii, este de acord cu poziția acesteia privind necesitatea unor reforme, dar și-ar fi dorit propuneri de măsuri mai concrete în favoarea ocupării forței de muncă în economia ecologică;

3. se adresează din nou Comisiei cu solicitarea de a ține seama în toate propunerile sale, în special în cele de punere în aplicare a Comunicării Comisiei Europene „Către o redresare generatoare de locuri de muncă”, de articolul 9 din TFUE privind promovarea unui nivel ridicat al ocupării forței de muncă, garantarea unei protecții sociale corespunzătoare și combaterea excluziunii sociale;

4. acordă tot sprijinul Strategiei Europa 2020 și instrumentelor sale (precum programele naționale de reformă) și susține angajamentul de îndeplinire a obiectivelor privind ocuparea forței de muncă, invitând statele membre să meargă înainte pe calea creșterii economice și a inovării, deschisă de această strategie;

5. constată totuși cu îngrijorare că, în ultimii ani, decalajele economice și sociale dintre statele membre (și dintre diversele regiuni) se amplifică în loc să se reducă;

6. subliniază că, pentru îndeplinirea obiectivelor trasate în Strategia europeană privind ocuparea forței de muncă, este de dorit să se țină cont de dimensiunea teritorială, permițând statelor membre și autorităților regionale și locale menținerea unei flexibilități suficiente pentru a-și defini propriile priorități și pentru a elabora răspunsurile politice adecvate. O contribuție importantă ar putea decurge și din utilizarea corectă a

fondurilor politicii de coeziune. În acest sens, o abordare constând într-o *gubernanță* pe mai multe niveluri, care să țină seama de principiul subsidiarității, în special în elaborarea programelor naționale de reformă, este cu siguranță perspectiva cea mai potrivită pentru a răspunde exigențelor locale și pentru a îndeplini cu mai mare eficiență obiectivele de ocupare a forței de muncă;

7. consideră că provocările actuale și viitoare pentru ocuparea forței de muncă sunt reprezentate nu numai de șomajul în rândul tinerilor, ci și de șomajul în rândul lucrătorilor în vârstă de peste 55 de ani, de șomajul în rândul persoanelor cu handicap, al imigranților și al femeilor și de creșterea numărului de persoane aflate de mult timp în șomaj. De aceea, Comitetul invită Comisia Europeană și statele membre să acorde o atenție deosebită acestor categorii, ce constituie un capital uman de valoare și cu experiență;

8. amintește Comisiei Europene că autoritățile locale și regionale sunt deseori responsabile de implementarea politicilor privind ocuparea forței de muncă, educația și formarea. De aceea, dimensiunea teritorială a acestor politici este de o importanță vitală, iar Comitetul regretă faptul că comunicarea Comisiei nu conține o trimitere specială la competențele regiunilor și ale autorităților locale;

9. invită Comisia Europeană și statele membre să aplice măsurile necesare pentru combaterea și eradicarea practicii dăunătoare a dumpingului social și a muncii fără forme legale, care poate fi în legătură cu unele forme de exploatare a imigrației ilegale;

10. îndeamnă Comisia Europeană să promoveze competitivitatea industriei și a serviciilor europene, consolidând guvernanta economică a Uniunii, pentru a evita întoarcerea la politicile de protecționism;

Consiliul European din 28-29 iunie 2012, „Pactul pentru creștere economică și locuri de muncă”

11. salută faptul că temele privind creșterea economică și locurile de muncă s-au aflat în centrul atenției pe parcursul Consiliului European din 28-29 iunie 2012 și că în cadrul summitului s-a recunoscut necesitatea activării unor instrumente și politici menite să creeze locuri de muncă și creștere, la fiecare nivel de guvernare a Uniunii Europene;

12. subliniază că consolidarea bugetelor statelor membre nu este un scop în sine. Autoritățile locale și regionale trebuie chemate să contribuie în mod echilibrat, cu respectarea principiului proporționalității și fără a compromite creșterea economică și coeziunea teritorială și socială;

13. întâmpină în general cu satisfacție măsurile vizând statele membre și pe cele de la nivelul Uniunii Europene, cuprinse în Pactul pentru creștere economică și locuri de muncă. Comitetul Regiunilor insistă asupra legăturii dintre acest pact și programele menite să genereze creștere economică din cadrul financiar multianual (CFM) 2014-2020, în special cele cuprinse în rubrica 1, „Creștere durabilă”. Statele membre care au subscris la acest pact trebuie să adopte în prezent o poziție coerentă în cadrul negocierilor privind CFM. Mai ales în ceea ce privește măsurile europene care au făcut obiectul unui acord consemnat în Concluziile Consiliului, Comitetul Regiunilor pune un accent special pe nevoia de consolidare a pieței unice, pe reducerea complexității legislative, pe mobilizarea BEI, precum și pe lansarea rapidă a fazei-pilot a inițiativei privind emiterea de obligațiuni pentru finanțarea proiectelor (*project bonds*), în vederea finanțării unor măsuri rapide în favoarea creșterii. Este esențial ca, pe parcursul fazei-pilot, să se evite denaturarea concurenței și riscul ca proiectele să nu fie viabile din punct de vedere comercial. Acest instrument nu trebuie să țină locul capitalului din partea statelor membre și a organismelor regionale și locale sau al capitalului privat. Modul în care va continua inițiativa după faza-pilot urmează a fi stabilit abia după efectuarea unei evaluări independente. Este important ca aceste evaluări să arate dacă proiectele selectate au contribuit cu valoare adăugată în cadrul Uniunii.

14. amintește, cu privire la introducerea inițiativei privind emiterea de obligațiuni pentru finanțarea proiectelor destinată infrastructurilor strategice, opinia exprimată deja în legătură cu mecanismul „Conectarea Europei”⁽¹⁾, recomandând includerea autorităților locale și regionale în proiectele TEN, în scopul obținerii unor beneficii maxime pentru cetățeni;

15. regretă totuși faptul că concluziile Consiliului nu sunt urmate de acțiuni rapide întreprinse de către toate statele membre și că impactul lor nu a fost mai puternic, astfel încât să promoveze măsuri suplimentare în favoarea creșterii;

Srijinul pentru crearea de locuri de muncă

16. apreciază propunerile Comisiei Europene pentru susținerea înființării de locuri de muncă, în special în ceea ce privește reducerea sarcinii fiscale exercitate asupra întreprinderilor, fără urmări asupra bugetului, dar cu diminuarea sarcinii fiscale asupra costului forței de muncă, optându-se pentru încasări de altă natură (de exemplu, taxe de mediu);

17. amintește că, mai ales în contextul crizei economice, este importantă concentrarea eforturilor nu numai în direcția creării de noi locuri de muncă și a promovării transformărilor structurale, ci și către menținerea locurilor de muncă existente;

18. propune o mai bună utilizare, coordonare și interoperabilitate a instrumentelor disponibile la nivel european, național, regional și al camerelor de comerț (invitând în special la utilizarea nu numai a FSE, ci și a FEDER), pentru susținerea activității independente, a întreprinderilor sociale, a alternanței

formare-muncă și a înființării de noi întreprinderi. O coordonare mai bună va garanta posibilitatea unei utilizări mai eficiente a instrumentelor disponibile;

19. consideră că, pentru a avea locuri de muncă durabile și de calitate, o agendă de creștere europeană trebuie să se bazeze pe ambiția instituirii unei strategii reale de reînnoire industrială în Europa, întemeiată pe implicarea activă a tuturor autorităților publice, de la toate nivelurile, precum și pe o politică industrială puternică, care să încurajeze competitivitatea IMM-urilor (ce constituie coloana vertebrală și istoria culturală și de producție a industriei europene) și a sectorului serviciilor. O astfel de strategie de reînnoire industrială presupune exploatarea de către Comisia Europeană a întregului potențial al Tratatului de la Lisabona în materie de politică industrială, optând pentru a „adopta orice inițiativă utilă promovării acestei coordonări [între statele membre, în materie de politică industrială], în special inițiative menite să stabilească orientările și indicatorii, să organizeze schimbul celor mai bune practici și să pregătească elementele necesare pentru supravegherea și evaluarea periodice” (articolul 173 TFUE). Această strategie de reînnoire industrială, care ar trebui să apară după revizuirea la jumătatea perioadei a inițiativei emblematice „O politică industrială integrată adaptată erei globalizării”, ar duce, printre altele, la înlesnirea accesului la credite, la reducerea sarcinilor administrative și la crearea unui climat mai bun pentru spiritul antreprenorial, cu privire la care Comitetul Regiunilor își aduce propria contribuție, în colaborare cu Comisia Europeană, prin organizarea concursului „Regiune europeană întreprinzătoare” (REI); subliniază de asemenea importanța unui sector public funcțional și eficient, care este indispensabil pentru creșterea economică;

20. consideră că elementul esențial al competitivității întreprinderilor europene constă în creșterea productivității printr-o gestionare eficientă și durabilă a resurselor, precum și prin formarea pe termen lung, inovare și responsabilități comune; ca atare, consideră importantă valorificarea experienței întreprinderilor active în materie de durabilitate, care pot fi recunoscute și prin intermediul certificărilor europene;

21. subliniază că, în ceea ce privește punerea în valoare a calității produselor europene, utilizarea suplimentară a unei mărci de origine a UE, pe lângă etichetele de calitate și mărcile de origine naționale, ar putea avea de asemenea o influență benefică asupra întreprinderilor, cu efectele pozitive aferente în materie de ocupare a forței de muncă;

22. face trimitere la avizul CoR privind Pachetul „Întreprinderi responsabile” [privind comunicarea Comisiei Europene COM(2011) 681-685 final], subliniind că o atitudine în favoarea durabilității sociale și de mediu poate avea efecte pozitive sub aspectul competitivității întreprinderilor, gestionării riscurilor, limitării costurilor, relațiilor de durată cu clienții și capacității de inovare;

23. se declară în favoarea măsurilor de promovare a înființării de locuri de muncă în domenii legate de durabilitatea mediului, de profesiile medicale și de TIC (după cum reiese și din concluziile Biroului CoR din 22 și 23 martie 2012); este important, printre altele, să se amintească faptul că pe piața europeană a forței de muncă se află încă, într-un procent semnificativ, lucrători angajați în sectoare industriale și de producție

⁽¹⁾ CdR 648/2012, COTER-V-24.

care au făcut istorie în dezvoltarea Europei. În consecință, cere să fie fructificate cu precădere aceste locuri de muncă, prin propunerea unor instrumente de recalificare a capitalului uman;

24. amintește că trecerea la o economie durabilă, cu emisii reduse de dioxid de carbon, va induce o necesară restructurare a actualei piețe a muncii, care va trebui susținută, în orice privință, cu măsuri de sprijin adecvate;

25. este de acord cu propunerea de perpetuare a instrumentului de microfinanțare PROGRESS, deoarece permite finanțarea cu sume mici, în scopuri utile din punct de vedere social și meritorii;

26. sprijină propunerea Comisiei Europene de a menține în funcțiune Fondul european de ajustare la globalizare (FEG), dată fiind persistența unei situații de criză și de incertitudine pentru întreprinderile europene. Speră totuși într-o viziune mai clară asupra viitorului programului și în faptul că noile proceduri de activare a fondului, mai simple, mai rapide și mai sigure;

Restabilirea dinamicii piețelor muncii

27. încurajează statele membre să țină cont de indicațiile Comisiei Europene în programele lor naționale de reformă, acordând o atenție specială temei flexibilității, care este o adevărată provocare pentru piața europeană a muncii. O politică menită să țină cont de nevoia de flexibilitate în muncă, dar care să îi și protejeze pe cetățeni, va trebui să facă neapărat obiectul unui acord cu regiunile și cu autoritățile locale. De asemenea, regretă că, în pofida angajamentului politic asumat cu ocazia Consiliului European de primăvară 2012 și a orientărilor definite de Comisia Europeană în comunicare, nu toate statele membre au prezentat în cadrul programelor lor naționale de reformă pe 2012 un plan național pentru ocuparea forței de muncă, care să conțină o gamă întregă de măsuri în favoarea creării de locuri de muncă, în special de locuri de muncă „ecologice”;

28. își exprimă preocuparea pentru numărul mare de tineri europeni care nu au nicio activitate sau se află în șomaj și invită Comisia Europeană și statele membre să aplice toate măsurile care se impun pentru a le asigura tinerilor locuri de muncă calificată și calificantă, care să îi aducă în poziția de a fi independenți și stabili din punct de vedere economic;

29. ia notă de faptul că anumite țări se confruntă cu niveluri critice ale șomajului în rândul tinerilor în mai mare măsură decât altele, invitând așadar Comisia Europeană să acorde o atenție specială acestei situații, inclusiv prin instituirea unor controale mai riguroase ale programelor aflate în derulare, și să urmărească îndeplinirea rapidă a obiectivului ce constă în elaborarea unei propuneri de recomandare a Consiliului privind garanțiile pentru tineret;

30. recunoaște că, în unele state membre, uneori angajatorii fac abuz de instrumentul stagiului și întâmpină cu interes propunerea de instituire a unui cadru de calitate pentru

stagiari, însă recomandă să se evite crearea unor reguli prea rigide, care ar risca să descurajeze total utilizarea de către întreprinderi a instrumentului stagiului;

31. invită statele membre să facă în așa fel încât, până în 2013, prin încheierea unui contract de stagiatură, toți stagiarii să poată beneficia de protecția corespunzătoare și de informațiile necesare despre drepturile și îndatoririle lor și ale angajatorilor;

32. atrage atenția asupra necesității de a oferi posibilități adecvate de stagii pentru studenții din Uniunea Europeană, contribuind pe această cale la apropierea în mai mare măsură a acestora de câmpul muncii. Într-adevăr, este esențială crearea unei punți între mediul universitar și cel al muncii, de ajutor în acest sens putând fi programe precum cel de învățare pe tot parcursul vieții sau Erasmus pentru tineri antreprenori. În special cel din urmă se dovedește a fi un instrument eficient de stimulare a spiritului antreprenorial, de mare valoare pentru ieșirea din criză;

33. speră ca autoritățile regionale să poată juca un rol important ca punte între mediul formării și cel al producției, promovând acorduri care să implice recunoașterea de către universități a activităților desfășurate direct pe lângă întreprinderi sau în instituții din sectorul public sau sectorul terțiar pe parcursul procesului de formare. Acest lucru s-ar putea realiza prin acorduri încheiate între inspectoratele școlare locale sau regionale, partenerii sociali, precum și reprezentanții întreprinderilor și universităților;

34. constată că, în prezent, stagiatura reprezintă pentru tineri una dintre formele principale de inserție pe piața muncii, însă scoate în evidență faptul că, în practică, nu puține sunt cazurile în care tinerii trec de la un stagiul la altul fără să poată obține un contract de muncă propriu-zis, care să le ofere garanțiile cuvenite. Regretă așadar că printre propunerile Comisiei Europene nu se află și indicații pentru statele membre privind modul cel mai adecvat de reglementare și de depășire a acestei situații prin politici corespunzătoare în domeniul ocupării forței de muncă, printr-o eventuală stimulare fiscală și prin alte măsuri corespunzătoare;

35. amintește că tinerii, prin capacitatea lor înnăscută de inovare și de asociere, constituie un potențial fundamental, care ar trebui luat în considerare ca atare de către întreprinderi, organizații sau instituții publice. Valoarea adăugată a unui stagiul constă în faptul că stagiarul, odată pregătit, devine o resursă activă pentru întreprinderea, organizația sau instituția publică respectivă, care are așadar interesul de a lucra în continuare cu el;

36. speră ca țările europene să își adapteze în viitorul apropiat sistemele educaționale la realitățile de pe piața mondială a forței de muncă, aflate în schimbare. Principalul indicator al evaluării educației, și anume rata școlarizării, nu își îndeplinește rolul așa cum se cuvine. Prin urmare, Comitetul îndeamnă la identificarea unor modalități noi și mai eficiente de evaluare a politicii în domeniul educației. Se impune redefinirea obiectivelor învățământului superior, precum și adaptarea sistemului de măsurare, supraveghere și finanțare la nevoile pieței;

37. este de acord cu faptul că se constată o lipsă a competențelor pe măsura exigențelor viitoarei piețe a muncii și salută deci propunerea privind panorama competențelor în UE, care ar trebui să ducă, cât mai repede cu putință, la o etapă a recunoașterii depline a calificărilor și competențelor, pas necesar pentru asigurarea unei piețe unice a muncii în Uniunea Europeană;

38. subliniază că viitorul pașaport european al competențelor profesionale nu trebuie să reprezinte un instrument de recunoaștere a standardelor mai puțin exigente a competențelor, ci trebuie să permită o reală valorificare a deprinderilor practice (de manufactură, artizanat etc.), care constituie punctele forte ale teritoriilor noastre, și, prin urmare, să răsplătească în cele din urmă meritele;

39. recunoaște carența actuală de interacțiune dintre învățământ și câmpul muncii, motiv pentru care propune încurajarea alternanței școală-muncă, prin intermediul stagiilor susmenționate, dar și prin programe de formare în școli și universități, puse la punct direct de către persoanele active profesional;

40. propune crearea unor programe de schimb specifice între funcționarii din administrația publică și întreprinderi, pentru diminuarea decalajului dintre funcția publică și nevoile întreprinderilor, contribuind astfel la cunoașterea reciprocă și la deprinderea de bune practici;

41. de asemenea, sugerează încurajarea formării continue a lucrătorilor (prin programe speciale, cofinanțate din fonduri europene);

42. consideră că este important să se stimuleze autoangajarea și antreprenoriatul în folosul propriu, sub diferite forme, acordându-se o atenție specială întreprinderilor nou-înființate de către tineri. Astfel, se vor putea folosi cu mai mare eficiență resursele utilizate de regulă în scopuri neproductive (costuri de prepensionare sau indemnizații de șomaj);

43. este de acord cu nevoia promovării unor măsuri care să poată duce la o piață europeană a muncii, facilitând mobilitatea cetățenilor și a lucrătorilor din Uniunea Europeană prin înlăturarea piedicilor fiscale, exportul indemnizațiilor de șomaj și posibilitatea transferării drepturilor de pensie;

44. este convins de necesitatea ca respectarea obligațiilor și protecția drepturilor lucrătorilor mobili și să se numere în continuare printre prioritățile UE, pentru promovarea unei mobilități corecte în cadrul pieței interne. Din această perspectivă, serviciul de asistență SOLVIT ar putea fi inclus printre serviciile Rețelei întreprinderilor europene (*Enterprise Europe Network – EEN*), astfel încât angajatorii și salariații să se apropie de un serviciu care reprezintă un punct de referință integrat pe teme europene;

45. apreciază propunerea de îmbunătățire a EURES, inclusiv prin introducerea unui serviciu *Match and Map*, care va contribui la conturarea unei imagini clare a situații geografice a propunerilor. În acest sens, amintește rolul național și regional al burselor de locuri de muncă și recomandă integrarea în mai

mare măsură a acestora cu Rețeaua EEN, regiunile și camerele de comerț (care au avantajul că sunt bine conectate la lumea întreprinderilor și îi cunosc nevoile și punctele slabe);

46. pentru evitarea suprapunerilor, invită Comisia Europeană să cartografieze studiile existente care pun laolaltă cererea și oferta de pe piețele naționale ale muncii. Schimbul acestor date și coordonarea lor ar putea fi fundamentale pentru o bună mobilitate în interiorul UE. În această privință, semnaleză studiul Excelsior, condus de asociația camerelor de comerț din Italia;

47. întâmpină cu satisfacție lansarea unei consultări pe tema migrației economice, până finele anului 2012, și recomandă să se studieze cu deosebită atenție tema migrației circulare, în vederea unei armonizări a normelor naționale;

Îmbunătățirea guvernancei Uniunii

48. ar aprecia o mai bună coordonare a guvernancei europene, insistând asupra rolului esențial al autorităților regionale și locale, cu respectarea principiului subsidiarității;

49. este de acord cu propunerea ca, anual, să fie prezentată o publicație cuprinzând criteriile de referință privind indicatorii de ocupare a forței de muncă: acest sistem ar trebui să acopere nu numai piețele naționale ale muncii, ci și pe cele din regiuni, până la nivelul NUTS2, pentru a oferi soluții care să reflecte mai bine diversele realități;

50. nutrește speranța că viitorul Sistem european de conturi (ESA 2010) va reuși să strângă un număr mai mare de statistici regionale la nivelul NUTS2, astfel încât să ofere indicatori concreți pentru o mai bună guvernare a Uniunii Europene și pentru responsabilizarea nivelurilor de guvernare;

51. este de acord cu necesitatea introducerii unor forme de monitorizare a progreselor înregistrate în punerea în aplicare a planurilor naționale pentru ocuparea forței de muncă, cu condiția ca acestea să nu fie însoțite de posibile sancțiuni cu consecințe regionale și locale;

Anexă – o serie de intervenții-cheie în ceea ce privește ocuparea forței de muncă în economia verde

52. consideră absolut necesar să se ajungă la o definiție univocă a „locurilor de muncă ecologice”, adică la locuri de muncă eco-compatibile și durabile. Pentru aceasta, trebuie elaborați indicatori care să reprezinte singurul etalon european;

53. propune ca autoritățile regionale și locale să fie implicate în mai mare măsură în definirea politicilor de stimulare a „locurilor de muncă ecologice” în cadrul planurilor naționale de ocupare a forței de muncă;

54. sugerează să fie luată în considerare posibilitatea de elaborare a conceptului de „metadistrict” de mediu pentru dezvoltare durabilă (adică o formă de cluster care să nu țină de contiguitatea geografică a întreprinderilor, ci care, datorită noilor tehnologii, să poată permite totuși cooperarea și, în același timp, concurența aflată la baza succesului zonelor industriale), astfel încât să se asigure o bază instituțională pentru activitățile economice ecologice, precum și recunoașterea acestora;

55. consideră necesar ca toate instrumentele puse în aplicare (la nivel european, național și regional) pentru a oferi informațiile necesare privind viitoarele competențe ecologice cerute de piață să fie coordonate și complementare, astfel încât să se evite risipa de resurse și suprapunerile inutile;

56. își exprimă prețuirea pentru activitatea de informare și diseminare desfășurată prin programe precum Energie inteligentă – Europa (*Intelligent Energy Europe*);

57. apreciază în mod deosebit cooperarea cu BEI și recomandă mai ales consolidarea programului ELENA, pentru a ajuta autoritățile regionale și locale să mobilizeze resursele financiare necesare pentru programele destinate energiei durabile și surselor regenerabile;

58. este într-un acord cu faptul că fondurile FSE și FEDER trebuie să fie instrumentele principale de promovare a dezvoltării de noi competențe și de încurajare a ocupării forței de muncă;

59. consideră însă că trebuie înlesnită utilizarea novatoare a acestor fonduri, prin promovarea unei formări care să țină seama și de mobilitatea internațională, astfel încât aceasta să se desfășoare acolo unde există și sunt recunoscute bunele practici în materie de durabilitate a mediului;

60. deși consideră că propunerea de încurajare a investițiilor ecologice în cadrul instrumentului de microfinanțare PROGRESS este interesantă, nu înțelege de ce este necesară promovarea unui „forum al părților interesate”;

61. propune în schimb să se ia măsuri pentru ca intermediarii financiari care activează în cadrul programului PROGRESS să fie stimulați din punct de vedere economic să promoveze proiectele care respectă mediul înconjurător;

62. recunoaște importanța parteneriatelor ca instrument de punere în aplicare concretă a principiului guvernantei pe mai multe niveluri și încurajează utilizarea lor;

63. consideră că este important să se promoveze coordonarea strategică pe scară largă a serviciilor de ocupare a forței de muncă, în scopul reducerii decalajelor existente între diferitele state membre. De aceea, speră că instrumentul PARES poate sluji în acest sens;

64. apreciază schimbul de bune practici, inclusiv prin publicarea unui manual ad-hoc, cu condiția ca aceste schimburi să fie urmate de acțiuni concrete;

Anexă – un plan de acțiune pentru forța de muncă din sectorul sănătății din UE

65. este într-un acord cu propunerea de îmbunătățire a planificării și a prognozelor privind forța de muncă din sectorul sănătății din Uniunea Europeană;

66. speră totuși ca platforma statelor membre să fie în măsură să armonizeze rapid programele de studiu, fiind astfel posibilă diminuarea procedurilor birocratice și îmbunătățirea circulației personalului medical în interiorul Uniunii Europene;

67. prin urmare, solicită elaborarea mai grabnică a orientărilor privind schimbul de capacități de instruire și formare pentru profesii din sfera medicală, încă din 2013, în condițiile în care inventarierea capacităților trebuie să fie doar o etapă pregătitoare a elaborării orientărilor;

68. nutrește unele rezerve cu privire la propunerea de creare a unui consiliu european privind competențele personalului de asistență și îngrijire medicală și la instituirea unei alianțe-pilot privind competențele sectoriale, întrucât nu înțelege care este valoarea adăugată a propunerii;

69. consideră că platforma propusă a statelor membre poate fi un mecanism suficient și necesar pentru cartografierea competențelor din diversele state membre și pentru elaborarea cerințelor minime care se impun în ceea ce privește formarea personalului din sectorul sănătății, inclusiv a personalului de asistență și îngrijire medicală;

70. apreciază intenția de cunoaștere a celor mai bune practici de recrutare și fidelizare a personalului din sectorul sănătății, însă este de părere că procesul acesta nu trebuie să fie deloc costisitor. De aceea, propune să se acționeze în primul rând prin lansarea unei consultări ad-hoc, urmând să se stabilească apoi (pe baza rezultatelor obținute) dacă trebuie prevăzute alte forme de investigare;

71. amintește, în contextul recrutării personalului din sectorul medical, nevoia de descurajare a muncii fără forme legale, mai ales în cazul personalului care acordă asistență medicală la domiciliu;

72. consideră necesară aplicarea codului de conduită al OMS în mod uniform, pe tot cuprinsul Uniunii Europene, însă, dat fiind că acesta nu este obligatoriu, se solicită informații suplimentare despre eventualele măsuri prin care să poată fi aplicat cu mai mare strictețe;

Anexă – o serie de intervenții-cheie în favoarea ocupării forței de muncă în sectorul TIC

73. apreciază propunerea de încheiere a unor parteneriate pentru implicarea actorilor de pe piața TIC, a camerelor de comerț, a instituțiilor publice și a celor din domeniul cercetării în organizarea unor inițiative de formare în domeniul competențelor cerute pe piață;

74. consideră totuși că, pe lângă susținerea unei campanii de sensibilizare și de promovare a carierelor în sectorul TIC pentru tineri, este nevoie și de promovarea investițiilor în acest sector pe scară mai largă (întrucât analizele efectuate de Comisie demonstrează că aceste investiții duc la creșterea productivității), îmbunătățindu-i competitivitatea prin metode potrivite, care să țină seama de diferențele existente între diversele state membre (un exemplu ar putea fi asocierile de întreprinderi);

75. recomandă luarea în considerare a unor acțiuni în favoarea întreprinderilor nou-înființate, pentru promovarea ocupării forței de muncă în sectorul TIC. Exemple de asemenea acțiuni pot fi crearea de incubatoare pe lângă parcurile științifice și tehnologice (în care să se concentreze noile întreprinderi *high-tech* datorită unor condiții favorabile, prin crearea unui mediu propice și sinergic între întreprinderi) și investițiile directe ale instituțiilor financiare de la nivel regional (care, intrând în capitalul de risc al unei întreprinderi nou-înființate pe durata primilor ani de activitate, ar putea contribui la o finanțare mai simplă și mai sigură, complinind lipsa capitalurilor de risc private);

76. dat fiind că sectorul TIC este tânăr și în firească expansiune, în condițiile unor exigențe în continuă schimbare ale

pieței, recomandă ca activitățile de sprijinire a formării să se adreseze și lucrătorilor de peste 55 de ani, acordând o atenție specială sectorului public, în care rata scăzută de reîmprospătare a personalului a dus la o creștere semnificativă a vârstei medii a funcționarilor, încetinind procesul de utilizare a noilor tehnologii ale informației și comunicațiilor în contextul serviciilor prestate;

77. își exprimă prețuirea pentru elaborarea unui cadru european al competențelor informatice, insistând asupra unei coordonări mai strânse cu alte inițiative similare (precum permisul de conducere european în domeniul informaticii – *European Computer Driving Licence – ECDL*) pentru a se evita suprapunerea inițiativelor;

78. salută intenția de finanțare a unui proiect-pilot pentru cartografierea certificatelor eliberate, cu condiția ca acest proiect să servească drept prim pas către o standardizare a certificatelor;

79. acceptă viziunea potrivit căreia FSE trebuie să joace rolul de fond principal în vederea punerii în aplicare a acestor politici, dar amintește că, dacă se dorește obținerea de rezultate concrete, este de preferat să se opteze pentru o concentrare a cheltuielilor.

Bruxelles, 1 februarie 2013

Președintele
Comitetului Regiunilor
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

III

(Acte pregătitoare)

COMITETUL REGIUNILOR

A 99-A SESIUNE PLENARĂ DIN 31 IANUARIE ȘI 1 FEBRUARIE 2013

Avizul Comitetului Regiunilor privind statutul și finanțarea partidelor politice europene și a fundațiilor politice europene

(2013/C 62/15)

COMITETUL REGIUNILOR

- își exprimă convingerea că propunerea poate constitui o modalitate de a facilita dezbaterile la nivel european și transnațional și de a încuraja apariția unei opinii publice europene;
- sprijină ideea ca obținerea unui statut juridic european să fie condiționată de respectarea unor standarde ridicate în materie de guvernare, responsabilitate și transparență;
- este de acord ca atunci când partidele politice și fundațiile afiliate la acestea solicită Parlamentului European înregistrarea lor ca partide politice europene, respectiv fundații politice europene, regulamentul să menționeze, pe lângă nivelul european și cel național, și nivelul parlamentar regional;
- solicită Consiliului și Parlamentului European să implice CoR în acest proces de verificare a respectării valorilor fundamentale ale UE;
- consideră acceptabilă propunerea privind repartizarea finanțării din partea Uniunii, dar recomandă ca această alocare să aibă în vedere și proporția membrilor CoR;
- recomandă să se ia în considerare posibilitatea finanțării din bugetul Uniunii a campaniilor referendare sau a inițiativelor cetățenești la nivel european.

Raportor	dl István SÉRTŐ-RADICS (HU-ALDE), primarul localității Uszka
Document de referință	Propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind statutul și finanțarea partidelor politice europene și a fundațiilor politice europene
	COM(2012) 499 final – 2012/0237 (COD)

Avizul Comitetului Regiunilor - Statutul și finanțarea partidelor politice europene și a fundațiilor politice europene

I. RECOMANDĂRI POLITICE

COMITETUL REGIUNILOR

1. salută propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind statutul și finanțarea partidelor politice europene și a fundațiilor politice europene, publicată de Comisia Europeană la 12 septembrie 2012. Această propunere înlocuiește și abrogă Regulamentul 2004/2003/CE privind partidele și fundațiile politice;

2. având o componență care se bazează pe membri ai partidelor politice, dorește să contribuie la elaborarea acestei propuneri legislative care, pe lângă alte merite, poate atrage atenția la nivel local și regional asupra deciziilor politice și a angajamentului membrilor CoR la nivel european în elaborarea acelor decizii;

3. subliniază angajamentul său față de promovarea cetățeniei Uniunii⁽¹⁾ și a importanței educării în spiritul cetățeniei Uniunii⁽²⁾, aspecte pe care le-a prezentat în detaliu în mai multe avize anterioare;

4. declară din nou, în special, că se angajează să promoveze cetățenia Uniunii și drepturile cetățenilor Uniunii, inclusiv drepturile electorale. Activitățile CoR în contextul Anului european al cetățenilor 2013, se vor concentra pe această temă⁽³⁾;

5. subliniază rolul important al cetățeniei Uniunii, care, prin implicarea cetățenilor în procesul de integrare europeană, contribuie la stabilirea democrației europene. Prin urmare, este în interesul cetățenilor Uniunii Europene să prospere democrația reprezentativă europeană. În procesul legislativ la nivel european, partidele politice europene și fundațiile politice europene cu adevărat transnaționale au un rol esențial pentru ca cetățenii să se poată exprima la nivel european;

6. își exprimă convingerea că propunerea poate constitui o modalitate de a facilita dezbaterile la nivel european și transnațional și de a încuraja apariția unei opinii publice europene. De asemenea, propunerea poate contribui la creșterea interesului

cetățenilor și a ratei de participare la vot la alegerile europene și la consolidarea legitimității democratice a Uniunii Europene;

7. este de acord cu obiectivul general al regulamentului de a spori vizibilitatea, recunoașterea, eficiența, transparența și responsabilizarea partidelor și fundațiilor politice europene;

8. consideră imperios necesară interconectarea mai puternică a partidelor și fundațiilor politice europene și este de acord ca la un partid politic european să se poată afilia oficial o singură fundație politică europeană;

Înregistrare și control

9. consideră că instituirea unui statut juridic unic european ar fi un pas important către unificarea politică a Europei; acesta prevede posibilitatea înregistrării ca partid sau ca fundație politică europeană și, astfel, obținerea unui statut juridic întemeiat pe legislația UE și a independenței față de diversitatea formelor juridice de la nivel național care se aplicau până acum; cu toate acestea, observă că posibilitatea ca prezentul proiect să îndeplinească această funcție depinde de punerea în aplicare corespunzătoare de către statele membre;

10. subliniază că propunerea de regulament a Comisiei ia în considerare experiența dobândită privind funcționarea partidelor, alianțelor și fundațiilor înregistrate la nivel național, existente la ora actuală și recunoscute pe scară largă, însă propunerea în forma sa actuală prezintă anumite limitări (în special în ceea ce privește statutul juridic european independent), ceea ce arată că în procesul de elaborare a noului statut nu a fost luată în considerare pe deplin experiența partidelor politice europene începând cu 2004;

11. subliniază că pentru partidele politice europene și fundațiile politice europene afiliate la acestea este deosebit de importantă instituirea unui veritabil statut juridic european, care le va permite să-și stabilească sediul în orice stat membru în aceleași condiții, ținând seama de caracteristicile proprii și de identitatea lor politică;

12. de aceea subliniază că este important ca statutul juridic european propus să țină seama de legislațiile naționale. De asemenea, recomandă instituțiilor europene ca în viitor să aibă în vedere elaborarea unui statut juridic european global;

⁽¹⁾ CdR 355/2010

⁽²⁾ CdR 120/2005

⁽³⁾ R/CdR 1030/2012, pct. 7.

13. sprijină ideea ca obținerea unui statut juridic european să fie condiționată de respectarea unor standarde ridicate în materie de guvernanță, responsabilitate și transparență;

14. consideră un pas important ca cerințele specifice și condițiile pentru obținerea unui statut juridic european să includă respectarea strictă a valorilor pe care se întemeiază UE. Acesta a fost până acum un criteriu de aderare pentru țările candidate, dar prezentul regulament ridică valorile pe care se întemeiază UE la rangul de criterii care pot și trebuie verificate în cadrul monitorizării politice;

15. este de acord ca atunci când partidele politice și fundațiile afiliate la acestea solicită Parlamentului European înregistrarea lor ca partide politice europene, respectiv fundații politice europene, regulamentul să menționeze, pe lângă nivelul european și cel național, și nivelul parlamentar regional; în același timp, date fiind structurile diferite ale statelor membre, este necesară clarificarea naturii nivelului politic intermediar (land, regiune, comitat, județ, district);

16. susține ideea ca Parlamentul European să verifice anual dacă partidele politice europene și fundațiile politice europene îndeplinesc condițiile și cerințele prevăzute în regulament, precum și posibilitatea ca PE să examineze, la cerere, în ce măsură un partid sau o fundație respectă în continuare valorile pe care se întemeiază Uniunea Europeană;

17. solicită Consiliului și Parlamentului European să implice CoR în acest proces de verificare a respectării valorilor fundamentale ale UE;

18. recomandă ca implicarea CoR în procesul de control, cel puțin în cazul în care partidul examinat este reprezentat în CoR, să fie obligatorie;

Finanțare

19. reamintește că în Avizul său privind cadrul financiar multianual post 2013 ⁽⁴⁾, CoR a subliniat necesitatea de a asigura resurse financiare adecvate pentru participarea cetățenilor la eforturile de promovare a drepturilor fundamentale, democrației și de clădire a cetățeniei Uniunii. Partidele politice europene cu adevărat transnaționale și fundațiile politice europene afiliate acestora au de îndeplinit un rol esențial pentru ca cetățenii să se poată exprima la nivel european, prin reducerea diferențelor dintre politicile naționale și cele ale Uniunii;

20. ia notă de faptul că propunerea Comisiei face distincție între criteriile de obținere a statutului juridic și cele de eligibilitate pentru finanțare;

21. este de acord ca finanțarea acordată de UE partidelor politice europene și fundațiilor politice europene să provină în continuare din bugetul Parlamentului European;

22. este de acord ca recunoașterea ca partid politic european sau ca fundație politică europeană și, prin urmare, îndeplinirea condițiilor și cerințelor necesare în acest sens să fie o condiție preliminară de eligibilitate pentru finanțare din bugetul UE;

23. consideră acceptabilă propunerea privind repartizarea finanțării din partea Uniunii (15 % se repartizează în părți egale; 85 % se repartizează proporțional cu numărul de membri aleși în Parlamentul European), dar recomandă ca această alocare să aibă în vedere și proporția membrilor CoR;

24. salută faptul că prezenta propunere ridică nivelul de donații permise pe an și pe donator (persoană fizică sau juridică) de la 12 000 EUR în prezent la maximum 25 000 EUR, pentru a stimula capacitatea partidelor și a fundațiilor politice de a genera resurse proprii;

25. sprijină principiul și practica conform cărora finanțarea din bugetul Uniunii nu poate fi utilizată pentru finanțarea directă sau indirectă a alegerilor naționale, regionale sau locale ori a altor partide politice și, în special, a partidelor politice naționale sau a candidaților acestora, deoarece acest lucru ar contraveni spiritului supranațional al propunerii;

26. totuși, nu vede niciun motiv pentru care partidele politice europene și fundațiile politice europene să nu-și sprijine, din propriile resurse, candidații care reprezintă partidele politice europene la alegerile naționale, regionale sau locale;

27. împărtășește obiectivul propunerii ca finanțarea din bugetul Uniunii să nu fie folosită la finanțarea campaniilor referendare la nivel național, regional sau local (de exemplu, pentru modificarea tratatului), dar recomandă să se ia în considerare posibilitatea finanțării din bugetul Uniunii a campaniilor referendare sau a inițiativelor cetățenești la nivel european;

Funcționarea în practică, perspective locale și regionale

28. este convins că partidele politice europene vor dezvolta capacitatea de a exprima și canaliza tot mai eficient voința cetățenilor cu privire la alegerile pentru ocuparea unor funcții publice și a altor funcții reprezentative la nivel european și vor stabili legături mai directe între nivelurile politice europene și cele locale sau regionale;

29. subliniază că o condiție prealabilă pentru participarea politică activă a cetățenilor în statele membre este asigurarea accesului lor deplin la informații și cere membrilor săi să ia măsuri pentru ca statele membre să asigure acest acces ⁽⁵⁾. Partidele politice europene cu adevărat transnaționale ar putea juca un rol important în acest sens;

⁽⁴⁾ CdR 283/2011

⁽⁵⁾ CdR 170/2010, punctul 17; a se vedea și CdR 355/2010, punctul 37.

30. recunoaște că existența partidelor politice europene poate conduce la situația în care, în viitor, la alegerile locale și regionale se vor prezenta mai degrabă candidați din partea partidului politic european, decât din partea partidului de la nivel național sau regional, asigurând astfel transparența legăturii directe dintre politica la nivel european și cea la nivel local sau regional;

31. susține voința politică de a face ca statutul juridic și regulile de finanțare să intre în vigoare cu mult înaintea alegerilor parlamentare europene din 2014, respectiv să poată fi aplicate și pentru sprijinirea campaniilor de la nivel local sau regional, desfășurate de partidele și fundațiile politice europene cu privire la inițiativele cetățenești europene;

Subsidiaritate, proporționalitate și o mai bună reglementare

32. recunoaște că propunerea respectă principiul subsidiarității, în măsura în care reglementările privind statutul juridic și finanțarea partidelor politice europene și a fundațiilor politice europene pot fi stabilite numai la nivelul Uniunii;

33. arată că structura emergentă pe mai multe niveluri a sistemului democratic din UE s-ar putea reflecta în practică dacă regulamentul ar permite CoR să fie implicat în procesul de verificare a respectării valorilor fundamentale ale UE de către partidele politice europene și fundațiile politice europene;

34. recunoaște că propunerea respectă principiul proporționalității, în măsura în care forma și conținutul acesteia nu depășesc nivelul necesar pentru atingerea obiectivelor la nivel european;

35. consideră contradictoriu faptul că propunerea urmărește crearea unei forme juridice europene noi pentru ambele tipuri de entități (partide și fundații), în timp ce acestea vor continua să-și desfășoare activitățile practice, în majoritatea aspectelor, operând în temeiul unei forme juridice recunoscute în cadrul ordinii juridice a statului membru în care își au sediul;

36. regretă absența evaluării impactului propunerii;

37. recunoaște consultarea părților interesate efectuată de Comisia Europeană și includerea rezultatelor acesteia în propunere, însă nu reiese clar dacă au fost implicate și nivelurile local și regional;

38. solicită Parlamentului European să implice și Comitetul Regiunilor în procesul de evaluare a statutului juridic și a procedurii de finanțare, care se va efectua în cel de-al treilea an de la data următoarelor alegeri pentru Parlamentul European.

II. RECOMANDĂRI DE AMENDAMENTE

Amendamentul 1

Articolul 2 alineatul (5)

Definiții

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
(5) „parlament regional” sau „adunare regională” înseamnă un organism ai cărui membri sunt fie titularii unui mandat electoral regional, fie răspund politic în fața unei adunări rezultate din alegeri;	(5) „parlament regional” sau „adunare regională” înseamnă un organism <u>de la un nivel intermediar între cel local și național</u> , ai cărui membri sunt fie titularii unui mandat electoral, fie răspund politic în fața unei adunări rezultate din alegeri <u>la nivel subnațional</u> ;

Expunere de motive

Nivelul intermediar al organelor alese din statele membre nu are caracter uniform. Acesta nu corespunde peste tot parlamentelor regionale, sau adunărilor la nivel regional. Din cauza structurilor diferite este necesar să se clarifice natura nivelului politic intermediar (land, regiune, comitat, județ, district). Conceptul de „nivel intermediar” propus în amendament este mai larg și se poate aplica în fiecare stat membru, fiind, în același timp, ușor de diferențiat de alegerile locale.

Amendamentul 2

Articolul 7 alineatul (2)

Verificarea înregistrării

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
(2) Ori de câte ori i se solicită acest lucru de către un sfert dintre membri, reprezentând cel puțin trei grupuri politice din Parlamentul European, Parlamentul European hotărăște cu majoritatea membrilor săi dacă este îndeplinită în continuare condiția prevăzută la articolul 3 alineatul (1) litera (c) privind un partid politic european și la articolul 3 alineatul (2) litera (c) pentru o fundație politică europeană.	(2) Ori de câte ori i se solicită acest lucru de către un sfert dintre membri, reprezentând cel puțin trei grupuri politice din Parlamentul European, Parlamentul European hotărăște cu majoritatea membrilor săi dacă este îndeplinită în continuare condiția prevăzută la articolul 3 alineatul (1) litera (c) privind un partid politic european și la articolul 3 alineatul (2) litera (c) pentru o fundație politică europeană.

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
Înainte de a lua decizia, Parlamentul European îi audiază pe reprezentanții partidului politic european sau ai fundației politice europene în cauză și solicită unui comitet alcătuit din personalități independente (denumit în continuare „comitetul”) să emită un aviz cu privire la acest subiect, într-o perioadă de timp rezonabilă.	Înainte de a lua decizia, Parlamentul European îi audiază pe reprezentanții partidului politic european sau ai fundației politice europene în cauză și solicită unui comitet alcătuit din personalități independente (denumit în continuare „comitetul”) să emită un aviz cu privire la acest subiect, într-o perioadă de timp rezonabilă. <u>Comitetul Regiunilor este implicat în acest proces, cel puțin în cazurile în care partidul politic european examinat este reprezentat în cadrul Comitetului Regiunilor.</u>
Comitetul este alcătuit din trei membri, Parlamentul European, Consiliul și Comisia numind fiecare câte un membru în termen de șase luni de la încheierea primei sesiuni a Parlamentului European în urma alegerilor pentru Parlamentul European. Secretariatul și finanțarea comitetului se asigură de către Parlamentul European.	Comitetul este alcătuit din trei membri, Parlamentul European, Consiliul și Comisia numind fiecare câte un membru în termen de șase luni de la încheierea primei sesiuni a Parlamentului European în urma alegerilor pentru Parlamentul European. Secretariatul și finanțarea comitetului se asigură de către Parlamentul European.

Expunere de motive

Dimensiunea regională este prevăzută și printre condițiile de înregistrare, de aceea este logic ca în procesul de examinare a respectării valorilor fundamentale ale UE să fie implicat și Comitetul Regiunilor, cel puțin în cazul în care partidul examinat este reprezentat în CoR.

Amendamentul 3

Articolul 18 noul alineat (4)

Interzicerea finanțării

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
	(4) <u>Interdicția de finanțare nu se aplică în cazul campaniilor de sprijinire a inițiativelor cetățenești europene de către partidele politice europene și fundațiile politice europene.</u>

Expunere de motive

Partidele politice europene și fundațiile politice europene nu trebuie să se prezinte cetățenilor Uniunii și să comunice cu aceștia doar cu ocazia campaniilor electorale pentru alegerile parlamentare europene, ci, în spiritul valorilor europene, și în perioadele dintre campaniile electorale, de exemplu în cadrul inițiativelor cetățenești europene.

Bruxelles, 31 ianuarie 2013

Președintele
Comitetului Regiunilor
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Prețul abonamentelor în 2013
(fără TVA, inclusiv cheltuieli de transport pentru expediere simplă)

Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	1 300 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, versiunea tipărită + DVD, ediție anuală	22 de limbi oficiale ale UE	1 420 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	910 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, DVD, ediție lunară (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	100 EUR pe an
Supliment la Jurnalul Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice), DVD, ediție săptămânală	Multilingv: 23 de limbi oficiale ale UE	200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria C – Anunțuri de concurs	Limbă (limbi) în funcție de concurs	50 EUR pe an

Abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, care apare în limbile oficiale ale Uniunii Europene, este disponibil în 22 de versiuni lingvistice. Jurnalul Oficial cuprinde seriile L (Legislație) și C (Comunicări și informări).

Pentru fiecare versiune lingvistică se încheie un abonament separat.

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 920/2005 al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial L 156 din 18 iunie 2005, care prevede că, temporar, instituțiile Uniunii Europene nu au obligația de a redacta toate actele în irlandeză și nici de a le publica în această limbă, Jurnalele Oficiale publicate în limba irlandeză se comercializează separat.

Abonamentul la Suplimentul Jurnalului Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice) cuprinde toate cele 23 de versiuni lingvistice oficiale într-un singur DVD multilingv.

La cerere, abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* conferă dreptul de a primi diverse anexe ale Jurnalului Oficial. Abonaților li se semnalează apariția anexelor printr-un aviz către cititori inclus în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Distribuire și abonamente

Abonamente la diverse periodice destinate vânzării, precum abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, pot fi contractate prin agențiile noastre de vânzări.

Lista agențiilor de vânzări este disponibilă la adresa:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_ro.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) oferă acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>

